

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น: การศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เขตการศึกษา 10

SEXUAL BEHAVIORS AND ATTITUDE OF ADOLESCENT STUDENTS:

A CASE STUDY ON HOMOSEXUAL BEHAVIOR

IN THE EDUCATIONAL REGION TEN

นจรี เตชะปัญญชัย

อภินันทนาการ

ช. ๑๐

รัตนโกสินทร์ ๒๕๓๑

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาจิตวิทยาคลินิก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2532

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น: กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เขตการศึกษา 10

.....
.....

นุจรี เดชะปัญญาชัย

ผู้วิจัย

.....
.....

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, พ.บ.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....
.....

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์, กศ.ด.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....
.....

ทิพาดี เอมะวรรณะ, Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....
.....

ลัดดา จิตรวัฒน์แพทย์, ร.บ.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....
.....

มันตรี จุลสมัย, พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
.....

อรพรรณ ทองแดง, พ.บ.

ประธานโครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก

มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์
เรื่อง
พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น: กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ
เขตการศึกษา 10

ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาคลินิก
วันที่ 6 พฤศจิกายน 2532

นาง.....
นาง.....

นาง.....
นาง.....
นาง.....

.....

.....
.....
.....

.....

.....
.....

.....

.....
.....
.....

.....

.....
.....
.....
.....

.....

.....
.....
.....

.....

.....
.....
.....
.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

นุจรี เตชะปัญญาชัย

วันเดือนปีเกิด

30 กันยายน 2505

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนศึกษานารี พศ. 2524

พยาบาลศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2

วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย พศ. 2527

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก)

มหาวิทยาลัยมหิดล พศ. 2532

ประวัติการทำงาน

สถานที่ทำงาน

วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย

ตำแหน่ง

อาจารย์พยาบาล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาเอื้อเฟื้อจากหลายท่านที่ได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำปรึกษา และช่วยเหลือเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ประธานกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ รศ.ดร.ทิพาดี เอ็มะวรรณ และอาจารย์ลัดดา จิตรวัฒนแพทย์ กรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วันชัย ไชยสิทธิ์ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ นายแพทย์สมภพ เรืองตระกูล ที่ได้ให้ความกรุณาในเรื่องต่าง ๆ

ขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สถานีภาค 7 อุบลราชธานี ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนเบญจมะมหาราช โรงเรียนนารีกุล โรงเรียนมุกดาหาร โรงเรียนยโสธรพิทยาคม วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสมเด็จ ที่ได้ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก ในการเก็บข้อมูล และขอขอบพระคุณ ร้อยโทวรเชษฐ สุปัทม์ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้กรุณามอบทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ได้สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา และขอบพระคุณดีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แต่บิดาผู้ล่วงลับ

ชื่อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น:กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 เขตการศึกษา 10
 ผู้วิจัย นุจรี เตชะปัญญาชัย
 ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก)
 คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, พ.บ.
 เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์, กศ.ด.
 ทิพาดี เอ็มวารธนะ, Ph.D.
 ลัดดา จิตรวัฒนแพทย์, ร.บ.

วันที่สำเร็จการศึกษา 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 10 ครั้งนี้ เป็นกรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 10 โดยมีเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับเพศหญิง และเพศชาย แต่ละชุดมี 3 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว ลักษณะ และความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 19 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่ใช้วัดพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 34 ข้อ สำหรับเพศหญิง และ 52 ข้อ สำหรับเพศชาย และตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามที่ใช้วัดเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 27 ข้อ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย และอาชีวศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 โดยจำแนกนักเรียนตามเพศและประเภทของโรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ พบว่า

สัดส่วนของนักเรียนหญิง และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 2.6 และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 0.7 คิดเป็นร้อยละ 3.3 ของนักเรียนทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบนักเรียนที่มี

พฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ 16.6 ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 9.2 และนักเรียนชายร้อยละ 7.4

2. สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกประเภทของโรงเรียนพบว่าสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน ไม่แตกต่างกัน

3. ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ลักษณะบิดา มารดาที่ขาดความอบอุ่น และปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชาย ประกอบกับความสัมพันธ์ในครอบครัวที่บิดามักมีเวลาให้กับบุตรน้อย และมีการขัดแย้งกันอยู่เสมอ ส่วนลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนที่มักมีการขัดแย้งกันอยู่เสมอ และการที่มารดาปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกสาว

4. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน

5. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางบวกมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา

Thesis Title Sexual Behaviors and Attitude of Adolescent Students:
A Case Study on Homosexual Behavior In The Educational
Region Ten.

Name Nucharee Tashapunyachai

Degree Master of Science (Clinical Psychology)

Thesis Supervisory Committee.

Udomsil Srisangnam, M.D.

Chirdsak Kowasint, Ed.D.

Tipawadee Amawattana, Ph.D.

Ladda Jitwattanapataya, B.A.

Date of Graduation 6 November BE.2532 (1989)

ABSTRACT

The Study was designed to investigate homosexual behaviors and attitude towards homosexual behaviors of adolescent students in the educational region ten. The sample of 922 students were randomly selected from the senior-high and junior-vocational schools in second semester of 1988 academic year. The proportion of students with homosexual behaviors and attitude towards homosexual behaviors were compared by variables of sex and types of school. The compairison was done by using the test developed by the investigator. The research questionairs consist of 19 items designed to measure personal and family data, 35 items and 52 items to measure female and male sexual behaviors consecutively, and 27 items to measure attitudes toward homosexual behaviors were administed.

The results of the study were analyzed by SPSSX program; pecentage, Chi-square test, T-test, and one-way ANOVA. The results of study are as follow:

1. The proportion of female and male students who showed homosexual behavior was significantly different at 0.05 level. There were more female students responded toward scale than male students. The percentage of adolescent students who had homosexual behavior were 3.3; female were 2.6, and male were 0.7 .

2. The proportion of students who showed homosexual behavior was not significantly different in each type of school.

3. Family relationship had some effects in influencing homosexual behavior among female students; such as lack of warmth in fathers and mothers, lack of fathers' time, conflicts between fathers and students, and also the fathers' and mothers' treatments as if they were boys.

In male students, conflicts between fathers and students, and the treatments as if they were girls from their mothers were cause of homosexual behavior shown in this study.

4. The difference in attitude towards homosexual behaviors between female and male students were not significant.

5. The attitudes toward homosexual behaviors of students in each type of school were significantly different at 0.01 level. Boy-schools and girl-schools students showed more positive attitudes toward homosexual behaviors than co-educational schools students.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและ เก็บรวบรวมข้อมูล	46
บทที่ 4 ผลการวิจัย	60
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	101
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	
ก แบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศสำหรับเพศหญิง	139
ข แบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศสำหรับเพศชาย	150
ค ลักษณะทั่วไปของ เขตการศึกษา 10	162
ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	170
จ รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	172
ฉ การจำแนกกลุ่มอาชีพของบิดามารดา	174

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ประเภท ของโรงเรียน ระดับชั้น ศาสนา และอาชีพของบิดามารดา	49
2	จำนวนและร้อยละของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายจำแนกตามประเภทของ โรงเรียน	51
3	จำนวนและร้อยละของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายจำแนกตามประเภทของ พฤติกรรม	60
4	จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และ โรงเรียนชายล้วน จำแนกตามประเภทของพฤติกรรม	61
5	จำนวนของนักเรียนในแต่ละช่วงอายุ จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน	62
6	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศ	63
7	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน	64
8	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน	65
9	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน	66
10	เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียน	68
11	เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียน	70
12	เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของบิดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียน	72

13	เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของมารดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียน	74
14	เปรียบเทียบลักษณะการแสดงออกของบิดาต่อบุตรในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	76
15	เปรียบเทียบลักษณะการแสดงออกของมารดาต่อบุตรในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	77
16	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	78
17	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	80
18	เปรียบเทียบความแตกต่างด้านสภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจาก ครอบครัว และความเป็นอยู่ ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	81
19	เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียน	83
20	เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียน	85
21	เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของบิดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียน	87
22	เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของมารดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบ ของนักเรียน	89
23	เปรียบเทียบลักษณะการแสดงออกของบิดาต่อบุตรในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	91
24	เปรียบเทียบลักษณะการแสดงออกของมารดาต่อบุตรในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	92

ตาราง

หน้า

25	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	93
26	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	95
27	เปรียบเทียบความแตกต่างด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจาก ครอบครัว และความเป็นอยู่ ของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	96
28	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุการเกิด พฤติกรรมรักร่วมเพศ	98
29	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อมวลชนซึ่งมีผลต่อ การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศมากที่สุด	99
30	วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย	100
31	วิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวของคะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อ พฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน	101
32	วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนหญิงที่มีต่อพฤติกรรม รักร่วมเพศ ระหว่างนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน	102
33	วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรม รักร่วมเพศระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน	103
34	วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศระหว่างนักเรียนที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	104

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รักร่วมเพศ (homosexuality) เป็นพฤติกรรมทางเพศแบบหนึ่งที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน แม้ทางจิตเวชจะไม่ถือว่าการเป็นรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางจิต (American Psychiatric Association 1984: 129) แต่เจตคติและการยอมรับรวมทั้งปฏิกิริยาที่คนทั่วไปแสดงออกต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก็มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก เพราะคนทั่วไปมักมองว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นคนที่ผิดปกติ คนกลุ่มนี้จึงจำเป็นต้องเผชิญกับการปรับตัวให้เข้ากับความคิดของสังคม รักร่วมเพศบางคนอาจดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ แต่ในขณะเดียวกันก็มีรักร่วมเพศอีกกลุ่มหนึ่งที่เห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเองเป็นปัญหายุ่งยากใจ โดยจะสนใจความรู้สึกของคนรอบข้างและมองตนเองว่าแตกต่างจากบุคคลอื่น ผิดธรรมชาติจึงพยายามปิดบังความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองไว้จนเกิดเป็นความขัดแย้งขึ้นในจิตใจ ผลที่ตามมาคือปัญหาทางจิตเวชในรูปแบบต่าง ๆ เช่นภาวะซึมเศร้า เครียด วิตกกังวล หวาดระแวง และคิดพุ้งซ่าน (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 63; โอภาส ธรรมวานิช 2527: 41) อาจหาทางออกโดยการใช้สุรายาเสพติด หรือการฆ่าตัวตายก็ได้ (Rosen 1974 อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982: 380) ซึ่งในประเทศไทยพบว่ากลุ่มคนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จมาจากกลุ่มรักร่วมเพศถึงร้อยละ 1.2 (สุชาติ พลภาคย์ และ ผกาพันธุ์ วุฒิลักษณ์ 2527: 169)

นอกจากปัญหาลักษณะดังกล่าว การเป็นรักร่วมเพศยังส่งผลกระทบต่อสังคมเนื่องจากคนกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่จริงจังถาวรและมีการเปลี่ยนคู่กันอยู่เสมอ ทำให้เกิดความหึงหวงซึ่งกันและกัน จึงเกิดปัญหาอาชญากรรมและอาชญากรรมทางเพศขึ้นตามมา นอกจากนี้ยังรวมถึงปัญหาโสเภณีรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของคนกลุ่มนี้ ปัญหาทั้งสองประการที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยสำคัญในการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศ จากการศึกษาค้นคว้าของแดร์โรว์ (Darrow 1976 อ้างถึงใน นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ 2527:1) พบว่าผู้ป่วยที่เป็นกามโรคประมาณ 1 ใน 4 เป็นกลุ่มรักร่วมเพศ ซึ่งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่กำลังได้รับความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน คือ ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง (Acquired Immunodeficiency Syndrome หรือ AIDS) เพราะ

เป็นโรคที่ร้ายแรงและยัง ไม่พบวิธีการรักษาที่ได้ผล และที่สำคัญคือโรคนี้เกิดขึ้นครั้งแรกกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศประกอบกับมีรายงานว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคนี้สูง องค์การอนามัยโลกได้รายงานจำนวนผู้ป่วยจนถึงวันที่ 15 เมษายน 2532 ว่ามีผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งหมดถึงแสนคนเศษใน 138 ประเทศ โดยพบผู้ป่วยมากที่สุดในสหรัฐอเมริกาซึ่งผู้ป่วยร้อยละ 65 เป็นชายรักร่วมเพศ (วิวัฒน์ โรจนพิทยากร 2531: 2-4) ส่วนในประเทศไทยมีรายงานจากศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2532 (กรมควบคุมโรคติดต่อ 2532 ก: 5) ว่ามีผู้ป่วยทั้งหมด 11 คน ในจำนวนนี้ 8 คนเป็นชายรักร่วมเพศ และรักทั้งสองเพศ คิดเป็นร้อยละ 72.8 ของผู้ป่วยทั้งหมด และพบผู้มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์จำนวน 53 คน ซึ่งเป็นรักร่วมเพศและรักทั้งสองเพศถึงร้อยละ 35.8 นอกจากนั้นยังพบผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ (Human Immunodeficiency Virus หรือ HIV) แต่ยังไม่แสดงอาการจำนวน 5,621 คน ซึ่งร้อยละ 10-30 อาจแสดงอาการของโรคอย่างเด่นชัดใน 5 ปี จนถึงวันที่ 15 กรกฎาคม 2532 พบว่ามีผู้ที่ติดเชื้อเอดส์แต่ยังไม่แสดงอาการถึง 8,177 คน (กรมควบคุมโรคติดต่อ 2532 ข: 5) จากตัวเลขที่ได้กล่าวมานี้แม้จะเห็นว่ามีความเสี่ยงไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับโรคทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ แต่ความร้ายแรง และแนวโน้มการแพร่กระจายของโรคนี้เป็นไปได้อย่างกว้างขวาง เพราะโรคสามารถระบาดไปได้อย่างรวดเร็วทั้งทางเพศสัมพันธ์ และในผู้ติดยาเสพติดที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน รวมทั้งการได้รับเลือดหรือน้ำเหลืองที่มีเชื้อไวรัสเอดส์ (HIV) ปะปนอยู่เข้าสู่ร่างกาย โอกาสที่โรคนี้จะติดต่อไปยังคนกลุ่มอื่นจึง เป็นไปได้มาก

พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่มานานแล้วตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ดังจะเห็นได้จากหลักฐานที่ปรากฏอยู่ตามผนังถ้ำของมนุษย์ยุคหิน (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2528: 266-267) เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจะแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลาและตามความแตกต่างของแต่ละสังคม ในปัจจุบันสังคมเปิดโอกาสให้กับผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น ทำให้คนกลุ่มนี้สามารถเปิดเผยตนเองสู่สังคม มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีสถานเริงรมย์สำหรับกลุ่มรักร่วมเพศโดยเฉพาะ สิ่งเหล่านี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่มีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศสามารถแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศออกมามากขึ้น จำนวนรักร่วมเพศจึงเพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เท่าที่ผ่านมาแม้จะมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศมากมายในหลายแง่มุม แต่ก็ยัง ไม่มีการศึกษาใดที่สามารถตอบได้ว่าจำนวนผู้เป็นรักร่วมเพศมีอยู่มากเพียงใดในสังคม เมื่อพิจารณาถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดปัญหาร้ายแรงต่าง ๆ จากการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังนั้นการศึกษาถึงอุบัติการณ์หรือ

สถิติของบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ รวมทั้งเจตคติของคนในสังคมต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะสามารถวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาลำเนา โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อสังคมเพราะเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของการปูพื้นฐานบทบาททางเพศที่เหมาะสม เพื่อที่จะก้าวไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและเป็นกำลังของชาติในอนาคต และยังมีความสำคัญต่อการวินิจฉัยการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพราะวัยรุ่นจะเป็นวัยที่แสดงความพึงพอใจทางเพศต่อเพศใดเพศหนึ่งอย่างเด่นชัด (Anna Freud 1965 อ้างถึงใน Sours 1976: 579) โดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย และในบางรายอาจจะเลยไปถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นด้วย (Kaplan & Sadock 1981: 552) จากการศึกษาพบว่า ช่วงอายุที่มีการตัดสินใจแสดงตนว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างเปิดเผยมากที่สุดคือ 15-19 ปี (Dank 1971 อ้างถึงใน Larson 1982: 227) ซึ่งผู้ที่อยู่ในช่วงนี้ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้น

โดยธรรมชาติวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม พร้อมทั้งจะแสวงหาเอกลักษณ์ (identity) และพัฒนามโนภาพของตน และจะยึดถือเอกลักษณ์นั้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ แต่ถ้าไม่สามารถแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ก็จะรู้สึกวุ่นและสับสนในตัวเอง โดยเฉพาะในเรื่องบทบาททางเพศซึ่งวัยรุ่นต้องการที่จะเห็นตัวเองเป็นเพศหญิงหรือชายเพศใดเพศหนึ่ง ไม่ใช่ทั้งสองเพศ (มลวิภา ทรงวุฒิจิลป์ 2526: 312) วัยรุ่นจะได้รับอิทธิพลของสังคมในการพัฒนาบทบาททางเพศของตนเอง เช่นจากกลุ่มเพื่อน จากสภาพแวดล้อมในบ้าน ในโรงเรียน จากสื่อมวลชน และอื่น ๆ หากสิ่งเหล่านี้ส่งเสริมการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งโดยตรงและทางอ้อม เด็กวัยรุ่นก็จะมีโอกาสเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้มาก คินซีและคณะ (Kinsey et al 1953 อ้างถึงใน Francoeur 1982: 513-514) พบว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นในวัยรุ่น มีสาเหตุสำคัญมาจากการเรียนรู้และการเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อน ส่วนคอนราด ลอเรนซ์ (Konrad Lorenz) นักจิตวิทยาชาวสวิตเซอร์แลนด์กล่าวว่า "ในช่วงเวลาที่พอเหมาะช่วงหนึ่ง หากเผชิญมีตัวกระตุ้น (stimulus) ที่เหมาะสมเกิดขึ้นพอดี จะทำให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ที่จะถูกประทับ (imprint) ลงในสมอง เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้แบบการ" (อุทุมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 248-249) ดังนั้น การเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงมาก การศึกษาเจตคติ พฤติกรรม และความพึงพอใจทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นว่ามีแนวโน้มไปทางใด รวมทั้งปัจจัยพื้นฐานที่จะมีอิทธิพลต่อการเป็นรักร่วมเพศ จึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะสามารถวางแผนป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 10
2. ศึกษาแนวโน้มของพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 10
3. ศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น
เขตการศึกษา 10
4. ศึกษาเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 10 ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

สมมติฐานของการวิจัย

1. สัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
2. สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียน
หญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วนแตกต่างกัน
3. นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน
มีสัดส่วนแตกต่างกัน
4. นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน
มีสัดส่วนแตกต่างกัน
5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

6. นักเรียนโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

7. นักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

8. นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นนเขตการศึกษา 10 ในประเทศไทย ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 เขตการศึกษา 10 จำนวนประมาณ 800 คน โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1.1 เพศ จำแนกเป็นเพศหญิงและเพศชาย.

1.1.2 ประเภทของโรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน

1.2 ตัวแปรตาม

1.2.1 พฤติกรรมรักร่วมเพศ

1.2.2 เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งผู้วิจัยและคณะ ได้พัฒนาขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะทำการประเมินลักษณะต่าง ๆ คือ

2.1 ความพึงพอใจทางเพศ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- 2.1.1 ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ (sexual attraction)
- 2.1.2 กิจกรรมทางเพศ (sexual activity)
- 2.1.3 การจินตนาการทางเพศ (sexual fantasy)
- 2.1.4 อารมณ์ที่ประสงค์ (emotional preference)
- 2.1.5 สังคมที่ประสงค์ (social preference)
- 2.1.6 แบบแผนในการดำเนินชีวิต (life style)
- 2.1.7 การมองตนเองในเรื่องเพศ (sexual self - concept)

2.2 ลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (early cross-gender behavior) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- 2.2.1 การมีพฤติกรรมเด็กหญิงในเด็กชาย (girl-like behavior) หรือการมีพฤติกรรมเด็กชายในเด็กหญิง (boy-like behavior)
- 2.2.2 ความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม (cross-gender idea)
- 2.2.3 การแต่งตัวเหมือนเพศตรงข้าม (cross dressing)

2.3 เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ (attitude towards homosexual behavior)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงลักษณะความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งแสดงออกมา โดยอาจเป็นเพียงความรู้สึก หรือการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันก็ได้ ซึ่งจะพิจารณาจากลักษณะ 2 ประการดังนี้

1. การมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกัน คือการมีความรู้สึกพอใจ หรือชอบที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน โดยพิจารณาตามองค์ประกอบเหล่านี้ คือ

- 1.1 ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ (sexual attraction)
- 1.2 กิจกรรมทางเพศ (sexual activity)
- 1.3 การจินตนาการทางเพศ (sexual fantasy)
- 1.4 อารมณ์ที่ประสงค์ (emotion preference)
- 1.5 สังคมที่ประสงค์ (social preference)
- 1.6 แบบแผนในการดำเนินชีวิต (life style)
- 1.7 การมองตนเองในเรื่องเพศ (sexual self-concept)

2 การมีลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (early cross-gender behavior) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- 2.1 การมีพฤติกรรมเด็กหญิงในเด็กชาย (girl-like behavior) หรือการมีพฤติกรรมเด็กชายในเด็กหญิง (boy-like behavior)
- 2.2 ความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม (cross-gender idea)
- 2.3 การแต่งตัวเหมือนเพศตรงข้าม (cross dressing)

โดยนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน (KEY) จากแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่า 1.4259 และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงนักเรียนชายที่ได้คะแนน (KEY) จากแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่า 1.9947

อย่างไรก็ตามลักษณะการวัดที่ได้จากเกณฑ์ดังกล่าวมิได้หมายความว่าบุคคลผู้นั้นเป็นรักร่วมเพศ แต่เป็นเพียงบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเท่านั้น ซึ่งอาจมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปเป็นบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในอนาคต

เจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ของนักเรียนวัยรุ่น ที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศในสังคม โดยอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ

นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ที่กำลังศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531

โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้น ซึ่งมีทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย โดยมีอัตราส่วนใกล้เคียงกัน

โรงเรียนหญิงล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้น ซึ่งมีเฉพาะนักเรียนหญิง หรือมีทั้งชายและหญิง โดยมีนักเรียนหญิงมากกว่า ร้อยละ 95

โรงเรียนชายล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้น ซึ่งมีเฉพาะนักเรียนชาย หรือมีทั้งชายและหญิง โดยมีนักเรียนชายมากกว่า ร้อยละ 95

เขตการศึกษา 10 หมายถึง พื้นที่ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดซึ่งครอบคลุม 7 จังหวัด คือ นครพนม ร้อยเอ็ด อุบลราชธานี มุกดาหาร กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และยโสธร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อช่วยให้ทราบข้อมูลเชิงสถิติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ในเขตการศึกษา 10 และเข้าใจถึงลักษณะพฤติกรรมรกร่วมเพศดังกล่าวว่าเป็นไปในลักษณะใด

2. เพื่อช่วยให้ทราบเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยจะมีความสำคัญต่อการประเมินถึงการยอมรับบุคคลกลุ่มนี้หรือไม่เพียงใด ซึ่งมีผลต่อการแพร่ระบาดของพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น และยังสามารถประเมินถึงผลกระทบทางสังคมต่อนักเรียนที่มีพฤติกรรมดังกล่าว ข้อมูลเหล่านี้จึงมีประโยชน์ในการวางแผนการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอันดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับผู้บริหารการศึกษา เช่น ผู้กำหนดนโยบาย และวางแผนงานของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดหลักสูตรและ โปรแกรมการศึกษา รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่สามารถหาแนวทาง เพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาในการปลูกฝัง เจตคติและ ค่านิยมในเรื่องบทบาททางเพศที่เหมาะสมแก่เยาวชนไทยต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการเป็นรักร่วมเพศ

ในปัจจุบันยังไม่มีคำภาษาไทยคำใดที่บัญญัติขึ้นเพื่อใช้แทนคำว่า "โฮโมเซกซวลลิตี้" (homosexuality) . อย่างเป็นทางการ แต่ก็มีผู้นำคำนี้มาแปลเป็นภาษาไทยหลายคำแตกต่างกันออกไป เช่น ความรักในเพศเดียวกัน ความรักร่วมเพศ หรือ รักร่วมเพศ โดยเฉพาะคำว่า "รักร่วมเพศ" เป็นคำที่นำมาใช้กันอย่างกว้างขวางทั้งในทางการศึกษาวิจัย งานทางวิชาการ และงานประพันธ์ต่าง ๆ คำว่า "รักร่วมเพศ" จึงมีความหมายถึงการมีความรักหรือความชอบต่อบุคคลเพศเดียวกันนั่นเอง ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับรักร่วมเพศนั้นเป็นไปอย่างกว้างขวางในหลายแง่มุม จึงมีผู้ให้คำจำกัดความของ "รักร่วมเพศ" ไว้หลายแบบแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่าจะเน้นหนักไปทางใด เช่น องค์การอนามัยโลกให้คำจำกัดความไว้ใน International Classification of Diseases Ninth Revision (ICD-9) ว่า รักร่วมเพศหมายถึงการมีความพึงพอใจทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกันเพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่ โดยอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันหรือไม่ก็ได้

สปิตเซอร์ (Spitzer 1981: 212) ให้ความหมายว่า รักร่วมเพศ หมายถึงแบบแผนของการมีแรงกระตุ้นเชิงรักร่วมเพศ (homosexual arousal) ในตัวบุคคลอย่างต่อเนื่องเป็นเวลายาวนาน บุคคลนั้นจะไม่มีแรงกระตุ้นเชิงรักต่างเพศ (heterosexual arousal) หรือมีแต่น้อยเกินไป

แคปแลนและแซดดอก (Kaplan & Sadock 1981: 550) กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของการมีความพึงพอใจทางเพศที่ไม่สามารถกระตุ้นด้วยเพศตรงข้ามได้ แต่อารมณ์ ความรู้สึก และความสนใจทางเพศจะกระตุ้นได้ด้วยเพศเดียวกันซึ่งเกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นเวลานาน

มาร์เมอร์ (Marmor 1976: 375; 1980: 5) ให้คำจำกัดความว่า รักร่วมเพศ หมายถึง บุคคลที่มีแรงจูงใจในการมีความพึงพอใจทางเพศกับคนเพศเดียวกัน ซึ่งจะนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ก็อาจจำกัดเพียงแค่จินตนาการทางเพศกับเพศเดียวกันก็ได้ นอกจากนั้น ยังให้ความคิดเห็นว่าการพิจารณาเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออก จะไม่เพียงพอต่อการจำแนกการเป็นรักร่วมเพศ เพราะเท่ากับละเลยต่อสาเหตุภายในที่ทำให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา

สำหรับประเทศไทย มีผู้ให้คำจำกัดความของ "รักร่วมเพศ" ไว้มากนัก เช่น อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2528: 266) กล่าวว่า รักร่วมเพศหมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนเพศเดียวกัน ระหว่างชายด้วยกันมักเรียกทับศัพท์ว่า โฮโมเซกซวลลิตี้ (homosexuality) ถ้าระหว่างหญิงด้วยกันเรียกว่า เลสเบียนนิซึม (lesbianism)

สุัทนา อารีพรค (2528: 9) ให้คำจำกัดความว่า รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลเพศเดียวกันกับตนเองซึ่ง เป็นได้ทั้งชายและหญิง

โอภาส ธรรมวานิช (2527: 39-40) ให้คำจำกัดความว่า รักร่วมเพศ คือ การมีพฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นเพียงการสัมผัสร่างกายภายนอกไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์หรือประกอบกิจจนถึงจุดสุดยอดของอารมณ์ก็ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ

จำลอง ดิษยวณิช (2522: 257) ให้คำจำกัดความว่า ความรักเพศเดียวกัน (ความรักร่วมเพศ หรือ homosexuality) คือความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกัน หรืออาจมีความพอใจทั้งสองเพศเรียกว่าทวิเพศ (bisexual) โดยทั่วไปผู้ที่ เป็นรักทั้งสองเพศมักเป็นรักร่วมเพศที่มีความสามารถในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและมีความสุขได้ตามสมควร

คำจำกัดความดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า รักร่วมเพศ หมายถึงแบบแผนระยะยาวของบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ความพึงพอใจทางเพศนี้จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งอาจจะออกมาในรูปของการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน หรือเป็นเพียงการมีจินตนาการทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันก็ได้

ประเภทของรักร่วมเพศ

มีผู้พยายามจัดประเภทของการเป็นรักร่วมเพศไว้หลายแบบแตกต่างกันตามเหตุผลที่ใช้
ซึ่งไฮด์ (Hyde 1982: 367-368) ได้แบ่งรักร่วมเพศออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. กลุ่มรักร่วมเพศที่แท้จริง สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มที่ปกปิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของตน (covert homosexuality) คือผู้ที่มีความพึงพอใจทางเพศและพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ปกปิดไว้และใช้ชีวิตส่วนใหญ่เป็นรักต่างเพศ ทั้งในด้านการงาน สังคม และอื่น ๆ จึงมีเฉพาะบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยกัน และผู้ใกล้ชิดเท่านั้นที่จะทราบถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของบุคคลนั้น

1.2 กลุ่มที่เปิดเผยพฤติกรรมรักร่วมเพศของตน (overt homosexuality) คือผู้ที่มีความพึงพอใจทางเพศ และแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย ทั้งในด้านสังคม การแสดงออก และการดำเนินชีวิต

2. กลุ่มรักร่วมเพศแอบแฝง (latent homosexuality) คือบุคคลที่แสดงการตอบสนองทางเพศ ความพึงพอใจ และความต้องการทางเพศเชิงรักร่วมเพศ โดยบุคคลนั้นจะถูกกระตุ้นได้ด้วยบุคคลเพศเดียวกับตนเอง แต่ก็ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันจริง ๆ (Pomeroy 1968: 175) ซิกมันด์ ฟรอยด์ เชื่อว่าคนมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่เก็บกดไว้ในระดับจิตไร้สำนึก หากเกิดความรู้สึกนี้มากจะทำให้เกิดความวิตกกังวลและแก้ไขโดยการใช้กลไกป้องกันตัวชนิดพยายามทำตัวตรงข้าม (reaction-formation) คือจะทำตัวตรงกันข้ามกับความรู้สึกที่แท้จริงซึ่งซ่อนเร้นอยู่ เช่น ทำตัวเป็นชายชาตรีมากเกินไปหรือปฏิเสธพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างมาก บุคคลเหล่านี้ก็จัดอยู่ในกลุ่มรักร่วมเพศแอบแฝงด้วย

3. กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเนื่องจากการขาดโอกาสพัฒนาบทบาททางเพศของตนเองเหมาะสม หรือเป็นไปตามสถานการณ์ (deprivation homosexuality หรือ situational homosexuality) คือผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเนื่องจากไม่สามารถหาทางระบายความต้องการทางเพศต่อเพศตรงข้ามได้เช่นผู้ต้องขัง นักเรียนในโรงเรียนประจำ หรือทหารในกองทัพ ซึ่งกลุ่มนี้จะไม่ถือเป็นรักร่วมเพศอย่างแท้จริง เพราะ ไม่ได้เกิดจากการมีความพึงพอใจทางเพศต่อเพศเดียวกันในตัวบุคคลนั้น

คำที่ใช้เรียกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

โดยทั่วไปมีคำที่ใช้เรียกบุคคลรักร่วมเพศหลายคำ แต่ที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ คำว่า โฮโมเซกซวล (homosexual) ซึ่งเป็นคำกว้าง ๆ ที่ใช้เรียกทั้งชายและหญิงแต่มักใช้กับชายมากกว่า ส่วนรักร่วมเพศหญิงมีศัพท์เฉพาะว่า เลสเบียน (lesbian) และนอกจากนี้ยังมีคำที่นิยมใช้ในปัจจุบัน คือ

"เกย์คิง เกย์ควีน" คำว่าเกย์ (gay) เป็นคำพูดในภาษาต่างประเทศที่ใช้เรียกชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยแบ่งตามบทบาททางเพศที่แสดงออก คำว่าเกย์คิงใช้เรียกชายที่รับบทบาททางเพศเป็นเสมือนเพศชาย (active role) ส่วนเกย์ควีนใช้เรียกชายที่มีบทบาททางเพศเป็นเสมือนเพศหญิง (passive role) ซึ่งกลุ่มนี้อาจมีจิตกริยาคล้ายผู้หญิงหรือไม่ก็ได้

"ทอม ดี" เป็นคำที่ใช้เรียกรักร่วมเพศหญิงโดยแบ่งตามบทบาททางเพศเช่นกัน ทอม มาจากคำว่า ทอมบอย (tomboy) ซึ่งเป็นภาษาพูดที่ใช้เรียกหญิงรักร่วมเพศที่รับบทบาทเป็นเสมือนเพศชาย (active role) มักมีลักษณะของเพศชาย เช่นการแต่งตัว ทำทาง คำพูด ฯลฯ ส่วนหญิงรักร่วมเพศที่รับบทบาทเป็นเสมือนหญิง (passive role) จะเรียกว่า ดี ซึ่งมาจากคำว่าเลดี้ (lady) ในภาษาต่างประเทศ

อย่างไรก็ตามการรับบทบาททางเพศเป็นเสมือนเพศชายหรือหญิง (active role หรือ passive role) นั้นจะไม่ได้เป็นลักษณะตายตัวอย่างที่เข้าใจกันเป็นส่วนใหญ่ผู้ที่ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถสลับบทบาททางเพศขณะที่มีเพศสัมพันธ์กันได้ และลักษณะเกย์คิง เกย์ควีน ทอมและดีนั้นก็อาจมีเพียงเฉพาะบางกลุ่ม โดยบุคคลรักร่วมเพศอาจไม่แสดงพฤติกรรมที่ชัดเจนออกมา เพราะการเป็นรักร่วมเพศของบุคคลนั้นอาจเป็นเพียงการมีความพึงพอใจทางเพศกับคนเพศเดียวกันก็ได้ มีคำอีกคำหนึ่งซึ่งมักจะได้ยินกันอยู่เสมอคือคำว่ารักทั้งสองเพศ (bisexuality) เป็นคำที่ใช้เรียกบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศได้ทั้งสองชนิด คือจะมีทั้งความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศและรักต่างเพศ (homosexual and heterosexual relationship) ซึ่งก็มีผู้กล่าวว่าผู้ที่ เป็นรักทั้งสองเพศนั้นมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่ ประวัติและพัฒนาการทางเพศก็จะมีลักษณะของรักร่วมเพศด้วย (Meyer 1985: 1061) เพียงแต่สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศเชิงรักต่างเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังมีศัพท์บางคำที่ใช้เรียกการแสดงออกของบทบาททางเพศบางอย่างที่อาจทำให้เกิดความสับสนกับพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ ได้แก่

"กะเทย" (hermaphrodite) ส่วนใหญ่มักใช้คำนี้เรียกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือชายที่แสดงจริตกริยาเป็นผู้หญิงซึ่งไม่ตรงกับความหมายทางวิชาการ ที่จริงแล้วกะเทยตามความหมายทางการแพทย์หมายถึง คนที่มีอวัยวะของทั้งสองเพศกำลังกึ่งกันอยู่ในตัว เช่น อาจมีองคชาต (penis) และเต้านม (breast) หรืออาจมีอัณฑะ (testis) และมดลูก (uterus) อยู่ในตัวบุคคลคนเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยเพศของบุคคลนั้นได้อย่างกระจ่างชัด กะเทย (Hermaphrodite) ทางการแพทย์ สามารถแบ่งได้เป็นสองชนิดคือ กะเทยแท้ (true hermaphrodite) หมายถึงผู้ที่มิมีลักษณะเด่นทางเพศกับฮอร์โมนเพศเป็นอย่างเดียวกัน และกะเทยเทียม (pseudo-hermaphrodite) ซึ่งจะมีลักษณะภายนอกเป็นอย่างหนึ่งแต่ฮอร์โมนเพศภายในร่างกายจะเป็นอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้นการเรียกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศว่ากะเทย จึงไม่ถูกต้องตามความหมายทางวิชาการ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 238)

"ลักเพศ" (transvestism) บางทีก็มีผู้เรียกกลุ่มนี้ว่ากะเทยเช่นกัน ที่จริงแล้วลักเพศ คือบุคคลที่ชอบแต่งตัวตรงข้ามกับเพศของตนเอง โดยจะมีความสุขและพึงพอใจที่ได้แต่งตัวสวมเสื้อผ้า แต่งหน้าหรือแสดงท่าทางเหมือนเพศตรงข้าม ทั้งนี้อาจเป็นแบบเปิดเผยหรือแอบซ่อนเมื่อลับตาคนก็ได้ ผู้ที่เป็นลักเพศไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเสมอไป แต่ในทางปฏิบัติมักพบทั้งสองกลุ่มร่วมกันและอาจพบร่วมกับลักษณะแปลงเพศ (transsexual) ได้ (สุวัทนา อารีพรรค 2528: 29)

"แปลงเพศ" (transsexual) คือบุคคลที่ไม่ยอมรับเพศที่แท้จริงของตน จะดำเนินชีวิตแต่งตัว มีกิจกรรม พฤติกรรมและบทบาททางเพศเหมือนเพศตรงข้ามตลอดเวลา โดยมีความพึงใจว่าอารมณ์และจิตใจของเขาเป็นเพศที่ตรงข้ามกับสภาวะร่างกาย จึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะผ่าตัดแปลงเพศเป็นเพศตรงข้าม กลุ่มลักเพศและกลุ่มแปลงเพศจะแตกต่างกันตรงที่กลุ่มลักเพศต้องการแต่งตัวเหมือนเพศตรงข้ามเพื่อความรู้สึกตื่นเต้นทางเพศในขณะที่กลุ่มแปลงเพศมีพฤติกรรมต่าง ๆ เพราะคิดว่าตนเองมีจิตใจเป็นเพศตรงข้ามจริง ๆ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 238-240)

ลักษณะที่กล่าวมานี้เป็นความผิดปกติทางเพศที่ไม่เหมือนกัน และจะต้องแยกออกจาก พฤติกรรมรักร่วมเพศ ตามคำจำกัดความของความผิดปกติแต่ละชนิด แม้ว่าบางครั้งอาจจะพบ ความผิดปกติเหล่านั้นรวมอยู่ในบุคคลคนเดียวกันก็ตาม

การวินิจฉัยการเป็นรักร่วมเพศ

ในการจัดจำแนกโรคทางจิตเวชที่ผ่านมาถือว่า รักร่วมเพศ (homosexuality) เป็นความผิดปกติทางจิตอย่างหนึ่ง โดยจัดไว้ในกลุ่มกามวิถการ (sexual perversion) ซึ่งถือว่าเป็นบุคลิกภาพแปรปรวน (personality disorder) ประเภทหนึ่ง จนกระทั่ง ค.ศ. 1974 สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association 1984: 129) ได้ประกาศ ตัดเรื่องรักร่วมเพศออกจากความผิดปกติทางจิตและเรียกชื่อใหม่เป็น "Sexual Orientation Disturbance" (Kaplan & Sadock 1981: 550) ต่อมาจึงได้เปลี่ยนไปใช้ชื่ออีกหลายชื่อเช่น "Dyshomophilia", "Homosexual Conflict Disorder" จนในที่สุดได้เรียกเป็น "Egodystonic Homosexuality" และจะวินิจฉัยการเป็นรักร่วมเพศในแต่ละบุคคลก็ต่อเมื่อบุคคล นั้นเห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของเขาเป็นปัญหาต่อการดำเนินชีวิตโดยมีเกณฑ์ดังนี้คือ

1. บุคคลนั้นขาดแรงกระตุ้นทางเพศกับต่างเพศ หรือมีแรงกระตุ้นทางเพศกับต่างเพศอยู่ บ้างแต่น้อย และต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน
2. บุคคลนั้นถูกกระตุ้นความต้องการทางเพศได้ด้วยบุคคลเพศเดียวกันโดยที่บุคคลนั้นไม่ ต้องการ ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจเป็นเวลานาน

บุคคลเหล่านี้มักมีประวัติล้มเหลวในการมีความสัมพันธ์เชิงรักต่างเพศ ในบางรายอาจไม่ พยายามที่จะมีความสัมพันธ์เชิงรักต่างเพศเลย ในขณะที่บางรายอาจมีความสัมพันธ์ในช่วงสั้น ๆ และขาดแรงกระตุ้นที่จะคงความสัมพันธ์เชิงรักต่างเพศไว้ได้ เป็นผลให้เกิดความรู้สึกละอายใจ กังวล ซึมเศร้า และภาวะแปรปรวนทางจิตอื่น ๆ ได้ การวินิจฉัยการเป็นรักร่วมเพศจึงต้องแยก ว่ามิได้มาจากสาเหตุทางด้านสังคมหรืออื่น ๆ ต้องมาจากความไม่พึงพอใจในความเป็นรักร่วมเพศ อย่างแท้จริง สำหรับการจำแนกโรคขององค์การอนามัยโลก (International Classification of Diseases Nineth Revision หรือ ICD-9) ยังคงระบุว่า การเป็นรักร่วมเพศเป็นความ

เบี่ยงเบนและความแปรปรวนทางเพศ (sexual deviation and disorder) แต่ก็มีแนวโน้มที่จะตัดเรื่องนี้ออกไปในการจำแนกโรคครั้งใหม่ (ICD-10)

การวินิจฉัยการเป็นรักร่วมเพศ จำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่จะสามารถบ่งชี้การเป็นรักร่วมเพศได้ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาไว้ 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่ศึกษาโดยใช้เครื่องมือทดสอบทางจิตวิทยา การใช้เครื่องมือทดสอบทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการเป็นรักร่วมเพศมี 2 แนวด้วยกันคือ แนวที่พยายามจะหาคำตอบว่ากลุ่มรักร่วมเพศเป็นกลุ่มที่มีความผิดปกติทางจิตหรือไม่ ซึ่งในปัจจุบันก็เป็นที่ยอมรับกันว่าการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นไม่จำเป็นต้องมีพยาธิสภาพทางจิตหรือเป็นความผิดปกติทางจิตแต่อย่างใด ส่วนอีกแนวหนึ่งเป็นความพยายามที่จะหามาตรวัดลักษณะ เฉพาะหรือหาคะแนนที่เป็นเกณฑ์เฉพาะ เพื่อแบ่งแยกผู้ที่เป็นรักร่วมเพศออกจากผู้ที่เป็นรักต่างเพศ (Gonsiorek 1982: 75-79) แบบทดสอบที่ใช้กันอย่างกว้างขวางนั้น โรสส์ (Riess 1980: 296-308) พบว่าตั้งแต่ คศ.1960-1977 มีการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยากับกลุ่มรักร่วมเพศ 2 แบบคือ แบบทดสอบการฉายออก (projective test) และแบบทดสอบที่เป็นอัตวิสัย (objective test หรือ paper-and-pencil) แบบทดสอบการฉายออก (projective test) ที่ใช้มากคือ Rorschach Inkblot Test, Draw-A-Person Test (D-A-P) และ Thematic Apperception Test (TAT) ใน Rorschach นั้น วิลเลอร์ (Wheeler 1949 อ้างถึงใน Gonsiorek 1982: 75-79) พบว่ามีอยู่ 20 ลักษณะ (signs) ที่สามารถจำแนกบุคคลรักร่วมเพศได้ มีการศึกษาอื่นอีกหลายเรื่องที่สนับสนุนแนวคิดนี้ จนกระทั่ง คศ. 1971 โกลฟรายด์ (Goldfried 1971 อ้างถึงใน Gonsiorek 1982: 75-79) ได้ทบทวนการศึกษาของวิลเลอร์และสรุปว่ามีเพียง 6 ลักษณะ (Signs) เท่านั้นที่สามารถจำแนกการเป็นรักร่วมเพศได้ อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้ก็ยังไม่น่ายอมรับเพราะปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มักทำการศึกษาในผู้ป่วยซึ่งมีพยาธิสภาพทางจิตอยู่แล้ว และการวิเคราะห์ผลจากแบบทดสอบก็ขาดการยืนยันทางสถิติโดยเฉพาะความเที่ยงตรงของการทดสอบเช่นเดียวกับแบบทดสอบการฉายออกอื่น ๆ เช่น D-A-P และ TAT ที่นำมาใช้กับบุคคลรักร่วมเพศ ก็ไม่สามารถสรุปผลได้อย่างแน่นอนเช่นกัน ในประเทศไทยได้มีผู้นำแบบทดสอบ D-A-P (ละเอียด ชูประยูร 2525: 37-45) และ Rorschach (ละเอียด ชูประยูร 2518: 1-3; อัมพร รัตนวิทย์ 2525: 36-45) ไปใช้เฉพาะกับผู้ป่วยรักร่วมเพศที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลซึ่งก็เป็นผู้ที่มีพยาธิสภาพทางจิตเช่นกัน จึงยังไม่เหมาะสมที่จะนำผล

การทดสอบมาใช้กับบุคคลรักร่วมเพศโดยทั่วไป แบบทดสอบอีกชนิดหนึ่งที่นิยมนำมาใช้ คือแบบทดสอบที่เป็นอัตวิสัย (objective test) ที่นิยมใช้กันมากคือแบบทดสอบ Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) ซึ่งมี Masculinity-Femininity Scale (M/F) เป็นมาตรวัดดั้งเดิมที่สร้างขึ้นมาจำแนกบุคคลรักร่วมเพศโดยเฉพาะ แต่ก็มีผู้ให้ข้อสังเกตว่าอำนาจการจำแนกของมาตรวัดนี้ไม่ดีนัก เพราะอาจเกิดการผิดพลาดชนิดผลบวกปลอม (false positive) ได้ง่าย คือจะทำให้วินิจฉัยผู้ที่ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศว่าเป็นรักร่วมเพศได้สูง จึงมีผู้พยายามพัฒนามาตรวัดการเป็นรักร่วมเพศอื่นขึ้นคือ Homosexual Scale (HSX), Masculine-Feminine Index (MFI), Sexual Deviates มีการศึกษาสนับสนุนว่าสามารถนำเอา Homosexual Scale มาจำแนกการเป็นรักร่วมเพศได้ แต่ก็มีผู้โต้แย้งว่ามาตรวัดนี้สามารถจำแนกได้เฉพาะพฤติกรรมแต่ไม่อาจบ่งบอกถึงความปลอดภัยภายในได้ (Gonsiorek 1982: 75; Riess 1980: 306-307) แบบสอบถามอีกชนิดหนึ่งที่ได้รับการสนใจในช่วงหลังนี้คือ Personal Attributes Questionair (PAQ) โดยสเปนซ์และเฮล์มริช (Spence & Halmleich 1978: 784) แบบทดสอบนี้ประกอบไปด้วยมาตรที่ใช้วัดลักษณะความเป็นชาย (Masculinity Scale) ลักษณะความเป็นหญิง (Femininity Scale) และลักษณะที่เป็นได้ทั้งชายและหญิง (Masculinity-Femininity Scale) การนำเอา PAQ ไปใช้ศึกษาเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่ารักร่วมเพศชายจะมีคะแนนในมาตรวัดความเป็นหญิงสูงและรักร่วมเพศหญิงจะมีคะแนนในมาตรวัดความเป็นชายสูง แต่สตอร์มส์ (Storms 1980: 786) พบว่าในกลุ่มรักร่วมเพศ รักต่างเพศ และรักทั้งสองเพศไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มในมาตรวัดเดียวกันนี้ซึ่งแสดงถึงผลการศึกษาที่ขัดแย้งกันและยังไม่สามารถสรุปให้ชัดเจนลงไปได้ ไรสส์ (Riess 1980: 306) ได้อธิบายถึงการที่แบบทดสอบทางจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จในการจำแนกคนที่เป็นรักร่วมเพศอาจเป็นไปได้ 2 ประการ คือ เครื่องมือที่ใช้วัดอาจไม่ไว (sensitive) พอที่จะจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้หรือเครื่องมือที่ใช้อาจมีความเที่ยงตรง แต่ความแตกต่างของบุคลิกลักษณะระหว่างคนที่ เป็นรักร่วมเพศและรักต่างเพศมีความแตกต่างกันน้อยมากหรือไม่มีเลยก็ได้

2. การศึกษาลักษณะบางประการที่สัมพันธ์กับการเป็นรักร่วมเพศ ที่มีผู้ให้ความสนใจมาก คือเรื่องความพึงพอใจทางเพศ เพราะความพึงพอใจทางเพศเป็นลักษณะสำคัญที่ใช้จำแนกการเป็นรักร่วมเพศตามคำจำกัดความที่กำหนดไว้ ส่วนอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือการมีลักษณะ เพศตรงข้าม ในวัยเด็ก (early cross-gender behaviors) ซึ่งแต่ละปัจจัยจะมีรายละเอียดแตกต่างกัน คือ

2.1 ความพึงพอใจทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศของแต่ละบุคคล จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงเพศของผู้ที่จะสามารถกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศว่า บุคคลจะชอบ หรือพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม หรือได้ทั้งสองเพศ ความพึงพอใจทางเพศของบุคคลจะขึ้นกับปัจจัยสำคัญ 2 ประการคือ ปัจจัยทางร่างกาย (physical factors) และปัจจัยทางอารมณ์ (affectional factor) ของผู้ที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ และเพศที่บุคคลนั้นชอบ (gender preference) ที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย (Moses & Hawkins 1982: 36) โคลน์ (Klien 1978; 1979 อ้างถึงใน Francoeur 1982: 518) กล่าวถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจทางเพศว่ามีดังนี้ คือ

2.1.1 ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ (sexual attraction) หมายถึงการที่บุคคลมีความสนใจหรือมีแนวโน้มว่าจะเลือกเพศใดเป็นคู่ (sexual partner)

2.1.2 กิจกรรมทางเพศ (sexual activity) หมายถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือการปฏิบัติทางเพศกับเพศใด

2.1.3 การจินตนาการทางเพศ (sexual fantasy) หมายถึงจินตนาการที่เกิดขึ้นขณะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองหรืออาจเป็นการคิดคำนึงถึง (daydream) ในสิ่งที่เคยผ่านเข้ามาในชีวิตจริงหรือในสิ่งที่เคยสร้างจินตนาการทางเพศไว้ก็ได้

2.1.4 อารมณ์ที่ประสงค์ (emotional preference) หมายถึงว่าบุคคลนั้นมีความรักและความผูกพันทางอารมณ์กับเพศใด เพราะอารมณ์จะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความรัก

2.1.5 สังคมที่ประสงค์ (social preference) หมายถึงการที่บุคคลนั้นมีความพอใจที่จะมีกิจกรรมทางสังคมหรือต้องการที่จะใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเพศใด

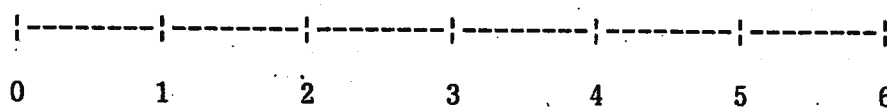
2.1.6 แบบแผนการดำเนินชีวิต (life style) คือการที่บุคคลมีวิถีชีวิตเป็นอย่างไร ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับใคร เพราะบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศบางคนอาจใช้ชีวิตอยู่

กับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วยกัน บางคนอาจอยู่ในกลุ่มรักทั้งสองเพศ หรืออยู่ทั้งสองกลุ่ม ในขณะที่รักร่วมเพศบางคนอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม ทั้ง ๆ ที่ต้องการใช้ชีวิตคู่เป็นรักร่วมเพศ แบบแผนการดำเนินชีวิตของทั้งสองกลุ่มจึงมีความแตกต่างกันทั้งที่เป็นรักร่วมเพศด้วยกัน

2.1.7 การวางรูปแบบทางเพศ (sexual identification) คือการที่บุคคลมองว่าตนเองมีความพึงพอใจทางเพศในลักษณะอย่างไร ภาพพจน์ที่มีต่อตนเองเป็นสิ่งสำคัญมากต่อความคิดและอารมณ์

องค์ประกอบของความพึงพอใจทางเพศ ได้รับการพิจารณาแตกต่างกันออกไป เช่น โมเสสและฮอว์กินส์ (Moses & Hawkins 1982: 43-44) พิจารณาเพียง 4 องค์ประกอบแรก โดยเน้นทั้งในปัจจุบันและอดีตที่ผ่านมา เพราะเชื่อว่าความพึงพอใจทางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและช่วงอายุของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละองค์ประกอบอาจเสริมกันหรือขัดแย้งกันก็ได้ เช่นอาจมีความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ ความผูกพันทางอารมณ์ และจินตนาการทางเพศเชิงรักร่วมเพศ แต่ไม่เคยมีกิจกรรมในเชิงรักร่วมเพศเลยก็ได้ ทำให้บุคคลไม่แน่ใจในความพึงพอใจทางเพศของตน จึงต้องอาศัยปัจจัยที่มีความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ "อัตมโนทัศน์" (self-concept) โดยจะตัดสินองค์ประกอบของความพึงพอใจทางเพศที่ขัดแย้งกันด้วยภาพพจน์ที่แต่ละบุคคลมีต่อตนเอง แต่โดยส่วนใหญ่แล้วองค์ประกอบต่าง ๆ ของความพึงพอใจทางเพศมักไปทางเดียวกัน

มาตรวัดความพึงพอใจทางเพศที่เป็นที่ยอมรับและได้รับการกล่าวถึงเสมอ คือ Kinsey's 7-Point Scale of Sexual Orientation จากการศึกษาของคินซีและคณะ (Kinsey et al. 1948, 1953 อ้างถึงใน Francoeur 1982: 513) พบว่าพฤติกรรมทางเพศของคนปกติไม่อาจแบ่งแยกกว่าเป็นรักต่างเพศ หรือรักร่วมเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่คนส่วนใหญ่มักอยู่ระหว่างกลางคือมีประสบการณ์ทั้งในเชิงรักร่วมเพศและรักต่างเพศในระดับต่าง ๆ กัน มาตรวัดดั้งเดิมของคินซีจะวัดเฉพาะพฤติกรรมทางเพศร่วมกับความสนใจทางเพศ (Ellis, Burke & Ames 1987: 524) แต่แนวคิดนี้ก็สามารถนำมาใช้กับองค์ประกอบต่าง ๆ ของความพึงพอใจทางเพศอื่นได้ ซึ่งมาตรวัดของคินซีมีลักษณะดังนี้คือ

- 0 หมายถึง มีลักษณะรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียว
- 1 หมายถึง ส่วนใหญ่มีลักษณะรักต่างเพศแต่มีประสบการณ์เชิงรักร่วมเพศมาบ้าง
- 2 หมายถึง มีลักษณะรักต่างเพศแต่มีประสบการณ์เชิงรักร่วมเพศบ่อยครั้ง
- 3 หมายถึง มีประสบการณ์เชิงรักร่วมเพศและรักต่างเพศพอ ๆ กัน
- 4 หมายถึง มีลักษณะรักร่วมเพศแต่มีประสบการณ์เชิงรักต่างเพศบ่อยครั้ง
- 5 หมายถึง ส่วนใหญ่มีลักษณะรักร่วมเพศแต่มีประสบการณ์เชิงรักต่างเพศมาบ้าง
- 6 หมายถึง มีลักษณะรักร่วมเพศแต่เพียงอย่างเดียว

เนื้อหาของมาตรวัดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามองค์ประกอบที่ต้องการวัดและคะแนนที่ได้จะนำมาแปลงเป็นลักษณะความพึงพอใจทางเพศ โดยจำแนกตามคะแนนที่ได้คือ

- 0-1 ถือเป็น รักต่างเพศ
- 2-4 ถือเป็น รักทั้งสองเพศ
- 5-6 ถือเป็น รักร่วมเพศ

การศึกษาเพื่อประเมินความพึงพอใจทางเพศ มักจะสนใจเรื่องกิจกรรมทางเพศ (sexual activity) ซึ่งการนำมาใช้จะต้องศึกษากับกลุ่มที่ยอมรับการเป็นรักร่วมเพศของตน และต้องอยู่ในวัยผู้ใหญ่ จึงจะสามารถประเมินกิจกรรมทางเพศของตนได้ การศึกษาเฉพาะองค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศจึงมีข้อจำกัดในเรื่องอายุและประสบการณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นจึงต้องศึกษาองค์ประกอบของความพึงพอใจทางเพศอื่นร่วมด้วย ที่นิยมใช้มากคือการประเมินการจินตนาการทางเพศ (Green 1985: 340; Shiveley & Dececco อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982:38) สโตรมส์ (Storms 1980: 783-792) ศึกษาเปรียบเทียบบทบาททางเพศ (sex-role orientation) และจินตนาการทางเพศ (erotic fantasy orientation) ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคล พบว่ากลุ่มรักร่วมเพศ รักทั้งสองเพศ และรักต่างเพศ จะไม่มีความแตกต่างกันในบทบาทความเป็นหญิง-ชาย แต่จินตนาการทางเพศของบุคคลจะสอดคล้องกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชาร์เกียร์และโรบินส์

(Saghair & Robins 1973: 44-45, 207-208, 211-214) ที่กล่าวว่ากรณีจินตนาการทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกันอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลานาน สามารถบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศของบุคคลนั้นได้ ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า การพิจารณาองค์ประกอบด้านกิจกรรมหรือประสบการณ์ทางเพศ กับจินตนาการทางเพศ จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศที่นำมาใช้มากที่สุด (Ellis, Burke & Ames 1987: 524) ส่วนองค์ประกอบอื่นของความพึงพอใจทางเพศแม้จะไม่ได้กล่าวถึงมากนัก แต่ก็จำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงองค์ประกอบเหล่านี้เพื่อที่จะเข้าใจและสามารถประเมินภาพรวมของบุคคลผู้นั้น เพราะภาพรวมของแต่ละบุคคลจะช่วยให้เข้าใจและจะนำไปสู่การประเมินแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ว่าจะแสดงออกอย่างไร

2.2 ลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (early cross-gender behavior)

ในวัยเด็กพฤติกรรมและความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงจะแตกต่างกัน ตั้งแต่เรื่องการเล่นซึ่งเป็นการเรียนรู้เบื้องต้นของเด็ก เด็กหญิงมักชอบเล่นตุ๊กตา ชอบสิ่งประดับสวยงาม ชอบพับกระดาษ ชอบเล่นเกมที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหว เล่นระบายสี และการตกแต่งบ้าน ในขณะที่เด็กชายมักชอบเล่น รถไฟ รถยนต์ เครื่องบิน เครื่องจักรกล แท่งไม้ และยานพาหนะประเภทต่าง ๆ (สราญต์ จันทน์เฒ 2524: 107) นอกจากนั้นยังชอบการเล่นที่มีการต่อสู้และการใช้กำลังกาย รวมทั้งจะให้ความสนใจกับเรื่องราวที่ตื่นเต้นผาดโผน เช่น การผจญภัย สงครามการต่อสู้ และอื่น ๆ (สราญต์ จันทน์เฒ 2524: 101-103)

มีการศึกษาหลายเรื่องที่สนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเพศตรงข้ามในวัยเด็กกับความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศในระยะต่อมา ลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็กมักพบได้เสมอในประวัติของคนที่เป็นรักร่วมเพศทั้งชายและหญิง (Moses & Hawkins 1982: 49-50; Saghir & Robins 1973: 28, 192-197) การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่ผ่านมามีทั้งที่เป็นการศึกษาย้อนหลังและการศึกษาติดตามผล ซึ่งแนวโน้มของความสนใจส่วนใหญ่ที่ศึกษาลักษณะนี้ในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ทั้งนี้เนื่องจากจากการที่สังคมมองว่า พฤติกรรมเพศตรงข้ามในเด็กชายมีปัญหามากกว่าในเด็กหญิง (Moses & Hawkins 1982: 58; Saghir & Robins 1973: 191-192)

2.2.1 การศึกษาลักษณะเพศตรงข้ามในรักร่วมเพศชาย การศึกษาย้อนหลัง (retrospective study) เกี่ยวกับลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็กหลายเรื่องที่สนับสนุนถึงความ

เชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมเพศตรงข้ามในเด็กชายกับการมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศในวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ ซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973: 18, 28-30) ศึกษาชายรักร่วมเพศวัยผู้ใหญ่ พบว่าส่วนใหญ่วางงานถึงลักษณะที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ โดยร้อยละ 67 ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นรักร่วมเพศชายจำนวน 89 ราย มีลักษณะเด็กหญิง (girl-like syndrome) ในขณะที่ลักษณะนี้จะพบได้น้อยในกลุ่มที่เป็นรักต่างเพศ ลักษณะเด็กหญิงที่พบได้แก่การชอบอยู่รวมกลุ่มกับเด็กหญิง ชอบทำงานบ้าน เล่นตุ๊กตา และมักถูกล้อเลียนว่าเป็นกะเทย (sissy) พฤติกรรมเหล่านี้มักเกิดร่วมกันหลายอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นตอนต้น นอกจากนั้นเด็กมักจะถูกล้อเลียนทำให้ยังแยกตัวออกจากกลุ่มเด็กชาย บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจึงไม่ค่อยมีเพื่อนเพศเดียวกัน เช่น เด็กชายมักชอบเล่นกับเด็กหญิง ซึ่งจะทำให้สามารถหลีกเลี่ยงการเล่นที่ผาดโผน รุนแรงแบบเด็กชายอีกด้วย นอกจากนั้นยังพบประวัติการแต่งกายเหมือนเพศตรงข้าม เช่น ใส่เสื้อผ้าของเด็กหญิงหรือใส่เครื่องประดับต่าง ๆ แต่ในการศึกษานี้ก็ยังมีชายรักร่วมเพศอีกร้อยละ 33 ที่ปฏิเสธการมีพฤติกรรมเหมือนเด็กหญิงในวัยเด็ก จึงยังไม่อาจสรุปได้ว่าผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศจะต้องมีลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็กเสมอไป

กรีน (Green 1985: 339) ทบทวนการศึกษาย้อนหลังต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะนี้ ได้กล่าวถึงเบลล์และคณะ (Bell 1981) ที่ศึกษารักร่วมเพศชายจำนวน 575 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่กว่าการศึกษาของซาเกียร์และโรบินส์ โดยใช้กลุ่มควบคุมเป็นรักต่างเพศจำนวน 284 ราย ได้พบลักษณะที่มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเป็นรักร่วมเพศในวัยผู้ใหญ่ ที่เรียกว่า "พฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามเพศ" (gender non-conformity behavior) ลักษณะที่แสดงออกคือเด็กชายจะชอบกิจกรรมของเด็กหญิงมากกว่าของเด็กชาย รวมทั้งลักษณะการแต่งกายเหมือนเพศตรงข้าม (cross dressing) ด้วย ฮอคเคนเบอร์รี่และบิลลิงแฮม (Hockenberry & Billingham 1987: 475-492) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนามาตรวัดพฤติกรรมตามลักษณะเด็กชาย (Boyhood Gender Conformity Scale หรือ BGCS) และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศและรักต่างเพศ พบว่าลักษณะความเป็นชาย (masculine traits) ในวัยเด็กที่ขาดหายไปจะมีอิทธิพลต่อการมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศในเวลาต่อมา ข้อบ่งชี้ถึงความเป็นเพศชาย (masculine items) ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มรักร่วมเพศและรักต่างเพศได้แก่ การชอบเล่นเกมส์ ชอบอ่านเรื่องการผจญภัยและการกีฬา ชอบเล่นกับเด็กชาย และจินตนาการถึงการเป็นดารานักกีฬา รวมทั้งการถูกมองว่าเป็นกะเทยในวัยเด็กด้วย บุคคลที่

เป็นรักร่วมเพศจึงแตกต่างจากรักต่างเพศตั้งแต่ในเรื่องของการทำตามบรรทัดฐาน และกิจกรรมที่แสดงความเป็นชายรวมทั้ง ไม่สามารถคิดฝันหรือสร้างภาพของผู้ชายในอุดมคติเหมือนเด็กชายคนอื่นได้ ส่วนแฮร์รี่ (Hurry 1982 อ้างถึงใน Green 1985: 339) ศึกษาชายรักร่วมเพศจำนวน 1400 ราย เปรียบเทียบกับชายรักต่างเพศ 200 ราย พบว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจำนวนมากกว่ารักต่างเพศที่เคยถูกเรียกว่ากะเทย (sissy) เมื่อเป็นเด็กมักมีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางสังคม เคยมีความต้องการเป็นเด็กหญิง ชอบเล่นกับเด็กหญิง และมีการแต่งตัวเป็นเด็กหญิงด้วย นอกจากนี้วิทแหมและเซนท์ (Whitam & Zent 1984: 427-439) ได้ศึกษาลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก เปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรมใน 4 ประเทศคือสหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และฟิลิปปินส์ พบว่าพฤติกรรมเพศตรงข้ามในวัยเด็กเกิดขึ้นกับผู้ที่เป็รักร่วมเพศที่อยู่ในทุกวัฒนธรรม ลักษณะที่พบก็คล้ายคลึงกัน คือมีความสนใจในการเล่นที่เป็นของเด็กหญิง การแต่งกายเหมือนเพศตรงข้าม การถูกมองและล้อเลียนว่าเป็นกะเทย มีความพอใจที่จะเล่นในกลุ่มเด็กหญิงและแวดล้อมอยู่กับผู้ใหญ่ที่เป็นผู้หญิงมากกว่ากลุ่มรักต่างเพศ การศึกษานี้สามารถยืนยันได้ว่า การมีลักษณะเพศตรงข้ามเกี่ยวโยงกับการมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศโดยไม่ขึ้นกับอิทธิพลของวัฒนธรรมและสังคม

การศึกษาที่ให้กลุ่มตัวอย่างย้อนรำลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อถือได้ของข้อมูล เนื่องจากปัจจัยของเวลาอาจส่งผลให้ความทรงจำเลอะเลือนไป และผู้ตอบอาจเลือกเล่าถึงเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับเรื่องราวในปัจจุบันโดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม จึงมีผู้ทำการศึกษาแบบติดตามผล (prospective) เกี่ยวกับเรื่องลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็กเพื่อยืนยันการศึกษาอื่นที่ทำได้ เช่นซูเกอร์ (Zuger 1984 อ้างถึงใน Zuger 1987: 86) ศึกษาเด็กชายที่มีลักษณะ เด็กหญิงจำนวน 55 ราย เป็นเด็กชายที่สามารถพบลักษณะ เด็กหญิงก่อนอายุ 6 ปีจำนวน 11 ราย พบก่อนอายุ 9 ปีจำนวน 17 ราย พบเมื่ออายุ 12 ปีจำนวน 11 ราย และพบเมื่ออายุ 16 ปี จำนวน 16 ราย คนเหล่านี้ได้รับการศึกษาติดตามจนถึงอายุ 30 ปี พบว่าในจำนวนนี้ 35 ราย มีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศ มีเพียง 3 รายที่เป็นรักต่างเพศ ส่วนอีก 10 รายยังไม่ทราบผลที่แน่นอน และที่เหลือ 7 รายไม่สามารถติดตามผลได้ ผลการศึกษาของซูเกอร์พบว่ามิใช่เป็นรักร่วมเพศประมาณร้อยละ 73-93 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยนับรวมกับกลุ่มที่ไม่ทราบผลแน่นอนคำนวณรวมกับผู้ที่เป็รักร่วมเพศ ส่วนกรีน (Green 1985: 339-341) ศึกษาเด็กชายจำนวน 44 ราย ที่มีอายุระหว่าง 3 ปีครึ่ง ถึง 11 ปี ซึ่งมีลักษณะเพศตรงข้าม ได้แก่ ชอบแต่งตัวเหมือนเด็กหญิง ชอบแสดงท่าทางเหมือนเด็กหญิง ชอบเล่นตุ๊กตา เล่นอยู่ในกลุ่มเด็กหญิง

มีความปรารถนาที่จะเป็นผู้หญิง และหลีกเลี่ยงกีฬาและการเล่นที่รุนแรง ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะต้องเกิดร่วมกันหลายประเภทอย่างสม่ำเสมอ โดยเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่มควบคุมที่มีพื้นฐานทางครอบครัวคล้ายคลึงกันจำนวน 34 ราย ซึ่งกรีนได้ติดตามศึกษาเรื่องความพึงพอใจทางเพศโดยประเมินจากการจินตนาการทางเพศและกิจกรรมทางเพศ จนกระทั่งกลุ่มตัวอย่างอายุ 14-23 ปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมรักร่วมเพศถึงร้อยละ 68 โดยร้อยละ 43 เป็นรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียว และร้อยละ 25 เป็นรักทั้งสองเพศ ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่พบผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเลย อย่างไรก็ตามก็ยังไม่มีผู้ที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับการนำลักษณะ เพศตรงข้ามในวัยเด็ก มาใช้เป็นตัวบ่งชี้การเป็นรักร่วมเพศ (Carrier 1986: 89-93; Moses & Hawkins 1982: 58-59) ชูเกอร์ (Zuger 1987: 85-87) ให้ความเห็นว่าแม้จะใช้การศึกษาติดตามผลแต่กลุ่มตัวอย่างก็อาจหลงลืมหรือละเลยไม่ได้รายงานพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นกัน ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจคล้ายกับการศึกษาย้อนกลับ นอกจากนี้พฤติกรรมบางอย่างก็อาจถูกขัดขวางหรือห้ามปรามจากครอบครัวจึงไม่สามารถแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ทำให้คนนั้นคิดว่าเขาไม่เคยมีพฤติกรรมนั้นมาก่อน อีกประการหนึ่งคือมีผู้ให้ความเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะ เพศตรงข้าม เมื่อโตขึ้นอาจพัฒนาเป็นลักษณะแปลงเพศ (transsexual) ก็ได้ แต่เมเยอร์ (Meyer 1985: 1058) พบว่ากรณีนี้เป็นไปได้น้อยมาก รวมทั้งลักษณะการแสดงพฤติกรรมก็แตกต่างกันด้วย คือกลุ่มรักร่วมเพศจะหยุดพฤติกรรมดังกล่าวเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นหรือระยะก่อนวัยรุ่น แต่กลุ่มแปลงเพศจะมีพฤติกรรมต่อเนื่องกันอย่างสม่ำเสมอโดยไม่สามารถหักห้ามพฤติกรรมนั้นได้ และจะไม่เคยสนใจหรือมีพฤติกรรมตามเพศของตนเลยไม่ว่าในช่วงใดของชีวิต (Davenport 1986: 516) เพราะคนกลุ่มนี้คิดว่าเพศที่แท้จริงของเขาเป็นเพศตรงข้าม จากการศึกษาที่ผ่านมาอาจกล่าวได้ว่าการมีลักษณะ เพศตรงข้ามในวัยเด็ก สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ โดยไม่มีปัจจัยเรื่องวัฒนธรรมและสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง

2.2.2 การศึกษาเรื่องลักษณะ เพศตรงข้ามในรักร่วมเพศหญิง การศึกษาลักษณะ เพศตรงข้ามในเพศหญิงได้รับความสนใจน้อยกว่าในเพศชายดังได้กล่าวมาแล้ว ข้อมูลที่มีจึงค่อนข้างจำกัด คือการแสดงลักษณะ เพศตรงข้ามในเด็กหญิงมักเรียกว่า "ทอมบอย" (tomboy) ซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973: 192) ให้คำจำกัดความว่า เป็นปรากฏการณ์ที่เด็กหญิงมีการแสดงออกถึงความพึงพอใจและพฤติกรรมเหมือนเด็กชาย ได้แก่การหลีกเลี่ยงการเล่นเหมือนเด็กหญิง และสนใจกิจกรรมของเด็กชายโดยไม่ต้องการทำกิจกรรมของเด็กหญิง เช่น การเย็บปัก

เล่นตุ๊กตา ฯลฯ ความพอใจดังกล่าวจะเกิดต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานานนับตั้งแต่วัยเด็กต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นเป็นอย่างน้อย เขาได้ศึกษากลุ่มรักร่วมเพศหญิงจำนวน 57 ราย เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม 43 ราย พบว่าร้อยละ 70 ของกลุ่มรักร่วมเพศยอมรับว่าตนเองเคยมีประวัติทอมบอย แต่ก็มีอีกร้อยละ 30 ที่ตอบปฏิเสธ ในขณะที่กลุ่มควบคุมก็มีถึงร้อยละ 16 ที่ตอบรับว่าเคยมีประวัติทอมบอย กุนแลคและไรส์ (Gundlach & Riess อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982: 49) ทำการศึกษาคล้าย ๆ กัน พบว่าร้อยละ 78 ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นรักร่วมเพศและร้อยละ 48 ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นรักต่างเพศ ยอมรับถึงการมีประวัติทอมบอยมาก่อน ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นลักษณะทอมบอยสามารถพบได้ชุกในเด็กหญิง ซึ่งมีผู้อธิบายว่าเนื่องจากสังคมไม่ค่อยยกคตินต่อเด็กหญิงที่มีลักษณะเหมือนเด็กชาย และบางครั้งก็ยังสามารถได้รับรางวัลหรือการชมเชยอีกด้วย ลักษณะทอมบอยในหญิงรักร่วมเพศ และรักต่างเพศจะมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มรักร่วมเพศมักหลีกเลี่ยงการเล่นตุ๊กตา ในขณะที่หญิงรักต่างเพศยังคงพอใจที่จะได้เล่นตุ๊กตาโดยไม่มีการหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธ (Saghir & Robins 1973: 191-192) นอกจากนั้นยังมีความแตกต่างในช่วงเวลาที่เกิดคือ ทั้งสองกลุ่มจะเริ่มมีพฤติกรรมนี้เมื่อเข้าสู่ระยะก่อนวัยรุ่น โดยกลุ่มรักร่วมเพศจะมีพฤติกรรมนี้ต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ แต่กลุ่มรักต่างเพศจะหยุดพฤติกรรมนี้เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้นเท่านั้น

อีกลักษณะหนึ่งที่มีพบในหญิงรักร่วมเพศ คือการมีความปรารถนา หรือความคิดฝันในวัยเด็กที่จะเป็นเด็กชาย ความคิดนี้เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นรักร่วมเพศถึงร้อยละ 67 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีเพียงร้อยละ 7 เท่านั้น ความต้องการนี้ไม่ใช่เป็นความต้องการที่จะแปลงเพศแต่เป็นเพียงความรู้สึกเสียดยหรือเสียใจที่ไม่ได้เกิดเป็นผู้ชายเท่านั้น โดยจะแสดงออกเป็นความคิดฝันหรือจินตนาการมากกว่า ซึ่งความปรารถนาที่เกิดขึ้นมักเป็นผลมาจากความสนใจในกิจกรรมของเด็กชายและพบว่าตนเองก็ทำได้ดี (Saghir & Robins 1973: 195; 1980: 282) บทบาททางเพศ (gender role behavior) ของแต่ละบุคคลจะพิจารณาจากความสนใจทางเพศและความผูกพันทางอารมณ์ ร่วมกับลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก หากแตกต่างจากบุคคลทั่วไปก็จะเป็นข้อยืนยันถึงการเป็นรักร่วมเพศได้ จึงอาจใช้อธิบายในกรณีของหญิงรักร่วมเพศที่ไม่เคยมีประวัติทอมบอย แสดงว่าความพึงพอใจทางเพศของเขาขึ้นอยู่กับความผูกพันทางอารมณ์ และความสนใจทางเพศเท่านั้น (Moses & Hawkins 1982: 49)

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้อาจสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ของการเป็นรักร่วมเพศประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญคือความพึงพอใจทางเพศ ซึ่งสามารถจำแนกได้หลายองค์ประกอบจะเป็นตัวที่บ่งบอกถึงสภาวะในปัจจุบันว่า บุคคลมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกันหรือไม่ แต่การมีลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (early cross-gender behavior) จะใช้เป็นตัวทำนายถึงแนวโน้มที่บุคคลจะพัฒนาความพึงพอใจทางเพศในเวลาต่อมาว่าจะเป็นแบบใด

สาเหตุของรักร่วมเพศ

ในปัจจุบันยังไม่สามารถระบุสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจน แต่เชื่อว่าเกิดจากหลาย ๆ สาเหตุประกอบกัน โดยเฉพาะที่สำคัญที่สุด 3 ประการคือ

1. สาเหตุทางชีววิทยา การศึกษาปัจจัยทางชีววิทยา (biological factors) เพื่ออธิบายสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมน การศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการเป็นรักร่วมเพศนั้น มีผู้ตั้งข้อสงสัยว่าระดับฮอร์โมนเพศชาย (testosterone) ในชายรักร่วมเพศจะแตกต่างจากชายรักต่างเพศหรือไม่ กลาสและคณะ (Glass et al. 1940 อ้างถึงใน Hyde 1982: 383) จึงเริ่มศึกษาเรื่องนี้แต่ผลที่ได้ไม่สามารถอธิบายข้อสงสัยนี้ได้ หลังจากนั้นก็ได้มีการพัฒนารูปแบบและความละเอียดเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ศึกษาแต่จนกระทั่งปัจจุบันก็ยังไม่สามารถยืนยันความแตกต่างของระดับฮอร์โมนเพศชายในสองกลุ่มนี้ได้ เนื่องจากผลการศึกษาแต่ละอันต่างก็มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามก็มีแพทย์บางคนพยายามใช้ฮอร์โมนเพศชายในการรักษาการเป็นรักร่วมเพศซึ่งผลการรักษาก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับเช่นกัน

ลอเรนและคณะ (Loraine, et al. 1971 อ้างถึงใน Hyde 1982: 383) พบว่าหญิงรักร่วมเพศมีระดับฮอร์โมนเพศชาย (testosterone) สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เป็นหญิงรักต่างเพศ และระดับฮอร์โมนเพศหญิง (estrogen) ในกลุ่มรักร่วมเพศก็ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอีกด้วย อย่างไรก็ตามจนถึงปัจจุบันก็ยังไม่มีการศึกษาอื่นมายืนยันผลการศึกษานี้เลย นอกจากนี้การศึกษารื่องนี้ก็ยังไม่สามารถควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อระดับฮอร์โมนในร่างกายได้

การนำผลการศึกษาไปใช้จึงต้องทำอย่างระมัดระวัง (Marmor 1976: 377-379) ความสนใจเกี่ยวกับฮอร์โมนอีกอย่างหนึ่งคือการศึกษาระดับฮอร์โมนในระหว่างตั้งครรภ์ของมารดา โดยตั้งสมมุติฐานว่าการเป็นรักร่วมเพศเป็นผลจากการมีระดับฮอร์โมนแอนโดรเจน (androgen) ที่ไม่สมดุลย์ในระหว่างตั้งครรภ์ แต่ผลการศึกษานี้ก็ยังไม่สามารถสรุปได้เช่นกัน (Hyde 1982: 383; Meyer 1985: 1058)

1.2 กลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรม การศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรมและการเป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะทำการศึกษาเป็นสองลักษณะคือ ศึกษาในพี่น้องฝาแฝด และศึกษาเกี่ยวกับโครโมโซม (chromosome study) คอลแมน (Kallman 1952) ศึกษาฝาแฝดที่เป็นรักร่วมเพศจำนวน 85 คู่ พบว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (monozygotic twins) จำนวน 40 คู่ เป็นรักร่วมเพศทั้งคู่ ในขณะที่ฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ (dizygotic twin) จำนวน 45 คู่ อาจไม่เป็นรักร่วมเพศทั้งสองคน ผลการศึกษานี้จึงสนับสนุนความเกี่ยวข้องระหว่างพันธุกรรมกับการเป็นรักร่วมเพศ แต่การศึกษาของโคลบ (Kolb 1963) ที่ศึกษาในแฝดจากไข่ใบเดียวกันกลับได้ผลตรงข้าม โดยพบว่าการเป็นรักร่วมเพศไม่สัมพันธ์กับการเป็นฝาแฝด อย่างไรก็ตามก็มีการวิจารณ์การศึกษาในลักษณะนี้ว่าไม่สามารถเชื่อถือได้ เพราะฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันนอกจากจะมียีน (gene) ที่คล้ายคลึงกันแล้ว ลักษณะการเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมก็เหมือนกันด้วย ส่วนฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบก็มีใช้ว่าจะไม่มีความเกี่ยวข้องทางยีนเลย จึงไม่สามารถจำแนกได้ว่าการเป็นรักร่วมเพศของฝาแฝดที่ศึกษา เกิดขึ้นจากสาเหตุทางด้านพันธุกรรมหรือสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ก็ยัง ไม่มีการศึกษาอื่นที่จะมายืนยันความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นรักร่วมเพศ และพันธุกรรมได้เลย นักพันธุกรรมศาสตร์เองก็แย้งสมมุติฐานข้อนี้ เพราะเชื่อว่าหากพันธุกรรมเป็นตัวควบคุมการเป็นรักร่วมเพศแล้ว ยีนของการเป็นรักร่วมเพศก็น่าจะถูกอิทธิพลของการเลือกสรรทางธรรมชาติกำจัดให้หมดไปโดยเร็ว โดยการที่พวกรักร่วมเพศต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศเฉพาะกับเพศเดียวกัน ดังนั้นโอกาสในการถ่ายทอดยีนจึง ไม่มี นอกจากในภาวะที่เป็นรักทั้งสองเพศ (bisexual) ซึ่งมีเพศสัมพันธ์กับทั้งสองเพศก็มีโอกาสที่จะถ่ายทอดยีนได้ (Hyde 1982: 383, 386) แม้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของโครโมโซมเพศระหว่างรักร่วมเพศและรักต่างเพศ จะไม่ได้รับการยืนยันผล แต่พบว่ากลุ่มที่มีความผิดปกติของโครโมโซมเพศมักจะเป็นรักร่วมเพศเช่น ผู้ป่วย Klinefelter's Syndrome ซึ่งมีโครโมโซมเป็น XXY หรือ XXXY และ ผู้ป่วย Turner's Syndrom มีโครโมโซมเป็น XO ซึ่งหมายถึงผู้ป่วยที่โครโมโซมเพศขาดหายไปหนึ่งอัน ผู้ป่วย

ทั้งสองประเภทนี้จะมีโครโมโซมต่างจากคนทั่วไป คือปกติเพศหญิงจะมีโครโมโซมเพศเป็น XX และเพศชายจะเป็น XY อย่างไรก็ตามยังได้พบผู้ป่วยที่มีความผิดปกติของโครโมโซม แต่ก็ไม่ได้เป็นรกร่วมเพศเช่นกัน

การศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุทางด้านพันธุกรรมและชีววิทยา ทั้งการศึกษาฮอร์โมน และโครโมโซมไม่สามารถยืนยันความเกี่ยวข้องกับการเป็นรกร่วมเพศได้อย่างแน่ชัด รวมทั้งการศึกษาในสัตว์ก็ไม่สามารถสนับสนุนความเชื่อนี้ได้ เนื่องจากไม่พบลักษณะความพึงพอใจทางเพศเชิงรกร่วมเพศเกิดขึ้นในธรรมชาติเลย นอกจากในสภาพที่ถูกกักขัง (Meyer 1985: 1058) นั่นคือ สัตว์จะเลือกพฤติกรรมรักต่างเพศเสมอ ยกเว้นในกรณีที่ขาดโอกาสหรือถูกสถานการณ์จำกัด ต่างจากมนุษย์ที่แม้มีโอกาสเลือก ก็อาจเลือกมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกันได้

2. สาเหตุทางจิตวิทยา ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (psychoanalysis) ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) กล่าวถึงบทบาททางเพศของแต่ละบุคคลว่ามีพัฒนาการมาตั้งแต่เกิด โดยรับเอาเอกลักษณ์ทางเพศต่าง ๆ เข้ามาไว้ในตัว ซึ่งเป็นกระบวนการในระดับจิตไร้สำนึก (unconscious) ฟรอยด์เชื่อว่าการเป็นรกร่วมเพศเกิดจากการหยุดชะงักของพัฒนาการทางเพศในระยะเพศ (phallic stage) ก่อนถึงพัฒนาการช่วงนี้ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายจะเลียนแบบแม่โดยอัตโนมัติ เพราะแม่จะเป็นที่พึ่งพาของเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ แต่เมื่อเด็กอายุ 3-5 ปี ก็จะเริ่มรับรู้บทบาททางเพศ โดยมุ่งความสนใจไปที่พ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามกับตนเอง และเป็นศัตรูกับพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตนเอง จึงเกิดการแข่งขันกับพ่อหรือแม่เพื่อให้เป็นที่รักของพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามกับตน (oedipus complex) ในขณะเดียวกันเด็กจะกลัวศัตรูของตนที่เป็นเช่นนี้ เพราะเด็กชายเห็นว่าเด็กหญิงไม่มีอวัยวะเพศเหมือนตนเอง ก็คิดว่าเด็กหญิง เคยมีอวัยวะเพศเหมือนเด็กชายแต่ถูกตัดออกไปจึงกลัวพ่อซึ่งถือว่าเป็นศัตรูจะมาตัดอวัยวะเพศของตนออกไปด้วย (castration fear) จึงเริ่มถอยห่างจากแม่และมาคลั่งไคล้กับพ่อ แล้วรับเอาเอกลักษณ์ของความเป็นชายจากพ่อมาโดยการเลียนแบบ (identify) ส่วนในเด็กหญิงตอนแรกจะใกล้ชิดกับแม่ก่อน แต่เด็กหญิงรู้สึกอิจฉาอวัยวะเพศของตนเองน้อยกว่าเด็กชาย จึงเกิดความปรารถนาที่จะมีอวัยวะเพศเหมือนเด็กชายบ้าง (penis envy) และจะโทษว่าแม่เป็นผู้ที่ทำให้ตนไม่สามารถมีอวัยวะเพศทัดเทียมชายได้ เพราะแม่ก็ไม่มีเช่นกัน จึงโกรธแม่และผลจากแม่ไปหาพ่อเพื่อต้องการอวัยวะเพศชายจากพ่อ แต่เมื่อเวลาผ่านไปเด็กหญิงก็ไม่อาจมีอวัยวะเพศชายได้ จึงผลจากพ่อ

มาคืนดีกับแม่ดั้งเดิมแล้วจะเลียนแบบแม่ และรับเอาลักษณะความเป็นหญิงของแม่มาไว้แทน รวมทั้งจะยอมรับการมีบุตรแทนความต้องการมีอวัยวะเพศชาย หากไม่มีการติดขัด (fixation) ในพัฒนาการขั้นใดขั้นหนึ่งแล้ว ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงก็จะสามารถพัฒนาบทบาททางเพศที่ปกติมาได้ แต่บุคคลรักร่วมเพศจะไม่สามารถแก้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ โดยบุคคลนั้นจะมีความรักที่แท้จริงและประพติดนเลียนแบบพ่อหรือแม่ที่ต่างเพศกับตนเอง ทำให้เกิดความสับสนในบทบาททางเพศ (ประนอม สโรชมาน 2524: 171) และเกิดเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นในที่สุด นอกจากนี้ โซคาริเดส (Socarides 1982: 39-41) ยังได้กล่าวว่า "รักร่วมเพศ" เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดจากกลไกทางจิตที่เกิบทบมอติบุส (oedipus complex) และการกลัวการถูกตัดอวัยวะเพศ (castration anxiety) โดยเฉพาะชายรักร่วมเพศ จะกลัวการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง เพราะรู้สึกอวัยวะเพศหญิงเปรียบเสมือนเครื่องมือที่สามารถตัด หรือทำลายอวัยวะเพศของเขา (castration instrument) ในขณะที่รักร่วมเพศหญิงจะกลัวอวัยวะเพศชายในระดับจิตไร้สำนึก

มีผู้อธิบายการเป็นรักร่วมเพศอีกแนวทางหนึ่ง โดยใช้ทฤษฎีการรักตนเอง (narcissism theory) ชื่อของทฤษฎีได้มาจากเทพนิยายเรื่องนาร์ซิสซัสผู้หลงรักเงาของตัวเองที่สะท้อนขึ้นมาจากผิวน้ำ โดยเชื่อว่าคนทุกคนจะหลงรักตนเองอยู่ในระดับต่างกัน และกลัวที่จะสูญเสียความงามของตนเองไป หากความรู้สึกนี้อยู่ในระดับที่รุนแรงจะทำให้เกิดความพอใจที่จะเลือกสิ่งอันเป็นที่รัก (love object) ที่เหมือนกับตนเอง จึงหันไปสนใจคนที่มิใช่เพศเดียวกันกับตนเองเพื่อชื่นชมความงามของบุคคลนั้นแทนความงามของตนที่ค่อย ๆ สูญสลายไปทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น (กิติกร มีทรัพย์ 2529: 118-119) ความรู้สึกนี้สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในชายและหญิงเท่า ๆ กัน โดยเฉพาะบุคคลที่รู้ตัวตั้งแต่เด็กว่าเป็นคนหน้าตาดีก็มักจะสนใจในรูปร่างของตนเองมากกว่าคนทั่วไป จินตนาการทางเพศที่เกิดขึ้นจึงเป็นความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันแทน (ลลิตา อีระศิริ 2530: 69) นอกจากนั้นลักษณะเช่นนี้อาจเกิดขึ้นกับคนที่หน้าตาไม่ดีก็ได้ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้จะปฏิเสธตนเอง จึงพยายามหารูปร่างที่สวยงามของเพศเดียวกันมาชดเชยสิ่งที่ตนขาดหายไป (Cappon 1985: 42-43) คนที่หลงรักตนเองตามทฤษฎีนี้ นอกจากคนที่หน้าตาสวยงามแล้วก็จะรวมถึงบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาก ๆ คนที่มีความสามารถ ฐานะร่ำรวย หรือมีชื่อเสียงโด่งดัง เช่นนักกีฬา ดาราภาพยนตร์ มหาเศรษฐี ฯลฯ จึงมีคนจำนวนไม่น้อยที่เป็นรักร่วมเพศจากสาเหตุนี้

3. สาเหตุทางสังคมและสิ่งแวดล้อม สาเหตุนี้สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ (learning theory) ซึ่งเป็นสาเหตุที่กล่าวถึงมากในปัจจุบัน เพราะการพัฒนาการ และการดำเนินชีวิตของบุคคลทุกคน จะเป็นไปตามประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเป็นรักร่วมเพศมากที่สุดคือครอบครัวของบุคคลนั้น ๆ เพราะครอบครัวเป็นหน่วยสังคมที่มีความใกล้ชิด และมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลมากที่สุดในทุก ๆ ด้าน จึงเกี่ยวโยงไปถึงสาเหตุทางด้านจิตใจที่กล่าวมาแล้วโดยเฉพาะพัฒนาการทางเพศ (psychosexual development) ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นมา ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งลักษณะของพ่อแม่ สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาและบุตร รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและลักษณะทางสังคมของครอบครัวด้วย

3.1 ลักษณะบิดามารดาของบุคคลรักร่วมเพศ

จากการศึกษาต่าง ๆ พบว่าบิดาของบุคคลรักร่วมเพศมักมีลักษณะอ่อนแอ สมยอม ไม่เข้มแข็งต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่ค่อยฉลาดและ ไม่สามารถแสดงบทบาทของเพศชายได้อย่างเหมาะสม ที่สำคัญคือจะห่างเหิน เฉยเมย ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว (Biber, et al. 1967; Hatterer 1971; Hooker 1965; West 1968 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 3-6, 8-12; Hampson 1965 อ้างถึงใน พัทยา ไยสุน 2527: 13) นอกจากนี้ยังอาจพบลักษณะวางอำนาจ เผด็จการ ใต้อารมณ์ ก้าวร้าว ไม่ยืดหยุ่น และมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม (Terman & Miles 1963 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 7; พัทยา ไยสุน 2527: 31; Whitam & Zent 1984: 432-437) ส่วนมารดาของบุคคลรักร่วมเพศ มักมีลักษณะก้าวร้าว เจ้าระเบียบ ชอบวางอำนาจเหนือบุคคลอื่น และมีบทบาทสำคัญในครอบครัว (ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ และคณะ 2516: 28) ซึ่งกลุ่มรักร่วมเพศจะรับรู้ว่ามีมารดาของตนเองเป็นคนดี มีเหตุผล ยุติธรรม ซื่อสัตย์ เป็นกันเอง และน่านับถือ น้อยกว่ากลุ่มรักต่างเพศ (ผกา สัตยธรรม 2516: 114)

ลักษณะดังกล่าวจะนำไปสู่การมีสัมพันธภาพที่ไม่ดี โดยเฉพาะระหว่างบิดากับบุตร ซึ่งในชายรักร่วมเพศมักเห็นว่าบิดามีบุคลิกภาพที่ไม่น่าพึงพอใจในการมาเป็นบิดาของตน (unsatisfactory

father) และ ไม่ต้องการรับรูปแบบความเป็นชายจากบิดาของตน ซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973: 144-146) พบว่ามีรกร่วมเพศชายร้อยละ 13 ที่เห็นว่าบิดาเป็นตัวแทนของ ตน อีกร้อยละ 82 ไม่ได้เลียนแบบลักษณะของบิดามาตั้งแต่วัยเด็ก และไม่พึงพอใจในสัมพันธภาพ กับบิดาดำย ในขณะที่กลุ่มรักต่างเพศเลียนแบบลักษณะบิดาเป็นหลักถึงร้อยละ 66 และร้อยละ 82 มีความสัมพันธ์กับบิดาในทางดี สัมพันธภาพระหว่างบิดากับบุตรในลักษณะนี้ ทำให้เด็กต้องแสวงหา ชายอื่นมาแทนที่บิดา โดยการพยายามทำให้บุคคลนั้นมีความสำคัญ และมีอำนาจเหมือนกับบิดา จะให้ความรักแก่บุคคลนั้นเพื่อให้ได้ความรักมาทดแทนจึง เกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศขึ้น ประกอบ กับลักษณะมารดาที่ให้ความใกล้ชิด ผูกพัน เอาใจใส่ และมีบทบาทส่วนใหญ่ในครอบครัว ทำให้ เด็กเกิดความพึงพอใจและเลียนแบบลักษณะความเป็นหญิงจากมารดา โดยถือว่ามารดาเป็นต้นแบบ หรือวีรสตรี (adult feminine hero) ของตนเอง รกร่วมเพศส่วนใหญ่จึงคิดว่าตนเลียนแบบ ลักษณะของมารดาไม่ใช่บิดา (Aldrich 1960, Cary 1967 อ้างถึงใน พัทยา ไยสุน 2527: 13-14; พกา สัตยธรรม 2516: 79-82) พรศักดิ์ ตระละภูและคณะ (2526: 28) พบว่า รกร่วมเพศชายรักมารดามากกว่าบิดาถึงร้อยละ 57 และร้อยละ 61 รู้สึกสนิทกับมารดามากกว่า บิดา ถึงแม้ว่าเด็กจะมีความสัมพันธ์ทางอารมณ์ (emotional relationship) กับมารดาดีกว่า บิดา แต่ในขณะที่เดียวกันมารดามักจะเป็นผู้อนุญาตในการทำกิจการต่าง ๆ ของเด็กมีอำนาจเหนือเด็ก สามารถตัดสินใจโทษ และเข้ามาควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เด็กเกิดความขัดแย้งและต่อต้านมารดา ซึ่งมีผลต่อสัมพันธภาพทางด้านสังคม (social relationship) ระหว่างผู้ที่ เป็นรกร่วมเพศกับมารดา จึงเกิดความขัดแย้งและไม่ปรองดองมากกว่าผู้ที่ เป็นรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในกรณีที่บิดามี ความก้าวร้าว หยาบคาย ใช้อำนาจ ไม่เป็นมิตร ซาดความเห็นอกเห็นใจ จะทำให้เด็กเกิดความ กลัวบิดา กลายเป็นคนขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก หรืออาจรับเอาลักษณะดังกล่าวของบิดาเป็น รูปแบบในการเลียนแบบก็ได้ นอกจากนั้นมารดาที่มีลักษณะยั่ววน (seductive) ก็อาจทำให้ เกิดการต่อต้านโดยใช้กลไกทางจิตเพื่อป้องกันตัวเองออกจากมารดาและอาจกลัวการเกิดความสัมพันธ์ ทางเพศกับมารดา (incest) เด็กจะเกิดความสับสนในตัวมารดาและผู้หญิงอื่นทั้งหมด ทำให้ เกิดการเลียนแบบเอาลักษณะที่ไม่เหมาะสมไปก็ได้

ส่วนในรกร่วมเพศหญิงนั้นพบว่าลักษณะสมยอม อ่อนแอ และ ไม่มีประสิทธิภาพของบิดา ทำให้เด็กรู้สึกผิดหวังและจะ เลียนแบบลักษณะความเป็นชาย (masculine identification) เพื่อแสดงว่าตนเอง ไม่ยอมรับลักษณะดังกล่าวของบิดา ยิ่งหากบิดาท่าง เทินและ ไม่แสดงออก

จะทำให้เด็กไม่สามารถสร้างความรู้สึกรักใคร่สนิทสนม มีท่าที่ไม่เป็นมิตร และต่อต้านได้มากยิ่งขึ้น (Bilber 1965 อ้างถึงใน Rosen 1974: 11) นอกจากนั้นหากบิดามีลักษณะยั่ววาน (seductive) เด็กอาจกลัวการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบิดาเพราะความสับสนในตัวบิดา รวมทั้งผู้ใหญ่อีกด้วย ผลที่ตามมาคือเด็กจะเกิดความสับสนในบทบาททางเพศที่จะแยกความเป็นหญิงและชาย ได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม จึงนำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ในที่สุด (Wahl 1976 อ้างถึงใน พัทยา ไยสุน 2527: 14-16; Saghir & Robins 1973: 301) สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรักร่วมเพศหญิงกับมารดานั้น มีผู้ให้แนวความคิดในเชิงจิตวิเคราะห์ว่าการที่เด็กหญิงมีความไม่เข้าใจมารดาอย่างฝังแน่น (mother fixation) โดยมีความโกรธและเกลียดอย่างมาก แต่แปรเปลี่ยนความรู้สึกดังกล่าวออกมาในรูปของการให้ความรักแก่มารดาและหญิงอื่น หากมารดามีลักษณะชอบวางอำนาจเหนือคนอื่นในครอบครัว จะทำให้เด็กเกิดความเกลียดชังและมีท่าที่ไม่เป็นมิตรต่อมารดา พบว่ามีหญิงรักร่วมเพศเพียงร้อยละ 23 ที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อมารดา และเลียนแบบมารดาเป็นหลัก ในขณะที่ลักษณะดังกล่าวพบในหญิงรักต่างเพศถึงร้อยละ 85 อย่างไรก็ตามสัมพันธภาพระหว่างมารดากับรักร่วมเพศหญิงอาจจะดีก็ได้ ดังเช่นผลการศึกษาของโรเซน (Rosen 1974: 19) ที่พบว่าในวัยเด็กหญิงรักร่วมเพศมักสนิทกับมารดามากกว่าบิดา ส่วนณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ และคณะ (2526: 28) พบว่ารักร่วมเพศหญิงร้อยละ 50 รักมารดา ร้อยละ 67 ภูมิใจในมารดา มากกว่าบิดาและอีกร้อยละ 50 เห็นว่ามารดามีอำนาจเหนือบิดา จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับรักร่วมเพศหญิงอาจเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ ในทางบวกคือความรู้สึกภูมิใจ และใกล้ชิดกับมารดามากกว่าบิดา ในทางลบคือเกลียดและมีท่าที่ไม่เป็นมิตรต่อมารดาที่ชอบวางอำนาจเหนือบุคคลอื่นในครอบครัว ซึ่งไม่ว่าสัมพันธภาพต่อมารดาจะเป็นไปในทางบวกหรือลบ ก็จะทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในบทบาททางเพศ จึงเกิดการเลียนแบบความเป็นหญิงที่ไม่เหมาะสมทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในเวลาต่อมา

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาของบุคคลรักร่วมเพศ

จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 44 ของรักร่วมเพศหญิงและร้อยละ 40 ของรักร่วมเพศชาย มีบิดามารดาที่มีสัมพันธภาพต่อกันไม่ราบรื่น ในขณะที่หญิงรักต่างเพศมีเพียงร้อยละ 17 และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องนี้ระหว่างกลุ่มชายรักร่วมเพศและรักต่างเพศ โดยมักพบความขัดแย้ง มีการทะเลาะวิวาท ต่อสู้ทำร้ายร่างกายระหว่างบิดาและมารดา บิดามักเป็น

สามีที่ไม่มีประสิทธิภาพ (infertile husband) ในขณะที่มารดาว่างอำนาจเหนือบิดา (dominating wife) ซึ่งบิดาไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจและไม่เห็นคุณค่าของการมีความสัมพันธ์แบบหญิงชาย (heterosexual relationship) จึงเกิดความสับสนในบทบาททางเพศที่จะเลือกเลียนแบบ (Biber et al. 1967; Hatterer 1971; Terman & Miles 1963 อ้างถึงใน พกา สัตยธรรม 2516: 3-6, 7-12, 18; Walker 1968 อ้างถึงใน พัทยา ไยสุน 2527: 15; Saghir & Robins 1973: 143, 300-301)

สำหรับการสูญเสียบิดามารดากับการเป็นรักร่วมเพศนั้น กรณีที่พบมากที่สุดคือการหย่าร้าง คือประมาณร้อยละ 35 ในจำนวนนี้ร้อยละ 18 ที่สูญเสียทั้งบิดาและมารดา ร้อยละ 15 เป็นบุตรนอกสมรสที่ไม่เคยรู้จักบิดามารดา ทั้งสองกลุ่มนี้มักจะต้องอยู่ในความอุปการะของญาติพี่น้องหรือ ครอบครัวอื่น ๆ ทำให้เกิดผลกระทบต่อการที่เด็กต้องแสวงหาตัวแทนของพ่อแม่ (father-mother Substitute) เพื่อยึดเป็นรูปแบบในการเลียนแบบดังนั้นความสับสนในบทบาททางเพศจึงอาจเกิดขึ้นได้ และจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศในที่สุด ส่วนการเสียชีวิตของบิดามารดาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิง พบร้อยละ 11 โดยมักเกิดขึ้นกับบิดามากกว่ามารดา (Saghir & Robins 1973: 143, 290-297, 300-301)

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในกลุ่มรักร่วมเพศ

ในครอบครัวของรักร่วมเพศชาย พบว่าพี่น้องมักทะเลาะวิวาทกัน และมีการแข่งขันในระหว่างพี่น้องเพศเดียวกัน แต่ละคนมักชอบแสดงอำนาจว่าเป็นคนเหนือกว่า เด่นกว่า หากในครอบครัวมีแต่พี่น้องเพศเดียวกันหมดผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศชายมักคิดว่าตนเองด้อยกว่า อ่อนแอกว่า และถูกบังคับข่มขู่ แต่ถ้าพี่น้องคนอื่นเป็นหญิงหมดจะรู้สึกว่าเป็นชาย จากลักษณะดังกล่าวทำให้เด็กไม่กล้าที่จะมีสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศได้ รักร่วมเพศชายมักสนิทกับพี่หรือ น้องผู้หญิงมากกว่าโดยพบถึงร้อยละ 58 และรู้สึกเห็นอกเห็นใจที่น้องผู้หญิงมากกว่าเพราะมีเจตคติว่าพี่ชายมักจะใจร้อน ชอบข่มขู่และไม่ยุติธรรม มีการทะเลาะวิวาทกับน้องชายน้อยกว่าพี่ชาย ซึ่งเจตคติของรักร่วมเพศชายที่มีต่อพี่น้องจะแตกต่างจากชายรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ (ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ และคณะ 2526: 29; พกา สัตยธรรม 2516: 87-91, 114-115)

ส่วนในรักร่วมเพศหญิงพบว่าจะสนิทกับพี่น้องผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และอยากเป็นอย่างพี่สาวถึงร้อยละ 50 ในครอบครัวมักมีการทะเลาะวิวาทกันเสมอทั้งพี่น้องผู้ชายและผู้หญิง ส่วนใหญ่ก็มีพี่น้องที่เป็นผู้หญิงน้อย โดยเฉพาะผู้ที่มิมีลักษณะทอมบอย (tomboy) พบว่าไม่มีพี่น้องผู้หญิงเลยถึงร้อยละ 48 และอีกร้อยละ 43 ไม่มีพี่น้องผู้ชายเลย (Saghir & Robins 1973: 299-300) จะเห็นได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างพี่น้องของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ทั้งชายและหญิงมักมีการทะเลาะวิวาทกันอยู่เสมออย่างเด่นชัด จึงมีผลทำให้บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ต้องการมีความสัมพันธ์แบบชายหญิง ซึ่งจะมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในเวลาต่อมา

นอกจากเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวแล้วยังมีสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ได้แก่

1. สื่อมวลชน ปัจจัยเรื่องสื่อมวลชนมีความสำคัญมากเพราะจะสะท้อนถึงภาพพจน์ หรือลักษณะของดารา นักร้อง และผู้มีชื่อเสียงโด่งดังในด้านต่างๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเป็นที่ชื่นชอบในกลุ่มวัยรุ่นและจะนำมาเป็นรูปแบบในการเลียนแบบ เนื่องจากพัฒนาการตามวัยของเด็กวัยรุ่นเองที่กำลังแสวงหาบุคคลที่เป็นพระเอก นางเอก หรือต้นแบบที่ตนเองอยากเป็น หากสื่อมวลชนให้ภาพของรักร่วมเพศในทางบวกก็จะมีผลต่อเจตคติและการยอมรับ ซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ นอกจากนี้อิทธิพลของแฟชั่นเครื่องแต่งกายที่ไม่แบ่งแยกเพศหญิงชาย (unisex) ก็สะท้อนถึงยุคการคลั่งตนเองที่สามารถแสดงออกทางการแต่งกาย ทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดการหลงรักตนเอง แนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่นจึงเพิ่มมากขึ้นด้วย (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 2)

2. ค่านิยมของสังคม รักร่วมเพศบางคนมองว่าการแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องของ "การเมือง" มากกว่าความพึงพอใจทางเพศ (Al-Issa 1980: 222) โดยเฉพาะรักร่วมเพศหญิง เพราะคิดว่าพฤติกรรมรักต่างเพศแสดงถึงการถูกจำกัดบทบาททางเพศของผู้หญิง และมีทัศนะว่าผู้ชายเห็นผู้หญิงเป็นเพียงเครื่องเล่นทางเพศ (sex objects) มากกว่าเป็นบุคคลคนหนึ่ง ลักษณะการแสดงออกของหญิงเหล่านี้คล้ายกับเป็นการแสดงเสรีภาพของเพศหญิง คือเลือกอย่างรู้ตัวที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน มากกว่าจะยอมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย จึงนับว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของบุคคลเหล่านั้นเกิดจากความไม่พึงพอใจในสถานะทางสังคมที่เป็นอยู่ โดยไม่ได้มีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศที่แท้จริง สำหรับรักร่วมเพศชาย วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับแบบแผนลักษณะของ

"ความเป็นชาย" ที่มีลักษณะ เข้มงวดและคาดหวังในตัวผู้ชายมากเกินไป ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีความเป็นชายไม่เพียงพอ เพราะ ไม่สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของสังคมได้ และความรูสึกนี้ก็จะเสริมให้เกิดความต้องการที่จะหนีจากความรับผิดชอบทั้งปวง ในบทบาทของเพศชาย (Marmor 1976: 380) นอกจากนั้นบางรายอาจมีปัญหาทางเศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถแสวงหาความรักตามแบบชาย (Hatterer 1971 อ้างถึงใน พกา สัตยธรรม 2516: 7-12) และการแบ่งแยกบทบาททางเพศอย่างเด็ดขาดในสังคม ก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติตนของบุคคลรักร่วมเพศได้

3. การขาดประสบการณ์ทางเพศ ผู้ชายบางคนขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนเพศตรงข้าม จึงเกิดความประหม่า กลัวว่าตนเองจะ ไม่มีแรงดึงดูดใจต่อเพศตรงข้ามและไม่กล้าที่จะลองคบเพื่อนต่างเพศ จึงหันมาคบเพื่อนเพศเดียวกันที่คิดว่าน่ากลัวน้อยกว่า และเข้าร่วมกับกลุ่มรักร่วมเพศ ทำให้บุคคลผู้นั้นไม่มีโอกาสที่จะเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ทางเพศจากเพศตรงข้ามเลย ในบางรายการขาดประสบการณ์ทางเพศ เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการคบเพื่อนต่างเพศ เช่นเด็กที่มาจากครอบครัวที่เคร่งครัดในเรื่องการคบเพื่อน โดยเฉพาะเด็กหญิงซึ่งมักจะให้คบเฉพาะเด็กหญิงด้วยกัน ทำให้เกิดความใกล้ชิดประคบประกำกับได้ความรู้จากหนังสือ สื่อมวลชน หรือถูกเพื่อนชักจูง ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 60-63) หรือบางสถาบันที่มีการแบ่งแยกชายหญิงออกจากกัน เช่นโรงเรียนประจำ เรือนจำ หรือกองทัพทำให้คนต้องหาทางระบายความต้องการทางเพศโดยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (ประนอม สโรชมาน 2524: 176) เมื่อพ้นจากสภาวะนี้แล้วบางคนอาจกลับไปมีความสัมพันธ์เชิงรักต่างเพศตามปกติ แต่ก็มีบางคนก็กลายเป็นรักร่วมเพศอย่างถาวร (Gelder, Gath & Mayou 1984: 471) แต่ฮาร์โลว์ (Hawlow อ้างถึงใน Marmor 1976: 380) แย้งว่าลักษณะสังคมแบบนิคม (Ghetto) ซึ่งมีเพื่อนเพศเดียวกันเป็นจำนวนมากจะทำให้เด็กเห็นตัวแบบของความเป็นหญิงหรือชายที่สามารถทดแทนการขาดตัวแบบในครอบครัวได้และเห็นว่าในกลุ่มนี้ไม่น่าจะ เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น

4. ความพึงพอใจในประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก เป็นสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศที่กล่าวถึงกันมาก ทั้งในรักร่วมเพศหญิงและรักร่วมเพศชาย ซึ่งประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับบุคคลเพศเดียวกันจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อเพศเดียวกัน เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อเพศตรงข้าม หรืออาจเกิดจากความพึงพอใจในประสบการณ์การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะ

เมื่อประสบการณ์นั้นเกิดขึ้นก่อนอายุ 13 ปี (Rosen 1974: 70-71; Martin 1972 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516 :20-21)

นอกจากนี้การเป็นรักร่วมเพศอาจเกิดขึ้นจากสาเหตุอื่นเช่น ถูกชักชวนจากผู้ที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่น เจ้านาย อาจารย์ เพื่อนรุ่นพี่ ซึ่งแต่เดิมอาจไม่พึงพอใจต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่เมื่อเกิดขึ้นบ่อย ๆ ก็สามารถทำให้บุคคลนั้นเป็นรักร่วมเพศได้ในที่สุด (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 2) ความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันส่วนหนึ่ง อาจเกิดจากการที่ได้รับรางวัลซ้ำ ๆ เมื่อมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามในวัยเด็ก เนื่องจากมีรายงานว่ามิใช่เป็นรักร่วมเพศโดยสมัครใจหลายคน รู้สึกว่าตนมีความชอบที่จะเป็นรักร่วมเพศมาตั้งแต่วัยเด็ก โดยไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศในเชิงรักร่วมเพศมาก่อน ซึ่งในประเด็นนี้อาจอธิบายได้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของบุคคลนั้น เกิดจากการวางเงื่อนไขโดยสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่เคยเรียนรู้มา (Carlson & Steuer 1985: 203-211)

อุบัติการณ์ของการเป็นรักร่วมเพศ (Incident of Homosexuality)

การศึกษาเกี่ยวกับอุบัติการณ์ของการเป็นรักร่วมเพศค่อนข้างแพร่หลายมากในต่างประเทศ มาร์เมอร์ (Marmor 1976: 375-376) ได้พยายามรวบรวมผลการศึกษาตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 20 โดยเริ่มจากการศึกษาของโรเมอร์ (Romer 1906) ซึ่งศึกษานักเรียนชายจากมหาวิทยาลัยในฮอลแลนด์จำนวน 600 คน พบว่ามีนักเรียนที่เป็นรักร่วมเพศโดยเฉพาะ (exclusive homosexual) ถึงร้อยละ 2 และอีกร้อยละ 4 เป็นรักทั้งสองเพศ (bisexual) เฮิร์ชเฟลด์ (Hirschfeld 1920) สืบราชชายเยอรมันจำนวน 3,665 คน พบว่าเป็นรักร่วมเพศร้อยละ 2.3 และร้อยละ 3.4 เป็นรักทั้งสองเพศ ส่วนฟรีดเบิร์ก (Friedeberg 1953) ศึกษาชาย 500 คน ในเยอรมันตะวันตก พบว่าร้อยละ 23 ยอมรับว่าเคยมีประสบการณ์เชิงรักร่วมเพศในช่วงหลังวัยรุ่นมาแล้ว แต่การศึกษาครั้งนี้ก็ไม่ได้ตัวเลขของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศอย่างแท้จริง ต่อมากีส (Giese 1967) สืบราชชายศึกษาชาย 2385 คน และหญิง 831 คนที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในประเทศเยอรมัน พบว่าชายร้อยละ 19 และหญิงร้อยละ 4 ยอมรับว่าตนเองมีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย ขณะอยู่ในช่วงอายุ 12-18 ปี แต่เมื่อจำกัดเวลาเฉพาะในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมากลับมีผู้ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเองเพียงร้อยละ 3 ในเพศชาย และร้อยละ 1 ในเพศหญิง ส่วน

ในอังกฤษ สกอฟิลด์ (Schofield 1965) ได้สำรวจคนโสดที่มีอายุระหว่าง 18-19 ปี จำนวน 1,873 คนพบว่าผู้ชายร้อยละ 5 และหญิงร้อยละ 2 ยอมรับว่า เคยมีประสบการณ์เชิงรักร่วมเพศ พอร์ดและบีช (Ford & Beach 1952) ศึกษาพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศในสังคมต่าง ๆ 76 แห่ง พบว่าในบางสังคมเช่น พวกเคอรากี (Keraki) ในนิวกีนี พวกอะรันดา (Aranda) ในออสเตรเลีย และสิวานส์ (Siwans) ในแอฟริกา สามารถพบพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ทั่วไปถึงร้อยละ 64 ของสังคมทั้งหมดที่ทำการศึกษา ซึ่งคนในสังคมนั้นสามารถยอมรับการเป็นรักร่วมเพศได้ โดยไม่ทำให้การมีสัมพันธ์ภาพเชิงรักต่างเพศเสียไป แม้ว่าการแสดงออกเชิงรักร่วมเพศจะเป็นสิ่งต้องห้าม แต่ก็มีหลักฐานที่แสดงว่ามีพฤติกรรมนั้นแอบซ่อนอยู่

การศึกษาที่มีชื่อเสียงมากที่สุดอันหนึ่งคือการศึกษาของคินซีและคณะ (Kinsey, et al. 1948) ใช้การสัมภาษณ์ชนิดลงลึกในกลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 5300 คนและหญิง 5900 คน พบว่าชายอเมริกันร้อยละ 37 ยอมรับว่าตลอดชีวิตที่ผ่านมาเคยมีประสบการณ์เชิงรักร่วมเพศจนถึงจุดสุดยอด (orgasm) ร้อยละ 10 เคยเป็นรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียวติดต่อกันมาเป็นเวลานานกว่า 3 ปี ระหว่าง อายุ 16-55 ปี ร้อยละ 4 เป็นรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียวมาตลอดตั้งแต่วัยรุ่น และร้อยละ 13 ยอมรับว่าผู้ชายสามารถกระตุ้นความรู้สึกทางเพศของเขาได้ ส่วนในเพศหญิง พบพฤติกรรมรักร่วมเพศน้อยกว่าในเพศชาย หญิงโสดร้อยละ 2-6 และหญิงสมรสแล้วร้อยละ 1 เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียวติดต่อกันมานานกว่า 1 ปี ขณะอยู่ในระหว่างอายุ 20-35 ปี ร้อยละ 28 ยอมรับว่าเคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ ซึ่งร้อยละ 13 ถึงขั้นบรรลุจุดสุดยอด (orgasm) (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2524: 44; Francouer 1982: 513; Marmor 1976: 376)

การศึกษาของคินซีกระตุ้นความสนใจ และทำให้เข้าใจธรรมชาติทางเพศของมนุษย์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันซึ่งสามารถพบได้บ่อยในระยะก่อนวัยรุ่นและช่วงวัยรุ่น นอกจากนั้นคนเราอาจมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันได้แม้จะไม่บ่อยนัก หรืออาจสลับเปลี่ยนให้ความสนใจกับทั้งสองเพศ หรืออาจมีความสัมพันธ์เฉพาะกับเพศเดียวกันตลอดชีวิตก็ได้ (Francouer 1982: 513-514) ผลการศึกษาของคินซีบ่งชี้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศมีมากกว่าที่เคยสันนิษฐานไว้ แต่ก็มีผู้วิจารณ์ว่าการศึกษาของคินซีไม่สามารถสรุปว่าเป็นพฤติกรรม

ของรักร่วมเพศที่แท้จริง เพราะตัวเลขที่ได้มาเป็นเพียงประสบการณ์ชั่วคราวในวัยรุ่น หรือเป็นประสบการณ์ในระหว่างต้องโทษ (Marmor 1976: 376) ซึ่งอุบัติการณ์ของรักร่วมเพศน่าจะศึกษาจากความพึงพอใจทางเพศจากภายใน หรือจินตนาการทางเพศ (fantasy) ไม่ใช่ดูจากพฤติกรรมทางเพศเพียงอย่างเดียว (Paul & Weinrich 1981: 24) อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ยังคงเป็นการศึกษาที่กว้างขวางที่สุดที่เคยมีมา

ซอเรนเซน (Sorensen 1973 อ้างถึงใน Remafedi 1985: 482) ศึกษาเด็กวัยรุ่นในช่วงอายุต่าง ๆ พบว่าเด็กชายร้อยละ 11 และเด็กหญิงร้อยละ 6 ที่มีอายุระหว่าง 13-19 ปี เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศอย่างน้อย 1 ครั้ง เด็กชายร้อยละ 17 ที่มีอายุระหว่าง 16-19 ปี รายงานว่าเคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซาเกียร์ (Saghir 1969 อ้างถึงใน Remafedi 1985: 482) ศึกษาชายวัยผู้ใหญ่ที่ยอมรับว่าตนเองเป็นรักร่วมเพศชนิดย้อนหลังพบว่าร้อยละ 77 เคยมีความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศในช่วงก่อนวัยรุ่นและร้อยละ 86 มีพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนอายุ 15 ปี (Remafedi 1985: 482) ข้อมูลเหล่านี้สอดคล้องกับการศึกษาของคินซีที่พบพฤติกรรมรักร่วมเพศมากในหมู่วัยรุ่น อย่างไรก็ตามพฤติกรรมดังกล่าวอาจเป็นเพียงการแสวงหาและทดลอง ซึ่งพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอาจไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศที่แท้จริงของบุคคลนั้น

นอกจากนี้การศึกษาโดยให้คนกะประมาณว่าในความคิดของเขานั้นมีคนที่เป็นรักร่วมเพศจำนวนเท่าไร (Gallup Polls Study on Homosexuality) พบว่ามีเพียงร้อยละ 10 ที่เชื่อว่าผู้ชายรักร่วมเพศในสังคมน้อยกว่าร้อยละ 10 มากกว่า 1 ใน 4 เชื่อว่ารักร่วมเพศมีจำนวนถึงร้อยละ 20 หรือมากกว่านั้น และคนที่เป็นรักร่วมเพศเองก็กะประมาณในระดับนี้เช่นกัน (Paul & Weinrich 1981-1982: 25)

การศึกษาเกี่ยวกับอุบัติการณ์ของรักร่วมเพศที่ผ่านมา มีข้อจำกัดในเรื่องของคำจำกัดความของคำว่า "รักร่วมเพศ" รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างตลอดจนวิธีการศึกษาที่ใช้ จำนวนบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่แท้จริงจึงอาจจะมีจำนวนมากหรือน้อยกว่าที่มีผู้รายงานไว้ก็ได้ เมเยอร์ (Meyer 1985: 1058) ได้สรุปจำนวนผู้เป็นรักร่วมเพศในสหรัฐอเมริกาว่ามีรักร่วมเพศชายประมาณร้อยละ 4-6 และรักร่วมเพศหญิงร้อยละ 2

ในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาถึงอุบัติการณ์ของการเป็นรักร่วมเพศโดยตรง แต่มีการศึกษาบางเรื่องที่เกี่ยวข้องเช่น เพ็ญมาส กำเนิดโชน (2528: 63) ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนที่เป็นรักร่วมเพศ (เกย์) พบว่าครูร้อยละ 54.2 เชื่อว่านักเรียนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศชายน้อยมาก ร้อยละ 48.8 ประมาณว่ามีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับพอประมาณจนถึงมาก และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 82.9 เห็นว่ามีนักเรียนที่เป็นเกย์ในปัจจุบันมากกว่าในอดีต

รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช (2531: 31) ศึกษา นักเรียนชายในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษาที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 108 คน พบว่านักเรียนมีโอกาสที่จะได้พบบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในโรงเรียนได้มากพอสมควร คือ

- ร้อยละ 99.5 ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่เป็นรักร่วมเพศชาย
- ร้อยละ 88.9 ไม่มีญาติที่เป็นรักร่วมเพศชาย ในขณะที่ร้อยละ 11 ยอมรับว่ามี
- ร้อยละ 66.8 ไม่มีเพื่อนสนิทหรือเพื่อนร่วมห้องที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- ร้อยละ 37 เคยพบเพื่อนร่วมโรงเรียนที่เป็นรักร่วมเพศ ร้อยละ 12.5 เคยพบบ้าง และร้อยละ 50.5 ไม่เคยพบเลย
- ร้อยละ 52.9 คิดว่าตนเองเคยพูดคุยกับคนที่เป็นรักร่วมเพศ

นอกจากนี้อนิรัตน์ วัฒนไพลิน (2527:94) ได้ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศในนิสิตปริญญาตรี โท และเอก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตรจำนวน 358 คน เป็นชาย 151 คนและหญิง 207 คน พบว่านิสิตชายร้อยละ 11 และนิสิตหญิงร้อยละ 1.5 เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันและบรรลุถึงจุดสุดยอดจากเพศสัมพันธ์นั้น ซึ่งผลการศึกษาสามารถแสดงถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศเท่านั้น ยังไม่สามารถบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศที่แท้จริงได้

จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยมีการศึกษาเกี่ยวกับรักร่วมเพศในวงจำกัด โดยผลการศึกษาส่วนใหญ่มักแสดงถึงการรับรู้ของบุคคลในเรื่องนี้เท่านั้น แต่ในสังคมปัจจุบันจะสามารถสังเกตเห็นบุคคลที่มีลักษณะ และแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ทั่วไปโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น เช่นในสถานศึกษา ในศูนย์การค้า หรือในสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งรวมของวัยรุ่น การศึกษาเพื่อหาอุบัติการณ์ของรักร่วมเพศในสังคมไทยจึง เป็นสิ่งที่น่าจะต้องกระทำอย่างละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้น ทั้งทางด้าน

พฤติกรรมที่แสดงออก และความพึงพอใจทางเพศเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการศึกษา และการวางแผนป้องกันในแง่ของอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

สังคมกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ในปัจจุบันบุคคลรักร่วมเพศจำนวนมากรู้สึกพึงพอใจในการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และมีความสุขที่ได้ดำเนินชีวิตเช่นนั้น ในขณะที่เดียวกันบุคคลนรักร่วมเพศอีกไม่น้อย ที่รู้สึกสับสน และคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเป็นปัญหาที่ต้องการการแก้ไข พฤติกรรมรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นกับคนทั้งสองกลุ่ม ไม่ว่าตัวบุคคลนั้นจะพึงพอใจในพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเองหรือไม่ ก็อาจจะทำให้เกิดผลกระทบในหลาย ๆ ด้านทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ซึ่งอาจจะแพร่ขยายไปเป็นปัญหาในระดับชาติหรือระดับโลกก็ได้ มีผู้ศึกษาพบว่าบุคคลรักร่วมเพศมีความเสี่ยงต่อการมีพยาธิสภาพทางจิตสูงกว่าคนทั่วไป (Saghir & Robins 1973: 290-297) เพราะบุคคลรักร่วมเพศส่วนใหญ่คิดว่าสังคมมองตนเองเป็นพวกวิถกการ ผิดธรรมชาติ น่ารังเกียจ จึงเกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีต่อตนเอง รู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่าและไร้ความหมาย ผลที่ตามมาคือเกิดภาวะซึมเศร้า เครียด วิถกกังวล ทว่าตระแวง เหวง โดดเดี่ยว อ้างว้าง ขาดเพื่อนแท้ และพึ่งชาน (ประนอม สโรชมาน 2524: 175; วัณเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 63; โอภาส ธรรมวานิช 2527: 41) จึงต้องแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่นการพึ่งสุรา ยาเสพติด และการสำส่อนทางเพศ (พิรุฬ นิละภมร 2529: 16-17; อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2523: 7; Moses & Hawkins 1982: 72-73) และในที่สุดก็อาจจบลงด้วยการฆ่าตัวตายก็ได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสภาวะจิตใจและการดำเนินชีวิตของกลุ่มรักร่วมเพศที่สำคัญมากประการหนึ่งคือการยอมรับของสังคมต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งในแต่ละสังคมจะมีความแตกต่างกันตามบรรทัดฐานที่คนในสังคมบัญญัติขึ้น โดยจะขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ เช่นลักษณะของคนในสังคม ศาสนา กฎหมาย รวมทั้งเจตคติและค่านิยมของคนในสังคมด้วย

ในสมัยโบราณยุคกรีกโรมัน ชาวเอเธนส์ทั้งหลายมีความเห็นว่าความรักระหว่างผู้ชายด้วยกันเท่านั้นที่ถือว่าเป็นความรักที่บริสุทธิ์ ยิ่งกว่านั้นชาวโรมันยังยกย่องว่าคนที่มีความรักรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง ซึ่งเพลโตได้กล่าวว่าการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสัญลักษณ์แห่งความเข้มแข็งของผู้ชาย (sign of virility) รวมทั้งสตรีชั้นสูงในจักรวรรดิ

โรมันก็มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย (อริน พินิจารักษ์ 2527:28, 166-168; Chesser 1971: 162) จนถึงศตวรรษที่ 4 จักรพรรดิคอนสแตนตินได้รับเอาศาสนาคริสต์เข้าเป็นศาสนาประจำอาณาจักรโรมัน ค่านิยมต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเปลี่ยนไป เพราะศาสนาคริสต์ถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องเลื่อมเสีย ผู้ปฏิบัติจะมีความผิดทางอาญาที่ร้ายแรงและถูกลงโทษโดยการถูกเผาทั้งเป็น (กิตติศักดิ์ ปกติ 2526: 88-89)

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับการเป็นรักร่วมเพศในปัจจุบัน ไซมอนและแชมเบอร์ (Simon & chamber 1965 อ้างถึงใน รุ่งกานดา พงศ์ธกุลพานิช 2531: 14) พบว่าคนทั่วไปร้อยละ 49 คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากสังคมที่มีความถี่สูงสุดในพฤติกรรมเบี่ยงเบน 14 แบบที่ใช้ศึกษา ส่วนฟอร์ดและบีช (Ford & Beach 1952 อ้างถึงใน อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2528: 266) ศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับการเป็นรักร่วมเพศในแต่ละสังคมทั้งหมด 76 แห่ง พบว่าร้อยละ 64 ยอมรับการเป็นรักร่วมเพศว่าเป็นเรื่องปกติ ส่วนอีกร้อยละ 36 แม้จะไม่ยอมรับแต่ก็มีผู้นิยมกระทำกันอย่างลับ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเมอดอคที่ศึกษาอเมริกันอินเดียเผ่าหนึ่งจำนวน 225 คนพบว่า ร้อยละ 53 ยอมรับผู้ชายที่เป็นรักร่วมเพศ (Pomeroy 1968: 173) ในขณะที่แฟรงเคอร์ (Francoeur 1982: 173) ได้รายงานว่าคนส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยแสดงการดูหมิ่นและมีอาการไม่เป็นมิตร ผลการศึกษาเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งเกี่ยวกับการยอมรับการเป็นรักร่วมเพศในแต่ละสังคมที่แตกต่างกัน

จนกระทั่งปี ค.ศ. 1974 สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association หรือ APA) ได้ประกาศว่า รักร่วมเพศ ไม่ถือเป็นโรคทางจิตเวช หรือเป็นความผิดปกติทางจิตแต่อย่างใด และจัดพฤติกรรมรักร่วมเพศไว้ในกลุ่มผู้ที่มีความผันแปรทางเพศ (sexual orientation disturbance) (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 233) ซึ่งจะทำให้การวินิจฉัยหรือรักษาการเป็นรักร่วมเพศ ก็ต่อเมื่อการเป็นรักร่วมเพศของบุคคลนั้นทำให้เกิดปัญหาต่อการดำรงชีวิตของบุคคลนั้นเอง ตามข้อบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในการจำแนกโรคทางจิตเวชของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (DSM-III) (APA 1984: 129) นับตั้งแต่นั้นบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศนับล้านคนก็ได้เปิดเผยตัวเองออกมาสู่สังคม (กิตติกร มีทรัพย์ 2528: 165) มีการจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ เพื่อกลุ่มรักร่วมเพศโดยเฉพาะขึ้น เช่น The National Gay Task Force และ The Daughter of Bilitis (Hyde 1982: 327) นอกจากนั้นก็มีการเขียนบทความตีพิมพ์อย่างแพร่หลาย

นวนิยาย ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ละครเวที รวมทั้งการ์ตูนต่าง ๆ ที่มีบทเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศ หรือมีตัวเอกเป็นบุคคลรักร่วมเพศก็ได้รับความสนใจอย่างมาก ซึ่งในปัจจุบันก็มีดารา นักร้อง และผู้มีชื่อเสียงโด่งดังหลายท่านก็ได้เปิดเผยตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศด้วย ดังเช่นการยอมรับในการเป็นรักร่วมเพศของ ดร.เสรี วงษ์มณฑา และปาน บุณนาค เป็นต้น (รายงานพิเศษ 2532: 11-12)

ปัจจุบันทั่วโลกได้มีการเรียกร้องสิทธิของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยคนกลุ่มนี้จะเรียกร้องให้ผู้นั้นยอมรับในความเป็นมนุษย์และศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกับคนอื่น ซึ่งมีผลให้อังกฤษและเวลส์ ออกกฎหมายอนุญาตให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้เมื่ออายุ 21 ปีขึ้นไป (Gelder, Gath & Mayon 1984: 471) และบางรัฐในสหรัฐอเมริกา เช่นแคลิฟอร์เนีย และโคโรลาโด ก็มีการยอมรับการจดทะเบียนระหว่างคนเพศเดียวกัน ทางรัฐจะยอมรับการกระทำทุกอย่างตามกฎหมายเช่นเดียวกับคู่สามีภรรยาโดยใช้หลักเทียบเคียงกับกฎหมายครอบครัว (กิตติศักดิ์ ประกติ 2526: 85-95)

สำหรับประเทศไทยได้มีกฎหมายที่กล่าวถึงกลุ่มรักร่วมเพศมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงดัดแปลงกฎหมายลักษณะความผิดฐานโซโดมี (Sodomy) มาใช้กับกลุ่มรักร่วมเพศ และจัดไว้รวมในพระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่อลวงทางประเวณี ร.ศ. 118 (พ.ศ. 2443) ซึ่งกำหนดโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นอันมิใช่ภรรยาตนและผู้กระทำชำเราผิดธรรมชาติโลกย์ว่าต้องจำคุกตั้งแต่ 10 ปีลงมา ต่อมาในปี พ.ศ. 2452 ได้มีบทลงโทษกำหนดในมาตรา 242 แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 บัญญัติไว้ว่า ถ้าผู้ใดกระทำความผิดธรรมชาติตามนุษย์ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไปจนถึง 3 ปี และปรับตั้งแต่ 50 บาทขึ้นไปจนถึง 500 บาทด้วย จะเห็นได้ว่ากฎหมายไทยมีระวางโทษเบาว่าในต่างประเทศมาก ต่อมาได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ขึ้นใหม่ โดยให้ยกเลิกความผิดฐานนี้เสียเนื่องจากคณะกรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าไม่ควรมีคดีทำนองนี้เกิดขึ้น การคงกฎหมายไว้จึงทำให้เป็นการเสื่อมเกียรติยศของชาติได้ (หยุด แสงอุทัย 2499: 179 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ ประกติ 2526: 89, 93, 106-107) ประเทศไทยจึงไม่มีกฎหมายที่ลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตั้งแต่ พ.ศ. 2499 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตามในสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมพุทธศาสนายังคงมีกฎศีลธรรมที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังมีหลักฐานปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกที่ห้ามมิให้ผู้เป็นกะเทยและคนที่มีอวัยวะสองเพศ (อุกโตพญฺชนก) อุปสมบท ความหมายของกะเทยใน

พุทธศาสนาคือผู้ที่พอใจให้บุตรเกี่ยวข้องกับคนโดยมีความรู้สึกว่าเป็นเหมือนเป็นสวามี รวมทั้งใน พระพุทธบัญญัติได้กล่าวไว้ว่า การเสกสมณทางทหารจะเป็นเหตุแห่งอาบัติปาราชิกแก่พระภิกษุผู้ กระทำ (สุชีพ ปุญญานุภาพ 2525: 224) แต่จุดเริ่มต้นของการเปิดเผยตัวเองของบุคคลที่เป็น รักร่วมเพศ สู้สังคมในประเทศไทย อาจถือ ได้ว่ามาจากการจัดงานประกวดกะเทย เมื่อ พ.ศ. 2515 ซึ่งทำให้เกิดการชุมนุมครั้งยิ่งใหญ่ ที่มีกลุ่มรักร่วมเพศมาร่วมในงานนี้อย่างมากมายจนคาด ไม่ถึง (อริน พินิจารักษ์ 2527: 36)

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะ ต้องศึกษาเจตคติของคนในสังคมที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งนี้เพราะเจตคติคือลักษณะหรือสภาพ ทางจิตของมนุษย์ ซึ่งจะเป็นเครื่องกำหนดความคิดเห็นของมนุษย์ได้ในบางส่วน เจตคติจึงมีอิทธิพล ต่อการแสดงความคิดเห็นตลอดจนเป็นสิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ด้วย (สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ 2524: 75) กล่าวคือเจตคติจะเป็นแนวโน้มหรือขั้นเตรียมของพฤติกรรม อย่างไรก็ตาม เจตคติก็ยังคงเป็นเรื่องภายในตัวบุคคล แต่พฤติกรรมเป็นเรื่องของสังคมจึง ไม่อาจสรุปได้ว่าคนที่ มีเจตคติอย่างเดียวกันจะแสดงพฤติกรรมอย่างเดียวกันด้วย (ชนิษฐา วิเศษสาธิตและมุกดา ศรียงค์ 2526: 106) ดังนั้นคนที่ เป็นรักร่วมเพศบางคนอาจมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางลบก็ได้

อย่างไรก็ตามเจตคติก็เป็นสิ่งที่วางแนวหรือทิศทางให้เกิดแรงจูงใจ และแรงจูงใจก็จะ เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล จึงอาจกล่าวได้ว่าเจตคติเป็นแนวโน้มหรือขั้นเตรียมพร้อม ของพฤติกรรม ดังนั้นเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของคนในสังคมจึง เป็นมีผลโดยตรงต่อการ ยอมรับการเป็นรักร่วมเพศของสังคมนั้น ๆ

สำหรับการศึกษาเจตคติและการยอมรับการเป็นรักร่วมเพศในสังคมยังไม่กว้างขวางนัก โดยมีการศึกษาเฉพาะเพียงบางกลุ่ม เช่น

เขานุช อินทรเดโชกุล (2526: 148) ได้ศึกษาเจตคติต่อการเป็นรักร่วมเพศของ สมาชิกสหภาพแรงงานไทยครุาไบจำนวน 129 คน เป็นชาย 33 คนและหญิง 96 คน พบว่าคนงาน ร้อยละ 61.51 เห็นว่าบุคคลรักร่วมเพศเป็นคนผิดปกติที่น่าหัวเราะ และบางทีก็น่ารังเกียจ แต่ ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกที่น่าเห็นใจด้วย ส่วนอดิรัตน์ วัฒนไพสิน (2527: 84-85) ศึกษาในลิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร ระดับปริญญาตรี โท เอกจำนวน 358 คนเป็น
 นิสิตชาย 151 คนและนิสิตหญิง 207 คน พบว่านิสิตมีเจตคติต่อการเป็นรักร่วมเพศว่าเป็นความ
 ผิดปรกติทางจิตใจแต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาที่รุนแรงและเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคล หลังจากนั้น
 เพ็ญมาส กำเนิดโชน (2528: 100-101) ได้ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนที่เป็นรักร่วมเพศ
 (เกย์) ในกรุงเทพมหานคร พบว่าเกย์ในภาพพจน์ของครูคือผู้ชายที่ทำกิริยาล้ายผู้หญิง และคิดว่า
 นักเรียนเหล่านี้เป็นคนที่บุคลิกภาพบกพร่อง ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยพยายามปรับตัวใหม่รวมทั้งมี
 ความหวาดวิตกในผลกระทบจากเกย์เพียงระดับปานกลาง โดยหากเปรียบเทียบกับปัญหาโสเภณีแล้ว
 ปัญหาเรื่องเกย์จะน่าห่วงใยน้อยกว่ามาก แต่รุ่งกานดา พงศ์ธกุลพานิช (2531: 33-37) ศึกษา
 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 108 ราย พบว่านักเรียน
 ส่วนใหญ่เห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อตัวผู้มีพฤติกรรม
 รวมทั้งบุคคลแวดล้อมด้วย ถึงแม้จะมีความเข้าใจ เห็นใจ และยอมรับในคุณค่าของความเป็น
 มนุษย์ร่วมสังคม แต่ก็การที่จะจำกัดสิทธิบางประการเช่นการเป็นผู้นำ การเลือกประกอบอาชีพ และ
 มีความคิดเห็นว่าควรจะมียังกิจกรรมที่จะส่งเสริมการแพร่ระบาดของพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย

แม้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับการเป็นรักร่วมเพศในสังคมไทยจะทำเฉพาะในวงจำกัด
 แต่ก็สามารถสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของเจตคติของคนไทยต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศซึ่งไม่รุนแรงนัก มี
 ความเห็นอกเห็นใจและยอมรับได้ แม้ว่าจะมีความรู้สึกว่าผู้ที่ทำพฤติกรรมนี้เป็นผู้ที่ผิดปรกติกว่าคนทั่วไป
 วิทแทมและเซนท์ (Whitam & Zent 1984: 436) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 ในต่างวัฒนธรรมใน 4 ประเทศคือสหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และฟิลิปปินส์ ได้กล่าวถึง
 สังคมในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งพาดพิงถึงประเทศไทยว่า สังคมแถบนี้มีความอดกลั้นต่อ
 เรื่องรักร่วมเพศสูง เมื่อเทียบกับสหรัฐอเมริกา แต่ถึงแม้ว่าสังคมจะมีแนวโน้มที่จะเข้าใจ เห็นใจ
 และยอมรับ แต่การยอมรับนั้นก็ไม่เท่าเทียมกับบุคคลธรรมดา

การเปิดเผยตัวของบุคคลรักร่วมเพศต่อสังคม ทำให้คนกลุ่มนี้สามารถรวมตัวกันและ
 ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน มีการเปิดสถานเริงรมย์ เช่นบาร์เกย์ ไนท์คลับ ฯลฯ ขึ้นมากมาย
 เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้ได้รวมกลุ่มสังสรรค์และหาความสุขที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นการตอบสนองความ
 ต้องการทางเพศของคนกลุ่มนี้ (Bell & Weinberg 1978 อ้างถึงใน Moses & Hawkins
 1982: 71) แต่บุคคลรักร่วมเพศมักมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถาวรกับคู่ของตน สิ่งที่มาคือปัญหา

ทางสังคมมากมายเช่นการสำส่อนทางเพศ โสเภณีรักร่วมเพศ ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากการ
 ทิ้งทางของคนกลุ่มนี้ ปัญหาการล่อลวงข่มขืนเด็ก ยาเสพติดและโรคระบาด โดยเฉพาะโรค
 ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 63; วันทนี วาสีละสิน 2526: 136)
 ริมาฟีดี้ (Remafedi 1985: 483-484) กล่าวว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีความเสี่ยง
 ต่อการเจ็บป่วยสูงทั้งการบาดเจ็บจากการมีเพศสัมพันธ์ และการเป็นโรคติดต่อทางเพศ โดย
 เฉพาะภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง (Acquire Immunodeficiency Syndrom หรือ AIDS) ซึ่ง
 กำลังเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไปในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เพราะเป็นโรคร้ายแรงที่ยังไม่พบวิธีการรักษา
 ผู้ป่วยมีอาการทรุดลงอย่างรวดเร็ว และมีความทุกข์ทรมานมาก ซึ่งผู้ป่วยมักจะจบลงด้วยการเสียชีวิต
 ในที่สุดจึงเป็นที่หว่นกลัวของคนทั่วไปมาก ทั้งนี้เพราะโรคนี้เกิดขึ้นครั้งแรกกับบุคคลที่มีพฤติกรรม
 รักร่วมเพศและยังสามารถแพร่ระบาดไปถึงบุคคลทั่วไปได้อย่างรวดเร็วโดยการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วย
 หรือจากการติดต่อทางซีรัม (serum) เช่นการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน การได้รับการถ่ายเลือด หรือ
 สารละลายทางหลอดเลือดซึ่งมีเชื้อโรคนี้ปะปนอยู่ ทำให้โรคนี้ได้แพร่กระจายไปยังกลุ่มผู้ติดยาเสพติด
 และโสเภณี ซึ่งทั้งสองกลุ่มก็มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังนั้น
 ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคนี้สูงก็คือบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักทั้งสองเพศนั่นเอง จึงมี
 ผู้ประ เหมินว่าคนทั่วไปจะมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติทางลบต่อบุคคลรักร่วมเพศมากขึ้น เช่นในสหรัฐอเมริกา
 พบว่าผลจากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ทำให้บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศถูกทำร้ายร่างกายมากขึ้น
 ในปัจจุบันมีผู้ที่อยู่ในภาวะติดเชื้อแต่ยังไม่แสดงอาการเป็นจำนวนมาก ทำให้แนวโน้มที่โรคนี้จะแพร่
 ระบาดออกไปมีมากขึ้น จึงเป็นไปได้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นต้นเหตุของการเกิดโรคนี้
 ก็น่าจะได้รับผลกระทบทางสังคมมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในเขตการศึกษา 10 มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือและลำดับขั้นในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชายและหญิง ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 10 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรดังกล่าวใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยศึกษาหาจำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้นที่อยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 10 ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 125 โรงเรียน มีประชากรในการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น 76,926 คน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้นทั้งหมด ในเขตการศึกษา 10 ออกเป็น 3 ประเภท คือ - โรงเรียนชายล้วน
- โรงเรียนหญิงล้วน
- โรงเรียนสหศึกษา

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างโรงเรียนในแต่ละกลุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ให้ได้โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน ประเภทละ 2 โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา 3 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 สุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท (stratified random sampling) โดยแยกประเภทตามระดับชั้นเรียน เป็น 3 กลุ่ม คือ

- มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช.1)
- มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 (ปวช.2)
- มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 (ปวช.3)

จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นละ 1 ห้องในแต่ละโรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ทำให้ได้นักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

- กลุ่มนักเรียนโรงเรียนชายล้วน จำนวน 208 คน
- กลุ่มนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 206 คน
- กลุ่มนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา เป็นนักเรียนชาย 229 คน
เป็นนักเรียนหญิง 279 คน

รายละเอียดดังตาราง 1 และ 2

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทของโรงเรียน ระดับชั้น ศาสนา และอาชีพของบิดามารดา

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
เพศหญิง	485	52.6
เพศชาย	437	47.9
อายุ:		
14 ปี	7	0.7
15 ปี	92	10.0
16 ปี	247	26.8
17 ปี	307	33.3
18 ปี	216	23.4
19 ปี	44	4.8
20 ปี	8	0.9
21 ปี	1	0.1
ประเภทของโรงเรียน		
โรงเรียนสหศึกษา	508	55.1
โรงเรียนหญิงล้วน	206	22.3
โรงเรียนชายล้วน	208	22.6
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	205	22.2
มัธยมศึกษาปีที่ 5	272	29.5
มัธยมศึกษาปีที่ 6	222	24.1
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1	118	12.8
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2	71	7.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3	34	3.7
ศาสนา		
พุทธ	916	99.2
คริสต์	5	0.7
อิสลาม	1	0.1

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 1. (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
งานที่ใช้วิชาการ	94	10.2
งานบริการและงานจัดการ	32	3.5
งานเสมียนพนักงาน	95	10.2
งานเกี่ยวกับการค้า	167	18.1
งานด้านบริการ	96	10.4
งานกลีกรรม	294	31.9
งานผลิตและการใช้อุปกรณ์ในการขนส่ง	22	2.4
งานทหาร	35	3.8
อื่น ๆ	20	2.2
ไม่ระบุอาชีพ	67	7.3
อาชีพของมารดา		
งานที่ใช้วิชาการ	91	9.9
งานบริการและงานจัดการ	8	0.9
งานเสมียนพนักงาน	42	4.6
งานเกี่ยวกับการค้า	232	25.2
งานด้านบริการ	36	3.9
งานกลีกรรม	299	32.4
งานผลิตและการใช้อุปกรณ์ในการขนส่ง	6	0.6
งานทหาร	-	-
อื่น ๆ	168	18.2
ไม่ระบุอาชีพ	40	4.3

จากตาราง 1 พบว่า ตัวอย่างนักเรียนที่ศึกษาเป็นเพศหญิงและเพศชายจำนวน
ใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 52.6 และร้อยละ 47.4 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มียายุอยู่ระหว่าง
15-19 ปี มีทั้งนักเรียนที่มาจากโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน
คิดเป็นร้อยละ 55.1, 22.3 และ 22.6 ตามลำดับ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6
และ ปวช.1-ปวช.3 นักเรียนเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 99.2 นับถือศาสนาพุทธ นักเรียน
เหล่านี้บิดามารดาประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นงานเกี่ยวกับการ
การค้า คือบิดามีอาชีพเป็นงานกลีกรรรม ร้อยละ 31.9 บิดามีอาชีพเป็นงานเกี่ยวกับการค้า
ร้อยละ 18.1 มารดาทำงานกลีกรรรม ร้อยละ 32.4 และทำงานเกี่ยวกับการค้าร้อยละ 25.2

เมื่อจำแนกลักษณะของตัวอย่างตามเพศและประ เภทของโรงเรียน . ปรากฏจำนวน
ตัวอย่างดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย จำแนกตามประ เภทของ
โรงเรียน

ประ เภทของ โรงเรียน	นักเรียนหญิง		นักเรียนชาย	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โรงเรียนสหศึกษา	279	57.5	229	52.4
โรงเรียนหญิงล้วน	206	42.5	-	-
โรงเรียนชายล้วน	-	-	208	47.6

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วนมีจำนวน
ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 57.5 และ 42.5 ของนักเรียนหญิงทั้งหมดตามลำดับ นักเรียนชาย
จากโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนก็มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และ
47.6 ของนักเรียนชายทั้งหมดตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยและคณะ ได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นชนิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตัวเอง (self-report) โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 2 ชุดคือ แบบสอบถามสำหรับเพศหญิงและแบบสอบถามสำหรับเพศชาย ดังแสดงไว้ในภาคผนวก ก. และ ข. ทั้งนี้แบบสอบถาม แต่ละชุดจะแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว ลักษณะและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว รวมทั้งความรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นรกร่วมเพศ ลักษณะแบบสอบถามจะมีทั้งชนิดตรวจสอบรายการ (checklist) และให้เติมข้อความในช่องว่าง จำนวน 19 ข้อ ข้อคำถามทั้งหมดจะเหมือนกันทั้งในแบบสอบถามสำหรับเพศชายและแบบสอบถามสำหรับเพศหญิง

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมรกร่วมเพศ จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความพึงพอใจทางเพศ ในด้านความรู้สึกรู้สึกดึงดูดทางเพศ การจินตนาการทางเพศ อารมณ์ที่ประสงค์ สังคมที่ประสงค์ แบบแผนการดำเนินชีวิต การมองตนเอง และการมีลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นข้อความให้พิจารณาแล้วประเมินความคิดเห็นต่อข้อความนั้นใน 5 ระดับ (rating scale) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อคำถาม 32 ข้อสำหรับเพศชาย และ 24 ข้อสำหรับเพศหญิง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นข้อความแสดงความถี่ของพฤติกรรม ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินความถี่ของพฤติกรรมใน 5 ระดับ คือ บ่อยมาก บ่อย ปานกลาง น้อย และ ไม่เคย มีข้อคำถามจำนวน 20 ข้อสำหรับเพศชาย และ จำนวน 10 ข้อสำหรับเพศหญิง

ตอนที่ 3 เจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นข้อความให้แสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อข้อความนั้น ๆ ใน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อคำถามจำนวน 27 ข้อ ซึ่งเหมือนกันทั้งในแบบสอบถามสำหรับเพศชาย และแบบสอบถามสำหรับเพศหญิง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยและคณะ ได้พัฒนาแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการและลักษณะที่จะบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้แก่ ความพึงพอใจทางเพศในด้านต่าง ๆ และลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก

2. สืบราวลักษณะทางพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน มาประกอบกับลักษณะที่ได้จากข้อ 1 เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ คือ

- 2.1 เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- 2.2 เจตคติต่อผู้ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- 2.3 เจตคติต่อผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3. สร้างแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 2 ชุดคือ แบบสอบถามสำหรับเพศชาย และแบบสอบถามสำหรับเพศหญิง แบบสอบถามแต่ละชุดจะแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

3.1 ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัว ลักษณะและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 19 ข้อ

3.2 ตอนที่ 2 เป็นมาตรวัดเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 109 ข้อ ในแบบสอบถามสำหรับเพศหญิง และ 110 ข้อในแบบสอบถามสำหรับเพศชาย โดยให้ข้อคำถามครอบคลุมลักษณะ 2 ประการ ดังนี้คือ

3.2.1 ความพึงพอใจทางเพศ ซึ่งประกอบด้วย

- ความดึงดูดใจทางเพศ
- กิจกรรมทางเพศ
- การจินตนาการทางเพศ
- อารมณ์ที่ประสงค์
- สังคมที่ประสงค์
- แบบแผนในการดำเนินชีวิต
- การมองตนเองในเรื่องเพศ

3.2.2 การมีลักษณะ เพศตรงข้ามในวัยเด็ก ซึ่งประกอบด้วย

- การมีพฤติกรรมเด็กหญิงในเด็กชายหรือการมีพฤติกรรมเด็กชายในเด็กหญิง
- ความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม
- การแต่งตัวเหมือนเพศตรงข้าม

นำข้อคำถามทั้งหมดในส่วนที่ 2 นี้มาแบ่งเป็น 2 ชุดทั้งในแบบสอบถามสำหรับเพศชาย และแบบสอบถามสำหรับเพศหญิง โดยให้ข้อคำถามในแต่ละชุดในแต่ละ เพศมีลักษณะ ใกล้เคียงกันทั้ง จำนวนข้อคำถามและ เนื้อหาของแบบสอบถาม

3.3 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งในแง่สังคม และต่อตัวบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวนทั้งหมด 27 ข้อ

4. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และ โครงสร้าง โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา สังคมวิทยา และการวิจัย จำนวน 7 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมถูกต้องตามเนื้อหาและโครงสร้าง นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 4 มาทดลอง เพื่อตรวจสอบคุณภาพในเชิงข้อมูลประจักษ์กับตัวอย่างที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 74 คน เป็นชายจำนวน 40 คน และหญิง

จำนวน 34 คน และกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศจำนวน 76 คน เป็นชายจำนวน 43 คนและ หญิงจำนวน 33 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-29 ปี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น ได้จากบุคคลที่ยอมรับว่าตนเองมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยบุคคลนั้นจะต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เพราะในช่วงอายุนี้นี้จะเป็นช่วงวัยที่บุคคลสามารถตัดสินใจยอมรับและแสดงความพึงพอใจทางเพศเป็น รักร่วมเพศหรือรักต่างเพศได้อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเด่นชัด ดังนั้นบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ที่ยอมรับว่าตนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จึงจัดเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

6. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 2 ใช้เกณฑ์ว่า ข้อคำถามเชิงนิมิตให้คะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับตัวเลือก เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อความในเชิงนิเสธจะให้คะแนน 1 2 3 4 5 ตามลำดับตัวเลือก ดังกล่าว แล้วนำมาวิเคราะห์คุณภาพเป็นรายข้อโดยใช้การทดสอบที (T-Test) เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ เลือกใช้เฉพาะข้อคำถามที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 6 มาสร้างสมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่างเพศในแบบสอบถามแต่ละชุด เลือกแบบสอบถามชุดที่มีร้อยละของความถูกต้องในการทำนายสูงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้ได้แบบสอบถามสำหรับเพศชายที่มีร้อยละของความถูกต้องในการทำนายเท่ากับ 94.87 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ส่วนแบบสอบถามสำหรับเพศหญิงมีร้อยละของความถูกต้องในการทำนายเท่ากับ 94.12 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

8. จากข้อ 7 ทำให้ได้สมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ในเพศหญิงและเพศชาย ดังนี้คือ

สมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่มสำหรับเพศหญิงเป็น

$$\begin{aligned} \text{KEY} = & (S1 \times 0.4730756) + (S2 \times 0.04992511) + (S3 \times -0.2658867) \\ & + (S4 \times -0.01180003) + (S5 \times -0.09006758) + (S6 \times 0.3743115) \\ & + (S7 \times 0.03102506) + (C1 \times -0.1529932) + (C2 \times 0.2490854) \\ & + (C3 \times 0.1087938) + (-5.398814) \end{aligned}$$

และสมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่มสำหรับเพศชายเป็น

$$\begin{aligned} \text{KEY} = & (S1 \times 0.1312346) + (S2 \times 0.03110099) + (S3 \times -0.03788418) \\ & + (S4 \times -0.03660883) + (S5 \times 0.3765800) + (S6 \times -0.082887444) \\ & + (S7 \times 0.04620163) + (C1 \times -0.08690778) + (C2 \times 0.06518324) \\ & + (C3 \times -0.00004757445) + (-3.93805) \end{aligned}$$

โดยที่	KEY	คือค่าคะแนนที่ใช้จำแนกกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ
	S1	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดความรู้สึกทางเพศ
	S2	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดกิจกรรมทางเพศ
	S3	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดการเงินธนาคารทางเพศ
	S4	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดอารมณ์ที่ประสงค์
	S5	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดสังคมที่ประสงค์
	S6	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดแบบแผนการดำเนินชีวิต
	S7	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดการมองตนเองในเรื่องเพศ
	C1	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดการมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามในวัยเด็ก
	C2	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดความคิดอยากเป็นเพศตรงข้ามในวัยเด็ก
	C3	คือคะแนนจากข้อคำถามที่วัดการแต่งตัวเหมือนเพศตรงข้ามในวัยเด็ก

ซึ่งจากการทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ได้ค่าเฉลี่ยของค่า KEY ในแต่ละกลุ่ม (Group Means) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนน KEY ในกลุ่มผู้ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	เท่ากับ	1.99470
ค่าเฉลี่ยของคะแนน KEY ในกลุ่มผู้ชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	เท่ากับ	-1.89490
ค่าเฉลี่ยของคะแนน KEY ในกลุ่มผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	เท่ากับ	1.42590
ค่าเฉลี่ยของคะแนน KEY ในกลุ่มผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	เท่ากับ	-1.42590

นำค่าเฉลี่ยของค่า KEY (Group Means) มาจัดจำแนกพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนในแต่ละเพศ ออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อเป็นดัชนีที่จะบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 (Index 1) เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 ในเพศหญิง คือกลุ่มที่มีคะแนนมากกว่า 1.42590
 ในเพศชาย คือกลุ่มที่มีคะแนนมากกว่า 1.99470
- กลุ่มที่ 2 (Index 2) เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูง
 ในเพศหญิง คือกลุ่มที่มีคะแนนระหว่าง 0 ถึง 1.42590
 ในเพศชาย คือกลุ่มที่มีคะแนนระหว่าง 0 ถึง 1.99470
- กลุ่มที่ 3 (Index 3) เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้
 ในเพศหญิง คือกลุ่มที่มีคะแนนระหว่าง -1.42590 ถึง 0
 ในเพศชาย คือกลุ่มที่มีคะแนนระหว่าง -1.89490 ถึง 0
- กลุ่มที่ 4 (Index 4) เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ
 ในเพศหญิง คือกลุ่มที่มีคะแนนน้อยกว่า -1.42590
 ในเพศชาย คือกลุ่มที่มีคะแนนน้อยกว่า -1.89490

9. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนของเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยตรวจหาค่าคะแนนแบบเดียวกับข้อ 6 นำมาวิเคราะห์ตามวิธีของ Cronbach Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็น 0.9378

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล เสนอไปยังปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอให้อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษา และเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล เพื่อทำการวิจัยไปยัง โรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างไว้

2. ติดต่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่จะไปทำการเก็บข้อมูล โดยชี้แจงรายละเอียด

และขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียน หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดหมายเวลาในการเก็บข้อมูลที่แน่นอน

3. ทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรในแต่ละโรงเรียนด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามพฤติกรรมรกร่วมเพศไปให้ตัวอย่างตอบ โดยทำเป็นกลุ่มในห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยจะเข้าไปชี้แจงวัตถุประสงค์และให้คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้คำชี้แจงที่กำหนดไว้ ทั้งนี้จะถือปฏิบัติเหมือนกันในทุกกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

4. รวบรวมข้อมูลที่ได้ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด เลือกวิเคราะห์เฉพาะแบบทดสอบที่มีความสมบูรณ์เท่านั้น ได้แบบทดสอบที่สามารถนำมาวิเคราะห์ผลทั้งหมดดังนี้

4.1	กลุ่มนักเรียนโรงเรียนชายล้วน	จำนวน	208	คน
4.2	กลุ่มนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วน	จำนวน	206	คน
4.3	กลุ่มนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา	เป็นนักเรียนชาย	229	คน
		เป็นนักเรียนหญิง	279	คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอกซ์ (SPSSX - Statistical Package for Social Science X) ตามลำดับดังนี้

1 นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว ครอบครัว และความรู้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นรกร่วมเพศมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละเป็นรายข้อ และเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนในตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยทางครอบครัวของนักเรียน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบวัดพฤติกรรมรกร่วมเพศมาตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อดังนี้

2.1.1 ข้อคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2.1 ซึ่งเป็นข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศ และลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก มีเกณฑ์ในการให้คะแนนคือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ	5
เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนนเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ	1

2.1.2 ข้อคำถามตอนที่ 2.1 ซึ่งเป็นข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจทางเพศเชิงรักต่างเพศ และลักษณะตามเพศของตนในวัยเด็ก มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ	1
เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนนเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ	5

2.1.3 ข้อคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2.2 ซึ่งเป็นข้อคำถามที่แสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

บ่อยมาก	ให้คะแนนเท่ากับ	5
บ่อย	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
น้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ไม่เคย	ให้คะแนนเท่ากับ	1

2.1.4 ข้อคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2.2 ซึ่งเป็นข้อคำถามที่แสดงพฤติกรรมรักต่างเพศ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

บ่อยมาก	ให้คะแนนเท่ากับ	1
บ่อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
น้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ไม่เคย	ให้คะแนนเท่ากับ	5

นำข้อมูลตอนที่ 2 มาคำนวณเพื่อหาดัชนี (Index) ที่จะบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยนำค่าคะแนนที่ได้จากการคำนวณด้วยสมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่ม มาจัดจำแนกตัวอย่างเป็นกลุ่ม จากนั้นจึงนำมาเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามตัวแปรเพศ และประเภทของโรงเรียนวิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศมาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

	เจตคติทางบวก	เจตคติทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

นำค่าคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (T-Test) และการทดสอบเอฟ (F-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยศึกษาพฤติกรรมทางเพศและ
เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาตอนต้น
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 เขตการศึกษา 10 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ตามตัวแปรเพศและประเภท
ของโรงเรียน

การศึกษาพฤติกรรมนักเรียน โดยใช้สมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ
ของตัวอย่างแต่ละ เพศ ได้จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมทางเพศ 4 ลักษณะ ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย จำแนกตามประเภของพฤติกรรม

พฤติกรรม	นักเรียนหญิง		นักเรียนชาย		รวม	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	24	2.6	6	0.7	30	3.3
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศ	85	9.2	68	7.4	153	16.6
แต่มีแนวโน้มจะแสดง พฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูง						
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศ	203	22.0	284	30.8	487	52.8
และมีแนวโน้มจะแสดง พฤติกรรมรักร่วมเพศได้						
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศ	173	18.8	79	8.5	252	27.3
รวม	485	52.6	437	47.4	922	100.0

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทั้งหญิงและชายจะจัดอยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นพบร้อยละ 3.3 ของนักเรียนทั้งหมด พบในเพศหญิงร้อยละ 2.6 และพบในเพศชายร้อยละ 0.7 สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ แต่มีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูง พบได้ร้อยละ 16.6 โดยพบในเพศหญิงร้อยละ 9.2 และพบในเพศชายร้อยละ 7.4

การศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนโดยใช้สมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่มพฤติกรรมทางเพศของตัวอย่าง ตามประเภทของโรงเรียนได้จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมทางเพศ 4 ลักษณะ ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน จำแนกตามประเภทของพฤติกรรม

พฤติกรรม	สหศึกษา		หญิงล้วน		ชายล้วน		รวม ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	16	1.7	12	1.3	2	0.2	30	3.3
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	66	7.2	40	4.3	47	5.1	153	16.6
แต่มีแนวโน้มจะแสดง พฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูง								
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	264	28.6	88	9.5	135	14.6	487	52.8
และมีแนวโน้มจะแสดง พฤติกรรมรักร่วมเพศได้								
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	162	17.6	66	7.2	24	2.6	252	27.3
รวม	508	55.1	206	22.3	208	22.6	922	100.0

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทุกประเภทของโรงเรียนจัดอยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศและมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นพบได้ในโรงเรียนสหศึกษามากที่สุดคือร้อยละ 1.7 จากโรงเรียนหญิงล้วน ร้อยละ 1.3 และโรงเรียนชายล้วน ร้อยละ 0.2 สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูง พบได้ร้อยละ 16.6 เป็นนักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 7.2 โรงเรียนหญิงล้วน ร้อยละ 4.3 และโรงเรียนชายล้วน ร้อยละ 5.1

การพิจารณาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน โดยใช้สมการทำนายเพื่อจำแนกกลุ่มพฤติกรรมทางเพศตามอายุของนักเรียน ได้จำนวนนักเรียนในแต่ละประเภทของพฤติกรรมทางเพศ ดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนนักเรียนในแต่ละช่วงอายุ จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

พฤติกรรม	อายุ (ปี)							
	14	15	16	17	18	19	20	21
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	-	1	10	9	8	1	1	-
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศ	1	16	45	44	39	7	1	-
แต่มีแนวโน้มจะแสดง พฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูง								
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศ	3	50	128	167	105	27	6	1
และมีแนวโน้มจะแสดง พฤติกรรมรักร่วมเพศได้								
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศ	3	25	64	87	64	9	-	-
รวม	7	92	247	307	216	44	8	1

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนในแต่ละกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ มีอายุใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี

การพิจารณาจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ ดังตาราง 6

ตาราง 6 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศ

นักเรียน	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
นักเรียนหญิง	24	461	8.23409 *
นักเรียนชาย	6	431	

* $P < 0.05$

Phi = 0.10062

Contingency Coefficient = 0.10012

ผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการมี พฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 1.01

การพิจารณาจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่าง
ของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียนดังตาราง 7

ตาราง 7 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน

นักเรียน	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
โรงเรียนสหศึกษา	16	492	7.81652 *
โรงเรียนหญิงล้วน	12	194	
โรงเรียนชายล้วน	2	206	

* $P < 0.05$

Cramer's V = 0.09207

Contingency Coefficient = 0.09169

ผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในแต่ละ
ประเภทของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างประเภท
ของโรงเรียนกับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 0.85

การพิจารณาจำนวนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน ดังตาราง 8

ตาราง 8 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วน

นักเรียน	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
โรงเรียนสหศึกษา	12	267	0.30609
โรงเรียนหญิงล้วน	12	194	

$P > 0.05$

$\Phi = 0.03474$

Contingency Coefficient = 0.03472

ผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนระหว่างนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วนไม่แตกต่างกัน

การพิจารณาจำนวนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน ดังตาราง 9

ตาราง 9 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนระหว่างนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วน

นักเรียน	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
โรงเรียนสหศึกษา	4	225	0.08579
โรงเรียนชายล้วน	2	206	

$P > 0.05$

$\Phi = 0.03370$

Contingency Coefficient = 0.03368

ผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนระหว่างนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วนไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบลักษณะทางครอบครัวของนักเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้ พิจารณาดังลักษณะเด่นของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียน มารดากับนักเรียน การแสดงออกของบิดามารดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง สถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจากครอบครัว และความเป็นอยู่ของนักเรียน เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ จำแนกตามเพศ

2.1 ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนหญิง

2.1.1 ลักษณะเด่นของบิดามารดาของนักเรียนหญิง ในการวิจัยครั้งนี้ลักษณะเด่นของบิดามารดาได้จากการเลือกตอบของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะ 10 ประการที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน ลักษณะดังกล่าวได้แก่ ลักษณะการเป็นผู้มีน้ำ อ่อน เจ้าระเบียบ เย็นชาห่างเหิน อ่อนแอสมยอม แข็งกระด้าง น่านับถือ มีเสน่ห์ ไม่น่านับถือ และไม่มีเหตุผล

ลักษณะเด่นของบิดานักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ปรากฏ

ดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดา นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ลักษณะเด่นของบิดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
เป็นผู้เฒ่า	เลือก	11	324	3.62695
	ไม่เลือก	11	130	
อบอุ่น	เลือก	3	176	4.62738 *
	ไม่เลือก	19	278	
เจ้าระเบียบ	เลือก	6	115	0.00000
	ไม่เลือก	20	408	
เย็นชา ท่างเหิน	เลือก	2	46	0.00000
	ไม่เลือก	22	438	
อ่อนแอ สมยอม	เลือก	2	6	3.68432
	ไม่เลือก	20	448	
แข็งแกร่ง	เลือก	3	26	1.12021
	ไม่เลือก	19	428	

ตาราง 10 (ต่อ)

ลักษณะเด่นของบิดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
น้ำหนักถือ	เลือก	6	201	1.82436
	ไม่เลือก	16	253	
มีเสน่ห์	เลือก	1	40	0.09444
	ไม่เลือก	21	414	
ไม่นำหนักถือ	เลือก	1	12	0.00000
	ไม่เลือก	21	442	
ไม่มีเหตุผล	เลือก	5	45	2.42932
	ไม่เลือก	17	409	

* $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์พบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเห็นว่าบิดาของตนมีลักษณะเด่นที่แตกต่างจากนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศเพียงประการเดียวคือ ลักษณะอบอุ่นของบิดา จากการศึกษาพบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเห็นว่าบิดาของตนมีลักษณะอบอุ่นน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ลักษณะเด่นของมารดานักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ ปรากฏ
ดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดานักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และ
รักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ลักษณะเด่นของมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
เป็นผู้นำ	เลือก	7	156	0.08263
	ไม่เลือก	17	300	
อบอุ่น	เลือก	8	286	7.10347 *
	ไม่เลือก	16	170	
เจ้าระเบียบ	เลือก	7	148	0.01254
	ไม่เลือก	17	308	
เย็นชา ห่างเหิน	เลือก	2	18	0.27460
	ไม่เลือก	17	438	
อ่อนแอ สมยอม	เลือก	2	16	0.43746
	ไม่เลือก	22	440	
แข็งแกร่ง	เลือก	1	19	0.00000
	ไม่เลือก	23	437	

ตาราง 11 (ต่อ)

ลักษณะเด่นของมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
น้ำหนักถือ	เลือก	8	204	0.78436
	ไม่เลือก	16	252	
มีเสน่ห์	เลือก	-	63	2.70124
	ไม่เลือก	24	393	
ไม่นำหนักถือ	เลือก	-	8	0.00000
	ไม่เลือก	24	448	
ไม่มีเหตุผล	เลือก	1	40	2.61347
	ไม่เลือก	19	416	

* $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์พบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศเห็นว่ามารดามีลักษณะเด่นที่แตกต่างกันคือลักษณะอบอุ่น โดยนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเห็นว่ามารดามีลักษณะอบอุ่นน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

2.1.2 ลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนหญิง จะศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับนักเรียน ซึ่งได้จากการเลือกตอบตามความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรและมารดากับบุตร 10 ประการ ได้แก่ ความสัมพันธ์รักใคร่สนิทสนมกันดี ให้ออกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มีความขัดแย้งกันเสมอ ชอบบังคับเข้มงวด การมีเวลาให้ลูก ๆ ไม่ให้ออกาสในการคบหาบุคคลอื่น ห่วงเหินไม่เอาใจใส่ ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกชาย ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกสาว และเอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของบิดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักใคร่สนิทสนมกันดี	เลือก	6	211	2.39325
	ไม่เลือก	16	243	
ให้ออกาสตัดสินใจในเรื่องต่างๆ	เลือก	9	269	2.19986
	ไม่เลือก	13	185	
มีความขัดแย้งกันเสมอ	เลือก	6	50	3.89240 *
	ไม่เลือก	16	404	
ชอบบังคับเข้มงวด	เลือก	4	64	0.04964
	ไม่เลือก	18	390	

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 12 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
มีเวลาให้ลูก ๆ	เลือก	2	143	3.97185 *
	ไม่เลือก	20	311	
ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น	เลือก	3	40	0.15239
	ไม่เลือก	19	414	
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	เลือก	3	38	0.22164
	ไม่เลือก	19	416	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกชาย	เลือก	5	16	14.0772 **
	ไม่เลือก	17	438	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกสาว	เลือก	2	66	0.16084
	ไม่เลือก	20	388	
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	เลือก	2	59	0.04349
	ไม่เลือก	20	395	

** P<0.01

* P<0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแตกต่างกันในลักษณะความสัมพันธ์แบบมีความขัดแย้งกันเสมอ การมีเวลาให้ลูก ๆ และการปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชาย จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นความสัมพันธ์แบบมีความขัดแย้งกันเสมอและปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกชาย ในขณะที่นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ เห็นว่าบิดามีเวลาให้ลูกมากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของมารดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักใคร่สนิทสนมกันดี	เลือก	14	287	0.05674
	ไม่เลือก	10	169	
ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่างๆ	เลือก	13	249	0.00000
	ไม่เลือก	11	207	
มีความขัดแย้งกันเสมอ	เลือก	5	62	0.48297
	ไม่เลือก	19	394	
ชอบบังคับเข้มงวด	เลือก	3	66	0.00000
	ไม่เลือก	21	390	

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 13 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
มีเวลาให้ลูก ๆ	เลือก	5	179	2.54005
	ไม่เลือก	17	277	
ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น	เลือก	1	36	0.07552
	ไม่เลือก	23	420	
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	เลือก	-	15	0.09055
	ไม่เลือก	24	441	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกชาย	เลือก	3	9	6.49573 *
	ไม่เลือก	21	447	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกสาว	เลือก	2	59	0.11960
	ไม่เลือก	22	397	
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	เลือก	2	49	0.00115
	ไม่เลือก	22	407	

* P<0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน
ในลักษณะที่มารดาปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชาย โดยพบว่ามารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชายมากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

การแสดงออกของบิดาต่อบุตรในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มี
พฤติกรรมรักต่างเพศ ปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบการแสดงออกของบิดาต่อบุตรในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ลักษณะการแสดงออก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักลูกเท่ากัน	14	395	21.24175 *
รักลูกไม่เท่ากัน	4	17	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	4	17	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	-	9	
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	5	
อื่น ๆ	2	2	

* $P < 0.05$

Cramer's V = 0.20971

Contingency Coefficient = 0.20525

ผลการวิเคราะห์พบว่า การแสดงออกของบิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
แตกต่างจากนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความสัมพันธ์
ระหว่างการแสดงออกของบิดาต่อบุตรกับนักเรียนจำแนกตามพฤติกรรมทางเพศร้อยละ 4.21

การแสดงออกของมารดาต่อนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบการแสดงออกของมารดาต่อนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ลักษณะการแสดงออก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักลูกเท่ากัน	21	399	1.94499
รักลูกไม่เท่ากัน	1	17	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	1	29	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	1	6	
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	-	
อื่น ๆ	-	10	

$P > 0.05$

Cramer's $V = 0.06329$

Contingency Coefficient = 0.06327

ผลการวิเคราะห์พบว่า การแสดงออกของมารดาต่อบุตรในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ไม่แตกต่างกัน

วิเคราะห์ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศที่ได้จากการเลือกตอบของนักเรียนตามลักษณะความสัมพันธ์ 7 ประการคือชีวิตสมรสราบรื่น ห่างเหินเย็นชาต่อกัน ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน บิดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว มารดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนหญิงปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
ชีวิตสมรสราบรื่น	เลือก	10	280	2.84002
	ไม่เลือก	14	178	
ห่างเหินเย็นชาต่อกัน	เลือก	3	15	3.13718
	ไม่เลือก	21	443	
ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน	เลือก	6	28	9.69361 *
	ไม่เลือก	18	430	
บิดามีอำนาจในการตัดสินใจ ในครอบครัว	เลือก	1	74	1.66627
	ไม่เลือก	23	384	
มารดามีอำนาจในการตัดสินใจ ปัญหาในครอบครัว	เลือก	2	43	0.00000
	ไม่เลือก	22	445	
บิดาและมารดามีบทบาท เท่าเทียมกันในครอบครัว	เลือก	11	226	0.94289
	ไม่เลือก	13	192	

ตาราง 16 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาท ในครอบครัว	เลือก	-	266	0.00448
	ไม่เลือก	24	447	

* $P < 0.01$

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแตกต่างกันในลักษณะความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกัน ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความขัดแย้งทะเลาะวิวาทกันมากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน ในลักษณะความสัมพันธ์ 6 ประการคือ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง ซึ่งดีซิงเด่นกันในหมู่พี่น้อง รู้สึกดีน้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ทะเลาะวิวาทกันเสมอ ๆ สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ จำแนกตามการเลือกของนักเรียน ปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง	เลือก	20	367	0.00023
	ไม่เลือก	4	86	
ชิงดีชิงเด่นกันในหมู่พี่น้อง	เลือก	-	15	0.09346
	ไม่เลือก	24	438	
รู้สึกด้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ	เลือก	2	21	0.11232
	ไม่เลือก	22	432	
ทะเลาะวิวาทกันเสมอ ๆ	เลือก	6	58	1.96308
	ไม่เลือก	18	395	
สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย	เลือก	2	85	1.03695
	ไม่เลือก	22	368	
สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง	เลือก	5	80	0.1493
	ไม่เลือก	19	373	

$P > 0.05$

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศไม่แตกต่างกัน

วิเคราะห์ความแตกต่างด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจากครอบครัวและ
ความเป็นอยู่ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ
แสดงดังตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจากครอบครัว
และความเป็นอยู่ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มี
พฤติกรรมรักต่างเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
สถานภาพสมรสของบิดามารดา			13.34064 *
อยู่ด้วยกัน	15	382	
แยกกันอยู่	4	30	
บิดาถึงแก่กรรม	4	32	
มารดาถึงแก่กรรม	-	15	
ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม	1	2	
การแยกจากครอบครัว			5.61033
ไม่เคยแยกจากครอบครัว	12	285	
เคยอยู่โรงเรียนประจำ	-	1	
เคยอยู่หอพัก	6	48	
เคยอยู่ทั้งโรงเรียนประจำและหอพัก	-	10	
เคยแยกจากครอบครัวแต่ไม่ระบุรายละเอียด	-	1	
เคยแยกจากครอบครัว โดยระบุว่า	6	114	
อยู่วัด อยู่กับอาจารย์เป็นต้น			
ไม่ได้ระบุว่า	-	2	

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
ความเป็นอยู่ของนักเรียน			13.95761
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	10	287	
อาศัยอยู่กับบิดา	-	14	
อาศัยอยู่กับมารดา	6	46	
อาศัยอยู่กับญาติ	4	74	
อาศัยอยู่กับเพื่อน	-	12	
อยู่หอพักโรงเรียน	-	3	
อยู่หอพักเอกชน	3	22	
อื่น ๆ เช่นอยู่วัด อยู่กับ อาจารย์ เป็นต้น	1	3	

* P<0.01

ผลการวิเคราะห์พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจากครอบครัวและความ
เป็นอยู่ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ
ซึ่งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยแยกจากครอบครัว และอาศัยอยู่กับบิดามารดา

2.2 ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนชาย

2.2.1 ลักษณะ เด่นของบิดามารดาของนักเรียนชาย

ในการวิจัยครั้งนี้ลักษณะเด่นของบิดามารดาได้จากการเลือกตอบของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะ 10 ประการที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน ลักษณะดังกล่าวได้แก่การเป็นผู้นำ อ่อนน้อม เจ้าระเบียบ ยืนหยัดทางเดิน อ่อนแอสมยอม แข็งกระด้าง น่านับถือ มีเสน่ห์ ไม่น่านับถือ และไม่มีเหตุผล

ลักษณะเด่นของบิดาที่นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดาที่นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ลักษณะเด่นของบิดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
เป็นผู้นำ	เลือก	3	298	1.15346
	ไม่เลือก	3	127	
อ่อนน้อม	เลือก	-	124	1.23372
	ไม่เลือก	6	302	
เจ้าระเบียบ	เลือก	1	67	0.00000
	ไม่เลือก	5	359	
ยืนหยัดทางเดิน	เลือก	1	28	0.02551
	ไม่เลือก	5	398	

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 19 (ต่อ)

ลักษณะเด่นของบิดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
อ่อนแอ สมยอม	เลือก	1	7	1.40632
	ไม่เลือก	5	419	
แข็งแกร่ง	เลือก	1	23	0.08948
	ไม่เลือก	5	403	
น่านับถือ	เลือก	3	150	0.10391
	ไม่เลือก	3	276	
มีเสน่ห์	เลือก	-	22	0.00000
	ไม่เลือก	6	404	
ไม่น่านับถือ	เลือก	-	8	0.00000
	ไม่เลือก	6	418	
ไม่มีเหตุผล	เลือก	-	28	0.00000
	ไม่เลือก	6	398	

P>0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่าลักษณะเด่นของบิดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศไม่แตกต่างกัน

ลักษณะเด่นของมารดานักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ปรากฏ

ดังตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดานักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ลักษณะเด่นของมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
เป็นผู้นำ	เลือก	3	113	0.70673
	ไม่เลือก	3	317	
อบอุ่น	เลือก	3	253	0.00037
	ไม่เลือก	3	177	
เจ้าระเบียบ	เลือก	4	128	2.26888
	ไม่เลือก	2	302	
เย็นชา ห่างเหิน	เลือก	-	9	0.00000
	ไม่เลือก	6	421	
อ่อนแอ สมยอม	เลือก	1	13	0.51361
	ไม่เลือก	5	417	
แข็งแกร่ง	เลือก	-	9	0.00000
	ไม่เลือก	6	421	

ตาราง 20 (ต่อ)

ลักษณะเด่นของมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
น้ำหนักถือ	เลือก	2	164	0.00000
	ไม่เลือก	4	266	
มีเสน่ห์	เลือก	1	40	0.00000
	ไม่เลือก	5	390	
ไม่นำหนักถือ	เลือก	-	5	0.00000
	ไม่เลือก	6	425	
ไม่มีเหตุผล	เลือก	-	26	0.00000
	ไม่เลือก	6	404	

P>0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่าลักษณะเด่นของมารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศไม่แตกต่างกัน

2.2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนชาย

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับนักเรียน ได้จากการเลือกตอบตามความคิดเห็น
 ของนักเรียน เกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร และมารดากับบุตร 10 ประการ
 ได้แก่ ความสัมพันธ์รักใคร่สนิทสนมกันดี ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มีความขัดแย้งกันเสมอ
 ชอบบังคับเข้มงวด มีเวลาให้ลูก ๆ ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น ห่างเหินไม่เอาใจใส่
 ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกชาย ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกสาว และเอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียน
 ชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศปรากฏดังตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของบิดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักใคร่สนิทสนมกันดี	เลือก	2	195	0.03798
	ไม่เลือก	4	231	
ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่างๆ	เลือก	2	223	0.26454
	ไม่เลือก	4	203	
มีความขัดแย้งกันเสมอ	เลือก	3	43	6.15304 *
	ไม่เลือก	3	383	
ชอบบังคับเข้มงวด	เลือก	2	50	0.96564
	ไม่เลือก	4	376	

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 21 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
มีเวลาให้ลูก ๆ	เลือก	1	113	0.00604
	ไม่เลือก	5	313	
ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น	เลือก	—	14	0.00000
	ไม่เลือก	6	412	
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	เลือก	—	24	0.00000
	ไม่เลือก	6	402	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกชาย	เลือก	1	54	0.00000
	ไม่เลือก	5	372	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกสาว	เลือก	—	6	0.00000
	ไม่เลือก	6	420	
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	เลือก	1	24	0.72360
	ไม่เลือก	5	402	

* P<0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันในลักษณะที่มักจะมีความขัดแย้งกันเสมอ โดยผลการศึกษาพบว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับบิดาแบบขัดแย้งกันเสมอมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และ
นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศปรากฏดังตาราง 22

ตาราง 22 เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของมารดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ตามการเลือกตอบของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักใคร่สนิทสนมกันดี	เลือก	4	244	0.00523
	ไม่เลือก	2	186	
ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่างๆ	เลือก	2	196	0.03444
	ไม่เลือก	4	234	
มีความขัดแย้งกันเสมอ	เลือก	-	43	0.01600
	ไม่เลือก	6	387	
ชอบบังคับเข้มงวด	เลือก	2	59	0.61276
	ไม่เลือก	4	371	
มีเวลาให้ลูก ๆ	เลือก	2	139	0.00000
	ไม่เลือก	4	291	
ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น	เลือก	1	10	0.83517
	ไม่เลือก	5	420	

ตาราง 22 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดากับนักเรียน	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	เลือก	-	15	0.00000
	ไม่เลือก	6	415	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกชาย	เลือก	-	47	0.03786
	ไม่เลือก	6	383	
ปฏิบัติเหมือนนักเรียนเป็นลูกสาว	เลือก	3	8	37.90400 *
	ไม่เลือก	3	422	
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	เลือก	1	28	0.02772
	ไม่เลือก	5	402	

* $P < 0.01$

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ แตกต่างกันในลักษณะที่มารดาปฏิบัติต่อ
นักเรียนเหมือนเป็นลูกสาว โดยพบว่ามารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศปฏิบัติต่อ
นักเรียนเหมือนเป็นลูกสาวมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

การแสดงออกของบิดาต่อนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มี
พฤติกรรมรักต่างเพศ ปรากฏดังตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบการแสดงออกของบิดาต่อนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและ
นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ลักษณะการแสดงออก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักลูกเท่ากัน	5	383	3.24743
รักลูกไม่เท่ากัน	1	15	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	-	4	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	-	12	
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	4	
อื่น ๆ	-	2	

$P > 0.05$

Cramer's V = 0.8640

Contingency Coefficient = 0.8608

ผลการวิเคราะห์พบว่าการแสดงออกของบิดาต่อบุตรในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศไม่แตกต่างกัน

การแสดงออกของมารดาต่อนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ปรากฏดังตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบการแสดงออกของมารดาต่อนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ลักษณะการแสดงออก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		X ²
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
รักลูกเท่ากัน	5	402	13.22201 *
รักลูกไม่เท่ากัน	-	10	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	-	7	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	1	4	
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	1	
อื่น ๆ	-	7	

* $P < 0.05$

Cramer's V = 0.17394

Contingency Coefficient = 0.17137

ผลการวิเคราะห์พบว่าการแสดงออกของมารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างจากนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกของมารดาต่อบุตรกับนักเรียนจำแนกตามพฤติกรรมทางเพศร้อยละ 2.94

วิเคราะห์ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศที่ได้จากการเลือกตอบของนักเรียนตามลักษณะความสัมพันธ์ 7 ประการคือชีวิตสมรสราบรื่น ห่วงเหินเหินชาต่อกัน ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน บิดามีอำนาจในการตัดสินใจปัญหาในครอบครัว มารดามีอำนาจในการตัดสินใจปัญหาในครอบครัว บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนชายปรากฏดังตาราง 25

ตาราง 25. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
ชีวิตสมรสราบรื่น	เลือก	3	267	0.03893
	ไม่เลือก	5	412	
ห่วงเหินเหินชาต่อกัน	เลือก	1	16	0.31529
	ไม่เลือก	5	412	
ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน	เลือก	2	36	2.00954
	ไม่เลือก	4	392	
บิดามีอำนาจในการตัดสินใจปัญหา ในครอบครัว	เลือก	-	99	0.72426
	ไม่เลือก	6	329	

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 25 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
มารดามีอำนาจในการตัดสินใจ	เลือก	1	38	0.00000
ปัญหาในครอบครัว	ไม่เลือก	5	390	
บิดาและมารดามีบทบาท	เลือก	2	215	0.16900
เท่าเทียมกันในครอบครัว	ไม่เลือก	4	213	
ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาท	เลือก	-	5	0.00000
ในครอบครัว	ไม่เลือก	6	423	

P>0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศไม่แตกต่างกัน

วิเคราะห์ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศตามการเลือกตอบของนักเรียนในลักษณะ
ความสัมพันธ์ 6 ประการคือ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง ซึ่งดีชิงเด่นกันในหมู่พี่น้อง รู้สึกด้อย
กว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ทะเลาะวิวาทกันเสมอ ๆ สนุกกับพี่หรือน้องผู้ชาย สนุกกับพี่หรือน้องผู้หญิง
ผลปรากฏดังตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง	เลือก/ไม่เลือก	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
		รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง	เลือก	4	346	0.16435
	ไม่เลือก	2	78	
ชิงดีชิงเด่นกันในหมู่พี่น้อง	เลือก	-	12	0.00000
	ไม่เลือก	6	411	
รู้สึกด้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ	เลือก	-	26	0.00000
	ไม่เลือก	6	397	
ทะเลาะวิวาทกันเสมอ ๆ	เลือก	2	44	1.29576
	ไม่เลือก	4	397	
สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย	เลือก	1	81	0.00000
	ไม่เลือก	5	342	
สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง	เลือก	3	53	4.38949 *
	ไม่เลือก	3	370	

* $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะที่สนิทกับพี่หรือน้องที่เป็นผู้หญิง โดยนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศสนิทกับพี่หรือน้องที่เป็นผู้หญิงมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

วิเคราะห์ความแตกต่างด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจากครอบครัวและความเป็นอยู่ของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ แสดงดังตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจากครอบครัวและความเป็นอยู่ของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
สถานภาพสมรสของบิดามารดา			1.07061
อยู่ด้วยกัน	5	361	
แยกกันอยู่	-	20	
บิดาถึงแก่กรรม	1	34	
มารดาถึงแก่กรรม	-	9	
ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม	1	6	
ไม่ได้ระบุไว้	-	1	

(ต่อหน้าถัดไป)

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรม		χ^2
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
การแยกจากครอบครัว			3.11641
ไม่เคยแยกจากครอบครัว	12	217	
เคยอยู่โรงเรียนประจำ	-	3	
เคยอยู่หอพัก	2	48	
เคยอยู่ทั้ง โรงเรียนประจำและหอพัก	-	6	
เคยแยกจากครอบครัวแต่ไม่ระบุรายละเอียด	-	7	
เคยแยกจากครอบครัว โดยระบุว่า	2	150	
อยู่วัด อยู่กับอาจารย์เป็นต้น			
ความเป็นอยู่ของนักเรียน			3.05211
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	3	243	
อาศัยอยู่กับบิดา	-	8	
อาศัยอยู่กับมารดา	-	31	
อาศัยอยู่กับญาติ	1	52	
อาศัยอยู่กับเพื่อน	-	11	
อยู่หอพักโรงเรียน	-	5	
อยู่หอพักเอกชน	1	18	
อื่น ๆ เช่นอยู่วัด อยู่กับ	1	63	
อาจารย์เป็นต้น			

P>0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดา การแยกจากครอบครัวและความเป็นอยู่ของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างจากนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศในการวิจัยครั้งนี้เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุและอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีส่วนทำให้นักเรียนได้รับรู้เรื่องของรักร่วมเพศ

ด้านสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศตามความคิดเห็นของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ปรากฏผลดังตาราง 28

ตาราง 28 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

สาเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่นอยู่ในโรงเรียนประจำ โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน	283	30.2
การเลียนแบบตามกันในกลุ่มวัยรุ่น	185	19.8
การมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน และได้รับความพึงพอใจ	145	15.5
การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน	60	6.4
การเลียนแบบดาราภาพยนตร์ นักร้อง	53	5.7
ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หนึ่งมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย	33	3.5
ต้องการหนีความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบ และเป็นผู้นำครอบครัว	20	2.1
การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่	11	1.2
การชักชวนจากคนที่มียุทธิต่อตนเอง เช่นญาติ อาจารย์	11	1.2
อื่น ๆ	130	13.9
ไม่ออกความเห็น	5	0.5

จากตาราง 28 พบว่า นักเรียนที่เป็นตัวอย่างมีความเห็นว่าสาเหตุของพฤติกรรม รักร่วมเพศเกิดจากการขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่นอยู่ในโรงเรียนประจำ โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน มากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 30.2 สาเหตุรองลงมาก็คือการเล่นแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น และการมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 19.8 และ 15.5 ตามลำดับ และมีจำนวนร้อยละ 13.9 ที่ตอบ "อื่นๆ" ซึ่งระบุสาเหตุที่น่าสนใจโดยเฉพาะสาเหตุทางด้านครอบครัว พบถึงร้อยละ 10.0 โดยส่วนใหญ่กล่าวถึงปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ของบุคคลในครอบครัว นอกจากนั้นก็เป็นสาเหตุทางด้านสื่อมวลชน และปัจจัยร่วมระหว่างสาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

ด้านอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศตามความคิดเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปรากฏผลดังตาราง 29

ตาราง 29 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อสื่อมวลชนซึ่งมีผลในการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศมากที่สุด

สื่อมวลชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป	236	25.2
ภาพยนตร์	215	23.0
โทรทัศน์	138	14.7
วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ	111	11.9
ละครเวที	27	2.9
วิทยุ	13	1.4
ตอบมากกว่า 1 ข้อ	193	20.6
ไม่ออกความเห็น	3	0.3

จากตาราง 29 พบว่า นักเรียนรับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากสื่อมวลชนประเภทวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไปเป็นอันดับ 1 คือร้อยละ 25.2 รองลงมาคือภาพยนตร์ และโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 23.6 และ 14.7 ตามลำดับ และมีนักเรียนอีก 20.6 ที่เลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ โดยจะเลือกตอบในหัวข้อของ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป ร่วมกับภาพยนตร์ และโทรทัศน์ เป็นส่วนใหญ่

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของเจตคตินักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศตามตัวแปรเพศ และประเภทของโรงเรียน

การพิจารณาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายดังตาราง 30

ตาราง 30 วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคตินักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

นักเรียน	N	X	SD	t
นักเรียนหญิง	485	71.1155	15.958	0.290
นักเรียนชาย	437	70.8146	14.933	

$P > 0.05$

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีต่อเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน

การพิจารณาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างตามประเภทของโรงเรียน ดังปรากฏในตาราง 31

ตาราง 31 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียวของคะแนนเจตคตินักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4527.6891	2263.8445	9.6336 *
ภายในกลุ่ม	919	215960.6331	234.9952	

* $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การพิจารณาเจตคติของนักเรียนหญิงที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์
ความแตกต่างตามประเภทของโรงเรียน

ตาราง 32 วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคตินักเรียนหญิงที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน

นักเรียน	N	X	SD	t
โรงเรียนสหศึกษา	279	69.1147	15.800	-3.24 *
โรงเรียนหญิงล้วน	206	73.8252	15.807	

* $P < 0.01$

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน
มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศทางบวกมากกว่านักเรียน
หญิงจากโรงเรียนสหศึกษา

การพิจารณาเจตคติของนักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์
ความแตกต่างตามประเภทของโรงเรียน ผลปรากฏดังตาราง 33

ตาราง 33 วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคตินักเรียนชายที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน

นักเรียน	N	X	SD	t
โรงเรียนสหศึกษา	229	68.8341	15.66	-2.93 *
โรงเรียนชายล้วน	208	72.9952	13.80	

* $P<0.01$

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนชายที่เรียนโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน
มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า
นักเรียนชายจากโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศทางบวกมากกว่านักเรียน
ชายจากโรงเรียนสหศึกษา

การพิจารณาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ ผลปรากฏดังตาราง 34.

ตาราง 34 วิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคตินักเรียนต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

นักเรียน	N	X	SD	t
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	30	90.9667	17.403	7.40 *
กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ	892	70.3004	14.956	

* $P < 0.01$

ผลการวิเคราะห์พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 10 ครั้งนี้
เป็นการศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ

1. ศึกษาสถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 10
2. ศึกษาแนวโน้มของพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 10
3. ศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น
เขตการศึกษา 10
4. ศึกษาเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 10 ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งผู้วิจัยและ
คณะ ได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 2 ชุด
สำหรับเพศชายและเพศหญิง แต่ละชุดประกอบด้วย 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว ลักษณะและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งครอบคลุมลักษณะ 2 ประการ คือ

ความพึงพอใจทางเพศ และลักษณะเพศตรงข้ามในวัยเด็ก ข้อคำถามจะเป็น
มาตราประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 34 ข้อ สำหรับเพศหญิง และจำนวน
52 ข้อสำหรับเพศชาย

ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 27 ข้อ แต่ละข้อคำถามจะเป็น
มาตราประเมินค่า 5 ระดับเช่นกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ อาชีวศึกษาตอนต้น ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน เขตการศึกษา 10 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 โดยจำแนกนักเรียนตามเพศ คือ เพศชายและเพศหญิง และตามประเภทของโรงเรียนคือโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 922 คนเป็นนักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา 508 คน โรงเรียนหญิงล้วน 206 คน และโรงเรียนชายล้วน 208 คน

สรุปผลการวิจัย

1. สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

1.1 สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ พบว่าสัดส่วน ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 2.6 และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 0.7 คิดเป็นร้อยละ 3.3 ของนักเรียนทั้งหมด

1.2 สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามประเภทของ โรงเรียน พบว่าสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน ไม่แตกต่างกัน

2. ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนที่มีพฤติกรรม รักต่างเพศ จำแนกตามเพศ พบว่า

2.1 ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ พบลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนี้

2.1.1 ลักษณะอบอุ่นของบิดาและมารดาของนักเรียน พบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เห็นว่าบิดาของตนมีลักษณะอบอุ่นน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะของการมีความขัดแย้งกันเสมอ การมีเวลาให้ลูก ๆ และการปฏิบัติต่อนักเรียน เหมือนเป็นลูกชาย โดยความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับบิดา เป็นลักษณะที่มีความขัดแย้งกันเสมอ และบิดาปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชายมากกว่า ในขณะที่บิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศมีเวลาให้ลูก ๆ มากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ นอกจากนั้นยังพบว่าการแสดงออกของบิดาต่อบุตรในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะที่มารดาปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชาย โดยมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชายมากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

2.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาของนักเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะของการขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกันเสมอ โดยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีการขัดแย้งทะเลาะวิวาทกันมากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ นอกจากนั้นยังพบว่าสถานภาพสมรสของบิดาและมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเปรียบเทียบกับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ มีความแตกต่างกันดังนี้

2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะของการมีความขัดแย้งกันเสมอ โดยความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับบิดา เป็นลักษณะที่มีความขัดแย้งกันเสมอมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะที่มารดาปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกสาว โดยมารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกสาวมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า การแสดงออกของมารดาต่อบุตรในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของนักเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะที่นักเรียนสนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง โดยนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศสนิทกับพี่หรือน้องที่เป็นผู้หญิงมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

3. นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีสาเหตุมาจากการขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่ในโรงเรียนประจำ โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน มากเป็นอันดับ 1 และสาเหตุรองลงมาก็คือ การเลียนแบบตามกันในกลุ่มวัยรุ่น และการมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รับรู้เรื่องรักร่วมเพศจากสื่อสันทนประเภท วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป มากเป็นอันดับ 1 และรองลงมาก็คือ สื่อมวลชนประเภท ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ตามลำดับ

4. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

4.1 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน

4.2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางบวกมากกว่านักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา

4.3 เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ที่พบประเด็นสำคัญ มีดังนี้

1. การศึกษาสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ พบว่ามีนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 2.6 ของนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนชายร้อยละ 0.7 ของนักเรียนทั้งหมด รวมทั้งสิ้นร้อยละ 3.3 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศระหว่างเพศหญิงและเพศชาย พบว่าสัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย แสดงว่าความแตกต่างระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูงถึงร้อยละ 16.6 ของนักเรียนทั้งหมด โดยเป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 9.2 และนักเรียนชายร้อยละ 7.4

การที่สัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายนั้น เกิดขึ้นได้จากหลาย ๆ องค์ประกอบ โดยเฉพาะปัจจัยทางสังคมที่ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงได้มากกว่าผู้ชาย กล่าวคือสังคมจะไม่ค่อยกดดันต่อผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Gundlach & Riess อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982: 49) ดังจะเห็นได้จากการเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมในครอบครัวของสังคมไทยที่ผู้ใหญ่ รวมทั้งบิดาและมารดา มักให้ความเอ็นดูต่อเด็กหญิงที่มีพฤติกรรมและลักษณะ เหมือนเด็กชาย เด็กหญิงจึงเกิดการเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามมาตั้งแต่วัยเด็ก แต่สำหรับเด็กชายนั้นสังคมมักคาดหวังให้มีความเข้มแข็ง เป็นผู้นำ ซึ่งเป็นบทบาทของ "ความเป็นชาย" (Marmor 1976: 380) เด็กชายจึงได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะที่เป็นไปตามเพศของตนมากกว่าเด็กหญิง เป็นผลให้เด็กชายมีโอกาสจะเรียนรู้ถึงการมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามได้น้อยกว่าเด็กหญิง จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าทั้งบิดาและมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศปฏิบัติ

คือนักเรียนเหมือนเป็นลูกชายมากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นบทบาทของบิดามารดาในการเลี้ยงดูเด็กหญิง ที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น สำหรับนักเรียนชายนั้นพบว่ามารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกสาวมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่บิดาของทั้งสองกลุ่มปฏิบัติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นแม้ว่าเด็กชายจะมีโอกาสที่จะเรียนรู้การมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามจากการเลี้ยงดูของมารดา แต่ขณะเดียวกันเด็กชายก็จะสามารถรับรู้และรับรูปแบบของบทบาทเพศชายจากบิดาได้ด้วย ดังเช่นที่แมกกี (Mcgee 1966 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 8) ได้กล่าวไว้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุตรชายกับบิดาเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร ดังนั้นอิทธิพลของมารดาที่ปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกสาว จึงมีผลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชายน้อยกว่านักเรียนหญิง

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนหญิงส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ได้พบความแตกต่างเกี่ยวกับลักษณะและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ โดยพบว่าทั้งบิดาและมารดาของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีลักษณะอบอุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การที่บิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอบอุ่นน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศทำให้เกิดความห่างเหินในครอบครัว เมื่อประกอบกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนในลักษณะที่บิดามีเวลาให้ลูกค่อนข้างน้อย และมีความขัดแย้งระหว่างกันอยู่เสมอ ทำให้เด็กเกิดการต่อต้าน ไม่เป็นมิตร และไม่สามารถสร้างความรู้สึกรักใคร่สนิทสนมกับบิดาได้ สัมพันธภาพระหว่างบิดาและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเป็นไปอย่างไม่ดีนัก นอกจากนั้นยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดา และมารดา ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมักมีการขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกันเสมอ เด็กจึงได้รับรู้ถึงสัมพันธภาพระหว่างชายและหญิง (heterosexual relationship) ของบิดามารดาในลักษณะที่ตนเองไม่ต้องการ จึงเป็นไปได้ที่เด็กจะแสดงปฏิกิริยาต่อต้านโดยการเลียนแบบลักษณะความเป็นชายจากบิดา (masculine identification) เพื่อแสดงว่าตนไม่ยอมรับลักษณะการแสดงออกของบิดา (Bene 1965: 8-9 อ้างถึงใน Rosen 1974: 11; Wilber 1965; Biber et al. 1967; Hatterer 1971 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2526: 79-82) แต่เมื่อเปรียบเทียบลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนชาย

ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ ก็พบว่ามีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ต่างจากนักเรียนหญิง นอกจากนั้นยังพบว่าครอบครัวของนักเรียนหญิงจะเข้มงวดต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงจะถูกเข้มงวดในการคบเพื่อนต่างเพศถึง ร้อยละ 20 ในขณะที่นักเรียนชายถูกเข้มงวดในเรื่องนี้เพียงร้อยละ 7 เท่านั้น การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศจะเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ส่งเสริมการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากความใกล้ชิดสนิทสนมที่เกิดขึ้นในเพศเดียวกัน อาจนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งเป็นประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกที่ประทับใจ จึงเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมนั้นในเวลาต่อมา (Hyde 1982: 388) นอกจากนั้นการที่เด็กชายมีโอกาสนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กหญิงยังส่งผลให้เด็กชายสามารถเรียนรู้และมีกิจกรรมทางสังคมมากกว่าเด็กหญิง (วัณเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 60-63) ในขณะที่เด็กหญิงจะมีโอกาสได้รับอิทธิพลจากครอบครัวมากกว่าเด็กชาย จึงเห็นได้ว่าปัจจัยทางครอบครัวของนักเรียนหญิงทั้งลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูสามารถส่งเสริมการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย จึงเป็นผลให้สัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีมากกว่านักเรียนชาย

อย่างไรก็ตามพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิงก็อาจเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากปัจจัยทางครอบครัวก็ได้ เช่น เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจำกัดบทบาททางเพศของเพศหญิง และความอิสระในชีวิต ซึ่งในสังคมไทยนั้นนิยมให้ผู้หญิงคบกับเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่าเพศตรงข้ามต่างจากประเทศในยุโรปหรือสหรัฐอเมริกา ซึ่งวอห์ลและดัลลอป (Wohl & Dunlop 1970: 190-191) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของวัยรุ่นไทย อังกฤษ และอเมริกัน พบว่าวัยรุ่นไทยไม่เห็นด้วยกับการที่ผู้หญิงจะเข้าไปหาผู้ชายก่อนมากกว่าวัยรุ่นในอังกฤษและอเมริกา โดยพิจารณาว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม น่าอับอาย และเสียชื่อเสียง ผลการศึกษานี้จะสะท้อนให้เห็นถึงความลำบากของหญิงไทยในการคบเพื่อนต่างเพศ และการหาประสบการณ์ทางเพศตามธรรมชาติ ทำให้ผู้หญิงมีโอกาสนที่จะหันมาหาประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันได้ และจากผลการศึกษาครั้งนี้ก็พบว่านักเรียนร้อยละ 3.5 มีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสาเหตุมาจากความต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิและเสรีภาพทางเพศเท่าเทียมกับผู้ชาย นอกจากนั้นสาเหตุทางสังคมที่ส่งเสริมพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงอีกประการหนึ่งคือการยอมรับในความสัมพันธ์และการแสดงออกระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชายกับผู้ชาย เช่น หากพบผู้หญิงเดินจูงมือกัน โอบกอดกัน หรือพักอยู่ในห้องเดียวกัน คนทั่วไปก็จะเห็นเป็นเรื่องธรรมดาแต่ถ้าผู้ชายสองคนพักอยู่ในห้องเดียวกัน

แล้ว คนทั่วไปก็มักสงสัยไว้ก่อนว่าผู้ชายสองคนนี้อาจมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ ดังนั้นผู้หญิงจึงสามารถสร้างความใกล้ชิด และมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันได้ง่ายกว่าเพศชาย รวมทั้งผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศก็สามารถคบกับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนไว้ได้ง่ายกว่าผู้ชายด้วย ปัจจัยทางสังคมเหล่านี้จึงเป็นสาเหตุส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในเพศหญิงมากขึ้น

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า มีนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูงถึงร้อยละ 16.6 ของนักเรียนทั้งหมด โดยมีสัดส่วนของนักเรียนชายและหญิงที่ใกล้เคียงกัน คือนักเรียนหญิงร้อยละ 9.2 และนักเรียนชายร้อยละ 7.4 ดังนั้นโอกาสที่นักเรียนหญิงและชายจะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันจึงเป็นไปได้ หากนักเรียนกลุ่มนี้ได้พัฒนาบทบาททางเพศ ซึ่งมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูงขึ้นไปเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างแท้จริงในอนาคต

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยเกี่ยวกับสัดส่วนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าแตกต่างไปจากการศึกษาอื่น ๆ ที่ผ่านมาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นการศึกษาของกีส (Giese 1969 อ้างถึงใน Marmor 1976: 375), สกอฟิลด์ (Schofield 1965 อ้างถึงใน Marmor 1976: 375), ซอเรนเซน (Sorensen 1973 อ้างถึงใน Remafedi 1985: 482) และเมเยอร์ (Meyer 1985: 1058) หรือแม้แต่การศึกษาของอดิรัตน์ วัฒนไพลิน (2527: 84-85) ที่พบว่าสัดส่วนของรักร่วมเพศชายมากกว่ารักร่วมเพศหญิง ความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้น่าจะมาจากรูปแบบของการวิจัยที่แตกต่างกัน เพราะการวิจัยเหล่านั้นเป็นการศึกษาจากการยอมรับโดยตรงต่อการมีประสบการณ์ทางเพศเชิงรักร่วมเพศของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการเปิดเผยตนเองในการยอมรับถึงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากการยอมรับของสังคมเช่นนั้น มีแนวโน้มว่าเพศชายจะกล้าแสดงออกและเปิดเผยประสบการณ์ทางเพศของตนเองมากกว่าเพศหญิง จึงพบว่ามีรักร่วมเพศชายมากกว่ารักร่วมเพศหญิงในงานวิจัยเหล่านั้น แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้วัดพฤติกรรมรักร่วมเพศจากประสบการณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นการวัดความพึงพอใจทางเพศว่าเป็นไปในลักษณะใด ดังนั้นบุคคลจึงสามารถยอมรับความพึงพอใจทางเพศของตนได้มากกว่าประสบการณ์ทางเพศที่สังคมยังมองว่าเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสามารถบ่งชี้ถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เกิดจากความพึงพอใจทางเพศอย่างแท้จริง มิได้วัดจากประสบการณ์ทางเพศเท่านั้น

2. สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน พบว่าสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนทั้งสามประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อแยกพิจารณาเฉพาะในกลุ่มเพศเดียวกัน เพื่อกำจัดอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างเพศ โดยเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน และสัดส่วนของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน กลับพบว่าไม่แตกต่างกันทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าประเภทของโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ แต่ในปัจจุบันได้มีผู้ให้ข้อสังเกตว่าแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนประจำ เนื่องจากการขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศเพราะมีการแบ่งแยกเพศในโรงเรียน (ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ 2526: 21-22; วัณเพ็ญ บุญประกอบ 2524: 149) นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมรกร่วมเพศว่ามีสาเหตุมาจากการขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศมากเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 30.2 ของนักเรียนทั้งหมด แม้ว่าผลการวิจัยที่ได้จะขัดแย้งกับข้อสังเกตของบุคคลต่าง ๆ แต่เหตุผลที่ทำให้ประเภทของโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศนั้น อาจเนื่องมาจากลักษณะของโรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนชายล้วน ตามระบบการศึกษาปัจจุบันแม้จะแบ่งแยกนักเรียนแต่ละเพศออกจากกันก็จริง แต่การแบ่งแยกนั้นก็ไม่สามารถจำกัดโอกาสในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนได้อย่างสิ้นเชิง ดังนั้นนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนหรือโรงเรียนชายล้วนก็ยังมีโอกาสที่จะคบเพื่อนต่างเพศได้เช่นเดียวกับนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา หรือมิฉะนั้นการขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศก็อาจไม่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศก็ได้ ดังเหตุผลของฮาร์โลว์ (Harlow 1965 อ้างถึงใน Marmor 1976: 380) ที่กล่าวไว้ว่า ลักษณะสังคมแบบนิคม (Ghetto) ซึ่งมีเพื่อนเพศเดียวกันเป็นจำนวนมากจะทำให้เด็กเห็นตัวแบบของความเป็นหญิงหรือชายที่สามารถทดแทนการขาดตัวแบบในครอบครัวได้ และเห็นว่าไม่น่าจะเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศขึ้นในกลุ่มนี้ เหตุผลดังกล่าวนี้มีผลทำให้สัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในแต่ละประเภทของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาถึงนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรกร่วมเพศได้สูงซึ่งมีร้อยละ 16.6 ของนักเรียนทั้งหมด โดยเป็นนักเรียนหญิงในโรงเรียน

สหศึกษาร้อยละ 4.8 โรงเรียนหญิงล้วนร้อยละ 4.3 และนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 2.2 โรงเรียนชายล้วนร้อยละ 5.1 ของนักเรียนทั้งหมด จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของ นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนแต่ละประเภท อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ดังนั้นแม้ นักเรียนกลุ่มนี้จะพัฒนาบทบาททางเพศเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศในอนาคต แนวโน้มของสัดส่วนของ นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนแต่ละประเภทก็ยังคงอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

3. ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เปรียบเทียบกับนักเรียน ที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ สำหรับนักเรียนหญิงพบว่า ลักษณะอบอุ่นของบิดาของนักเรียนหญิงทั้งสอง กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าบิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีลักษณะอบอุ่นน้อยกว่าบิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ การขาดความอบอุ่นของบิดา จะมีผลให้สัมพันธ์ภาพระหว่างบิดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นไปอย่าง ไม่ราบรื่น เท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนที่พบว่าบิดาและ นักเรียนมักมีการขัดแย้งกันอยู่เสมอแตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ นอกจากนั้นยังพบว่าบิดาของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีเวลาให้ลูกน้อยกว่า และการแสดงออกของบิดาที่มีต่อบุตรของนักเรียนทั้งสองกลุ่มก็แตกต่างกันด้วย โดยกลุ่มนักเรียนที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศเห็นว่าบิดารักลูกไม่เท่ากัน และรักลูกชายมากกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา กับนักเรียนในลักษณะนี้จะส่งผลให้นักเรียนขาดความพึงพอใจและไม่เห็นความสำคัญของความเป็นชาย ในตัวบิดา เมื่อพิจารณาถึงลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักเรียนก็พบว่ามารดาของ นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีลักษณะอบอุ่นน้อยกว่ามารดาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างมารดากับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นไปอย่างห่างเหิน ขาดความใกล้ชิดสนิทสนม ซึ่งในเด็กหญิงนั้นมารดาจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ต่าง ๆ อย่างมาก เพราะเด็กหญิงจะเลียนแบบบทบาทของความเป็นหญิงจากมารดา (ผกา สัตยธรรม 2516: 82) ผลการวิจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดา ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมักมีการขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกันเสมอ แตกต่างจาก กลุ่มรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเหล่านี้จะทำให้เด็ก เกิดความสับสน ไม่พึงพอใจในตัวบิดามารดา และเกิดความเข้าใจผิดว่าชีวิตครอบครัวระหว่าง ชายและหญิงเป็นสิ่งที่ไม่มีความสุข เกิดความตั้งใจต่อชีวิตคู่ในทางลบ และไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ ระหว่างชายหญิง (heterosexual relationship) เพราะกลัวว่าตนเองจะต้องมีความทุกข์

เช่นเดียวกับบิดาและมารดา (ลลิตา อีระศิริ 2530: 50; Biber et al. 1967; Hatterer 1971 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 79-82; พัทธา ไยสุน 2527: 15; Saghir & Robins 1973: 147) ในขณะที่ทั้งบิดาและมารดาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศก็ปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกชาย แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามที่ทำให้บิดามารดาเกิดความพึงพอใจมาเป็นเวลานาน ความไม่พึงพอใจในสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว ความผิดหวังในตัวบิดา และความห่างเหินจากมารดา ทำให้เด็กเกิดความสับสนในการที่จะ เลือกลี้นแบบบทบาททางเพศ ซึ่ง ไม่เหมาะสมทั้งบทบาทเพศชายจากบิดาและบทบาทเพศหญิงจากมารดา ประกอบการเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามมาตั้งแต่วัยเด็ก นักเรียนหญิงกลุ่มนี้จึงพัฒนาบทบาททางเพศของตนเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศในที่สุด

สำหรับลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเปรียบเทียบกับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือความขัดแย้งระหว่างบิดากับนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งจะแสดงถึงความไม่พึงพอใจในสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับบิดา (Robert 1968 อ้างถึงใน พัทธา ไยสุน 2527: 15) เด็กชายจะขาดความชื่นชมและภาคภูมิใจในบิดาของตนและเห็นว่าบิดาของตนไม่สามารถที่จะเป็นตัวแทนที่เหมาะสมของตนได้ ซึ่งแมกกี (Mcgee 1966 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 8) ได้กล่าวไว้ว่าในเพศชาย ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรจะมีความสำคัญกว่าความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร นอกจากนั้นยังพบว่ามารดาของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนลูกสาวมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการแสดงออกของมารดาต่อบุตรของนักเรียนทั้งสองกลุ่มก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมเพศตรงข้ามเพื่อให้มารดาพึงพอใจ เมื่อประกอบกับสัมพันธภาพระหว่างบิดากับนักเรียนที่ไม่ดีนัก ก็จะยิ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเกิดความชอบและพอใจในการรับและ เลียนแบบลักษณะความเป็นหญิงจากมารดา ซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด อย่างไรก็ตามเด็กชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อาจจะไม่ได้อ่านแบบบทบาทเพศหญิงจากมารดาได้ แต่อาจพยายามแสวงหาตัวแทนของบิดา โดยให้ความสำคัญกับผู้ชายที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับแวดวงชีวิต โดยส่งเสริมให้มีอำนาจเหนือตนเอง ให้ความรักและเอาใจใส่ เพื่อที่จะให้ได้ความรักจากผู้นั้น เป็นสิ่งตอบแทน (Saghir & Robins 1973: 144-146) หรือมีละ นั่นก็อาจจะเลียนแบบบุคคลที่มี

(Saghir & Robins 1973: 144-146) หรือมีจะนั้นก็อาจจะเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียงโด่งดังหรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตในด้านต่าง ๆ ซึ่งเด็กเหล่านี้จะยึดบุคคลนั้นเป็นตัวแบบและเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตามบุคคลนั้นทุกประการ หากบุคคลนั้นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเด็กก็จะเลียนแบบพฤติกรรมรักร่วมเพศมาด้วย โดยเฉพาะในวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยของการแสวงหาแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเองอยู่

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ลักษณะทางครอบครัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศมีความแตกต่างกันเป็นบางส่วนเท่านั้น จึงเป็นไปได้ว่าปัจจัยทางครอบครัวและการเลี้ยงดู อาจเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ น่าจะมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้มากกว่า ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่เชื่อว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสาเหตุจากปัจจัยทางครอบครัวเพียงร้อยละ 10 ในขณะที่นักเรียนร้อยละ 30.2 เห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสาเหตุมาจากการขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศเป็นสำคัญ ร้อยละ 19.8 เชื่อว่าเกิดจากการเลียนแบบตามกันในกลุ่มวัยรุ่น และร้อยละ 15.5 คิดว่าเกิดจากการมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจมาจากปัจจัยทางครอบครัว สังคม หรือสิ่งแวดล้อมก็ได้

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะส่งเสริมพฤติกรรมรักร่วมเพศคือ อิทธิพลของสังคมและสิ่งแวดล้อม จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลสูงสุดคือสื่อสันทนาการประเภทสิ่งพิมพ์ ได้แก่วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งกานดา พงศ์ธกุลพานิช (2531: 39) ที่พบว่าสื่อที่เสนอข่าวสารเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศและมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ วารสารและนิตยสาร ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะสื่อทางด้านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สามารถที่จะเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างละเอียดลึกซึ้งเมื่อไม่เข้าใจสามารถกลับมาอ่านทบทวนได้ สามารถเก็บเป็นหลักฐานที่จะอ่านซ้ำ รวมทั้งสามารถเสนอเนื้อหาได้หลายประเภทที่จะเลือกรับรู้ได้ ประกอบกับการมีภาพประกอบที่ดึงดูดความสนใจ ชวนให้ติดตาม และราคาก็ไม่แพงเกินไป (วิรัช ลภีรัตนกุล 2526: 305-311; อนันต์ธนา อังภินันท์ 2524: 46-53) ซึ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเขียนแต่อย่างใด ข่าวสารเหล่านี้จะเป็นของแปลกใหม่

ที่ยั่วยุให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองได้ (ลลิตา อีระศิริ 2530: 65) สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะนิตยสารหลายฉบับที่เผยแพร่ทั้งเนื้อหาและรูปภาพ รวมทั้งการประโคมข่าวของสื่อมวลชนเพื่อผลทางการโฆษณา ประกอบกับภาพยนตร์และโทรทัศน์ซึ่งมีดาราทูเปิดเผยว่าตนเป็นรักร่วมเพศ หรือเนื้อเรื่องที่แสดงถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก็จะเป็นตัวแบบให้กับเด็กวัยรุ่นที่จะรับรูปแบบนั้น ๆ ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนเป็นสถาบันที่ทรงอิทธิพล และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป เมื่อแสดงการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศแล้ว ก็จะมีผลให้คนทั่วไปที่รับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย (อนุสรณ์ บุญชิต และกิริณันท์ อนุวัช 2529: 33)

4. เจตคติต่อการเป็นรักร่วมเพศ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างเพศพวักนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยทั้งหมดอยู่ในภูมิสำเนาเดียวกัน สิ่งแวดล้อมและสภาพสังคมต่าง ๆ ก็คล้ายคลึงกัน การรับรู้ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศก็ใกล้เคียงกัน ทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมนี้ไม่แตกต่างกัน แม้ผลการวิจัยจะพบว่าสัดส่วนของนักเรียนแต่ละเพศที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะแตกต่างกัน แต่เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศกลับไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะเจตคติจะมีอิทธิพลเพียงบางส่วนต่อความคิดเห็น และความคิดเห็นจึงจะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม (ชุตดา จิตพิทักษ์ 2526: 64) ซึ่งการแสดงพฤติกรรมก็ต้องมาจากปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้นเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ และพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนแต่ละเพศก็อาจไม่เป็นไปในทางเดียวกันก็ได้

เมื่อพิจารณาเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนในแต่ละประเภทของโรงเรียนพบว่านักเรียนในโรงเรียนแต่ละประเภท มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางบวกมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา แสดงว่าประเภทของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับการศึกษารุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช (2531: 62) ซึ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเรื่องรักร่วมเพศชายแล้วพบว่านักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วนมีความคิดเห็นด้านบวก

มากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา เจตคติที่แตกต่างกันนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือโรงเรียนสหศึกษามักสอนให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออก และมีความมั่นใจในตนเองมากกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนหรือชายล้วน โรงเรียนสหศึกษาจะมีนโยบายให้นักเรียนสามารถพึ่งตนเองได้ โดยเฉพาะในนักเรียนหญิงจะมีนักเรียนชายเป็นตัวเร้า และนักเรียนชายก็จะมีนักเรียนหญิงเป็นตัวเร้าให้สามารถพัฒนาตนเองให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น แสดงความเสมอภาคและสิทธิของตนเองได้มากยิ่งขึ้น (ประนอม สโรชมาน 2524: 168) ต่างจากนักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วน ซึ่งทั้งนโยบายของโรงเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครองมักต้องการให้นักเรียนได้เติบโตเป็นผู้หญิงที่เรียบร้อย เป็นกุลสตรี และเป็นผู้ตามที่ดี ดังนั้นจากกฎเกณฑ์และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของนักเรียนหญิงในโรงเรียนแต่ละประเภท ทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือลักษณะของโรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน จะแบ่งแยกหญิงชายออกจากกัน จึงมีเฉพาะเพียงเพศเดียว ซึ่งทำให้โอกาสในการคบเพื่อนต่างเพศลดลง (ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ 2526: 21-22; วัณเพ็ญ บุญประกอบ 2524: 149; ประนอม สโรชมาน 2524: 176) และเมื่อเด็กวัยรุ่นเพศเดียวกันมีโอกาสสนิทสนมใกล้ชิดกันมาก ก็จะมีโอกาสที่จะเกิดความสัมพันธ์ทางเพศขึ้นในกลุ่มเพศเดียวกัน รวมทั้งจะสามารถยอมรับความสัมพันธ์ในลักษณะนี้ได้มากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งมีโอกาสที่จะมีความสัมพันธ์เชิงรักต่างเพศได้มากกว่า จึงมีผลให้เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนในโรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน เป็นไปในทางบวกมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา

อย่างไรก็ตามเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนเมื่อจำแนกตามประเภทของโรงเรียน กลับพบว่าไม่สอดคล้องกับสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งนี้เป็นเพราะเจตคติและพฤติกรรมของนักเรียนอาจไม่เป็นไปในทางเดียวกันก็ได้ ดังเช่นที่ซุดา จิตพิทักษ์ (2526: 66) ได้กล่าวไว้ว่าเจตคติเป็นเรื่องภายในจิตใจแต่พฤติกรรมเป็นสิ่งที่แสดงออกมา ดังนั้นการแสดงพฤติกรรมจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ มากมายทั้งทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การที่สังคมไม่ยอมรับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเท่าเทียมกับบุคคลธรรมดา (อดิรัตน์ วัฒนไพลิน 2527: 84-85) ก็อาจมีผลให้นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ไม่แสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศออกมาก็ได้

นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูงถึงร้อยละ 16.6 ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนร้อยละ 4.3 นักเรียนโรงเรียนชายล้วนร้อยละ 5.1 แต่เป็นนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาทั้งเพศหญิงและเพศชายเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้น ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนทั้งสองกลุ่มให้แตกต่างกันด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าประเภทของโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งรวมไปถึงกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูงด้วย ดังนั้นจึงเป็นแนวทางในการวางแผนงานของฝ่ายบริหารที่จะจัดหลักสูตรหรือโปรแกรมการศึกษา ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบของประเภทของโรงเรียนว่าอาจมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนในสายวิชาชีพ เช่นวิทยาลัยเทคนิคหรือวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งควรจะมีนักเรียนเฉพาะเพียงเพศใดเพศหนึ่งตามวิชาชีพนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงเจตคติของนักเรียนในแต่ละประเภทของโรงเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศกลับพบว่าประเภทของโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียนทำให้นักเรียนในโรงเรียนที่มีเฉพาะเพียงเพศเดียวมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางบวก ซึ่งเป็นอิทธิพลจากความใกล้ชิดและการเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น จากพัฒนาการปกติของเด็กวัยนี้ จึงควรมีการให้ความรู้และมีกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้เกิดบทบาททางเพศที่เหมาะสมแก่นักเรียนต่อไป

2. ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียนถึงร้อยละ 16.6 ที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูง ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 9.2 ของนักเรียนทั้งหมด และเป็นนักเรียนชายร้อยละ 7.4 ของนักเรียนทั้งหมด จะเห็นได้ว่ามีนักเรียนทั้งหญิงและชายอยู่ในกลุ่มนี้ในอัตราที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่แนวโน้มจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเช่นบิดามารดา ครูอาจารย์ และบุคคลากรในกระทรวงศึกษาธิการจึงควรคำนึงถึงปัจจัยข้อนี้ และเร่งหาทางป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้พัฒนาบทบาททางเพศของตนเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศในอนาคต

3. การมีการชี้แนะและส่งเสริมการเรียนรู้ถึงบทบาททางเพศที่เหมาะสม โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนหญิง เนื่องจากสัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถพบได้ค่อนข้างสูงในโรงเรียนทุกประเภท รวมทั้งกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้สูงด้วย ซึ่งการส่งเสริมบทบาททางเพศที่เหมาะสมนี้อาจสอดแทรกเข้าในการเรียนการสอน โดยการอบรมครูผู้สอนให้เห็นความสำคัญและมีแนวทางที่จะส่งเสริมทั้งบทบาทและเจตคติที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยเฉพาะในนักเรียนกลุ่มนี้ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งกำลังแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง การให้คำแนะนำต่าง ๆ จึงเป็นประโยชน์มากต่อการเลือกบทบาททางเพศของนักเรียน

4. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียน โดยเฉพาะการขาดความเอาใจใส่ของพ่อแม่ที่ควรมีต่อบุตร รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มักมีการขัดแย้งทะเลาะวิวาทกันเสมอ สิ่งเหล่านี้แสดงถึงการขาดความเอาใจใส่เท่าที่ควรของพ่อแม่ที่จะพึงมีต่อบุตร ทั้งนี้อาจเนื่องจากความบีบคั้นของสภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ต้องดิ้นรนแข่งขันกันมากขึ้นจึงจะเลยที่จะสนใจและเอาใจใส่ต่อบุตร ความผูกพันระหว่างพ่อแม่ลูกจึงขาดความแน่นแฟ้นและเกิดช่องว่างขึ้นในจิตใจซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศในที่สุด ดังนั้นจึงควรมีการณรงค์ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างให้สมาชิกในครอบครัวมีเวลาให้กัน มีกิจกรรมร่วมกันและเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันจะทำให้ปัญหาต่าง ๆ ของวัยรุ่นรวมทั้งพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถลดลงได้

5. การควบคุมการเผยแพร่ข่าวสารของสื่อมวลชนต่าง ๆ เพื่อสร้างการยอมรับและเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เหมาะสม เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมนี้จากสื่อมวลชนที่แพร่หลายอยู่โดยทั่วไป โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารทั่วไป การเสนอเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงบางแง่มุมอาจทำให้เกิดการรับรู้ที่ผิดพลาดไปได้ จึงควรจัดตั้งหน่วยงานหรือมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบ เช่น กบว. ได้กลั่นกรองข่าวสารที่เหมาะสมก่อนออกสู่สายตาประชาชน เพื่อที่จะใช้สื่อประเภทนี้ให้เป็นตัวกลางในการที่จะกำหนดความรู้ ค่านิยม และเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เมื่อจำแนกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ แล้วการทดสอบซ้ำโดยใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาอื่น ๆ โดยเฉพาะแบบทดสอบชนิดฉายออก (Projective Test) ชนิดต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบรอร์สชาค (Rorschach Test), D-A-P หรือ TAT เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ความพึงพอใจภายใน และข้อขัดแย้งภายใน จิตใจ จึงจะสามารถสรุปลักษณะและแนวโน้มของพฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างละเอียด
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างละเอียดลึกซึ้งในแง่ของ ปัจจัยทางครอบครัว สังคม และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อหาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการ มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหา และวางแผนป้องกันได้ตรงเป้าหมายมากขึ้น
3. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียน หญิงและนักเรียนชายมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จึงควรได้แยกศึกษา ในเพศหญิงและเพศชาย

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ อักษรกุลสุขเกษม. วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: อรุณาการพิมพ์, 2524.
- "กระแสต้านภัยจาก "ทอม-ดี้" โรคของยุคสมัย." ข่าวพิเศษอาทิตย์. 1 (24 กุมภาพันธ์ 2529): 22-23.
- กิติกร มีทรัพย์. "เพื่อนและเพื่อนต่างเพศ." ใน สุขภาพจิต 9. หน้า 9-14. คณะทำงานเพื่อพิจารณาบทความเผยแพร่. กองสุขภาพจิต, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์ จำกัด, 2529.
- _____. "มองภัยไทยจากนิตยสาร." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 19 (มกราคม-มิถุนายน 2531): 49-66.
- _____. "รกร่วมเพศ: ทอม ดีดี้ และเกย์." ใน ครบรอบสถาปนาสามทศวรรษมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒบางเขน 2498-2528. หน้า 165. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์, 2528.
- _____. "วัยรุ่นกับการเป็นเกย์." ใน สุขภาพจิต 9. หน้า 118-119. คณะทำงานเพื่อพิจารณาบทความเผยแพร่. กองสุขภาพจิต, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์ จำกัด, 2529.
- กิตติศักดิ์ ประกิต. "ตำนานรกร่วมเพศ." วารสารนิติศาสตร์. 13 (2526): 85-95.
- _____. "การอภิปรายเรื่องเกย์ vs กฎหมาย." วารสารนิติศาสตร์. 13 (2526): 106-149.
- ชนิษฐา วิเศษสาธิต และมุกดา ศรียงค์. จิตวิทยาสังคมและมนุษยสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า, 2526.
- ควบคุมโรคติดต่อ, กรม.ก "สรุปสถานการณ์โรคเอดส์." ข่าวสารโรคเอดส์. 8 (15 เมษายน 2532): 5.
- _____.ข "สรุปสถานการณ์โรคเอดส์." ข่าวสารโรคเอดส์. 8 (15 กรกฎาคม 2532): 5.
- _____. "สถานการณ์โรคเอดส์." กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์, 2532. (อัครสำเนา)

จิตรรา วสุวานิช และคณะ. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: แสงจันทร์การพิมพ์, ม.ป.ป.

จำลอง ดิษยวณิช. จิตเวชศาสตร์. เชียงใหม่: พระสิงห์การพิมพ์, 2522: 257-260.

จรรยา สารรัต. "ปัญหาทางจิต-สังคมของวัยรุ่น." ครบรอบสถาปนาสามทศวรรษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน 2498-2528. หน้า 113-124. กรุงเทพฯ :

เนติกุลการพิมพ์, 2528.

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. "การศึกษาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับทางเพศ การ

เจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น."

ม.ป.ท., 2532.

เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์. การศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพแบบอนุรักษนิยม. ปรินญา

นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2516.

_____. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2520.

ชุดา จิตพิทักษ์. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ชิกมันด์ พรอยด์. พื้นฐานทฤษฎีจิตวิเคราะห์. แปลและเรียบเรียงโดย กิตติกร มีทรัพย์.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หญิงสาว, 2529.

ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ. "รักร่วมเพศ." จุลสารศูนย์สุขวิทยาจิต. 7 (ธันวาคม 2526): 18-33.

ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ และคณะ. "ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กกับปัญหาการร่วมเพศ."

วารสารจิตวิทยาคลินิก. 8 (เมษายน 2520): 24-35.

ดวงเดือน พันธมนาวิน. การวัดทัศนคติ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์,

ม.ป.ป. (อัดสำเนา).

เต็มศรี ชำนิจารกิจ. สถิติประยุกต์ทางการแพทย์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531

ทิพย์พรรณ นพวงศ์. "มูลเหตุที่ทำให้พฤติกรรมของเยาวชนเบี่ยงเบนและการแก้ไข."

วิทยารจารย์. 83 (กรกฎาคม 2528): 4-9.

ทิศ โชติวัฒนตระกูล. การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของพวกรักร่วมเพศชายกับ

พวกรักต่างเพศชาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ, 2526.

ธานี ศิริยง. "เพศศึกษากับกามโรค." วารสารชมรมแพทย์ทางกามโรค. (2518): 57.

ธีระพร อารณโณ. จริยธรรมกับการศึกษา. (เอกสารทางวิชาการ). กรุงเทพฯ ฯ:

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

_____. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ ฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523. (อัครสำเน)

นคร ศรีสุโข. "ทอม-คืด-ดี แพ้ชนะหรือปัญหา." รายงานวิชาสัมมนาของนักศึกษาปริญญาโท
สาขาจิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล. (ปีการศึกษา 2529).

นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์. ปัญหาทางโรคของกระเทย. วิจัยเสริมหลักสูตรปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527 (อัครสำเน).

นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ. เพศศึกษา ประชากรกับการวางแผนครอบครัว.
กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต, 2529.

นวลละออ สุภาพล. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527.

นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2518.

นาคยา บิลันธนานนท์. จริยธรรมกับการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.

นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: วิกตอรีเพาเวอร์พอยท์,
2527.

ประนอม สโรชมาน. "รักร่วมเพศ." วารสารธรรมศาสตร์. 10 (กันยายน 2524):
164-179.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ
มหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประเสริฐ ทองเจริญ. (บรรณาธิการ) "สื่อสำคัญในการระบาดของกามโรค." สุขภาพ.
7 (เมษายน 2522) 58-62.

นภา สัตยธรรม. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูของบุคคล
 าร่วมเพศกับบุคคลปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

พิรุฬ นิละภมร. การรักษาและฟื้นฟูจิตใจผู้ติดสุรา ทอ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล (2528/
 2529): 16-18.

เพ็ญแข ประจันปัจจนิก และ อ้อมเดือน สดมณี. ค่านิยมของชาวนบไทย: ค่านิยม
ทางวัตถุกับค่านิยมทางระเบียนประเพณี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์, 2530.

เพ็ญมาส กำเนิดโชน. การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์: ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียน
 มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและ
 มานุษยวิทยา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

มลวิภา ทรงวุฒิสีล. จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: แสงจันทร์การพิมพ์,
 2526.

_____. จิตวิทยาทั่วไปขั้นสูง. กรุงเทพมหานคร: ประชาชนการพิมพ์, 2526.

มัทนา อังตระกูล. การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนามโนภาพแห่งตนของนักเรียนมัธยมศึกษา
 ปีที่ 4 โรงเรียนหนองเรือวิทยาสังเกตขอนแก่น ปรินพณัณฑ์การศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

ยรรยง โพธารามิก. "กามารมณ์ร่วมเพศ." เชียงใหม่ข่าวสาร. 6 (ตุลาคม 2510): 1-5.

_____. "เอดส์และเกย์." นิตยสารไฮคลาส. 4 (สิงหาคม 2530): 144-145.

เขาวนุช อินทรเดโชกุล. ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิก
 สหภาพแรงงานไทยคราโบ. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์
 ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

"รายงานพิเศษ" มติชนสุดสัปดาห์ (5 มีนาคม 2532), 11-12.

รัชนี วารินทร์. การศึกษาลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิงกับการอบรมเลี้ยงดู.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530.

รุ่งกานดา พงศ์ธกุลพานิช. ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวก
รักร่วมเพศชายกรณีศึกษา: กลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2531.

ลลิตา อีระศิริ. เลี้ยงลูกอย่างไรไม่ให้เป็นเกย์. กรุงเทพมหานคร: สารมวลชน, 2530.

ละเอียด ชูประยูร. "การศึกษาทางจิตวิทยาในคนไข้ไฮโปเซ็กซวลส์." วารสารจิตวิทยา
คลินิก. 6 (พฤษภาคม 2518): 1-3.

ละเอียด ชูประยูร และ คณะ. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของรูปวาดคนกับเพศของ
ผู้วาดในคนปกติและคนไข้ที่เป็นรักร่วมเพศ." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 13 (ธันวาคม
2525): 37-46.

ลัดดา กิติวิภาต. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: แสงจันทร์การพิมพ์, 2525.

วันเพ็ญ วาลิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพ
มหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. "ก่อนจะมาเป็นเลสเบียน, เกย์." วารสารแนวหน้า. 17 (สิงหาคม-
กันยายน 2526): 59-64.

_____. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตและสุขภาพ. 1 (มิถุนายน-กรกฎาคม
2524): 148-149, 189-193.

วิวัฒน์ โรจนพิทยากร. รายงานการประชุมระดับชาติเรื่องปัญหาสุขภาพ พฤติกรรม และ
การวิจัย. (27-29 มิถุนายน): 2531.

ศรัณย์ คำริสุข. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: พัทธอักษร, 2525.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. เอกสารประกอบการพิจารณากำหนด ตำแหน่งศึกษาธิการเขตเป็น
ระดับ 9 สำนักงานปลัดกระทรวง ตำแหน่งผู้ช่วยศึกษาธิการเขต เป็นระดับ 8
กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการ
ศึกษา 6, 2532.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ดั่งสุวรรณ และวิดิพงศ์ ธรรมมานุสรณ์. จิตวิทยาสังคม.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ชัยศิริการพิมพ์, 2524.

สภาสตรีแห่งชาติ. รายงานการสัมมนาเรื่องค่านิยมของสตรีไทยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา

ประเทศ. (5-6 สิงหาคม): 2522.

สมศรี เบียมสมบูรณ์. รายงานการวิจัยปัญหาการร่วมเพศชาย: การศึกษาเฉพาะกรณี

กลุ่มเกย์นักแสดงในเมืองพัทยา. คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2529.

สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน, สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยและสมาคม

สุขภาพจิตแห่งประเทศไทย. การวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องพฤติกรรมและการเจริญพันธุ์
ของวัยรุ่นในประเทศไทย, 2528.

สาธารณสุข และ ศึกษาธิการ, กระทรวง. "AIDS." ใน คู่มือการสอนสุขศึกษาเรื่อง

โรคเอดส์. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.บ. (อัคราเน).

สายใจ ไกรสารศรี. เปรียบเทียบอัตราโน้ตระหว่างวัยรุ่นที่อยู่ในและนอกสถานสงเคราะห์.

รายงานประกอบการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม. มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2529.

สิงหนาท อูสาโท และ พรธิภา ต่วนโสภณ. ความรู้เรื่องเกย์. กรุงเทพมหานคร:

แสงรุ่งการพิมพ์, 2526.

สิทธิโชค วรานุสันติกุล. จิตวิทยา:การจัดพฤติกรรมมนุษย์ นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

ศิลปากร, 2529.

สุชา จันทน์อม. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,

2527.

_____. วัยรุ่น. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต, 2528

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม สาขา

วิชาคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.

สุชาติ พลภาคย์ และ ผกาพันธุ์ วุฒิลักษณ์. "วิจัยการฆ่าตัวตายในสังคมไทย." วารสาร

สมาคมจิตแพทย์. 29 (กันยายน 2527): 163-182.

สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร:

ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

สุชีพ บุญญาภาพ. พระไตรปิฎกฉบับประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2525.

สุบรรณ พันธุ์วิสาส และ ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์. ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : พระพินา, 2522.

สุพจน์ ชวัญมิตร. "ความผิดปกติทางกามารมณ์และรักร่วมเพศ." วิทยาสารเสนารักษ์. 15 (มีนาคม-เมษายน 2505): 88-97.

สุพัฒนา เดชาดิวงศ์ ณ อยุธยา. "วัยรุ่น." วารสารแนะแนว. 17 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2526): 11-15.

สุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2524.

สุดี ศรีเลวดี. จิตวิทยากับการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก. กรุงเทพฯ : ฟิลิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530.

สุวัฒนา อารีพรรค. กามวิปริต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงานนายกรัฐมนตรี.

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6.

2530-2534.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักงานนายกรัฐมนตรี. สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523

ทั่วราชอาณาจักร, 2523.

อดิรัตน์ วัฒนไพลิน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527.

อนันต์ธนา อังภินันท์. การผลิตและการใช้สื่อประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์, 2524.

อนุสรณ์ บุญชิดและถิรนันท์ อนวัช. เอดส์: สดทางรักของเกย์. กรุงเทพฯ : ชมรมศักยภาพพัฒนา, 2529.

อริน พินิจารักษ์. การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2525.

วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวรรณคดีเปรียบเทียบ. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อรุณ ปาละโค. การศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) จังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527.

อรุณี. "ค่านิยม ปัญหา และธรรมชาติของวัยรุ่น." มิตรครู. 26(กันยายน 2527): 46-49.

อัญญา สุวรรณานนท์. "รักประเภทสอง: เธอผิดหรือไร." สตรีทัศน์. 2 (กุมภาพันธ์-เมษายน 2527): 32-41.

อัมพร รัตนวิทย์. "ความหัตถจรรย์ของรณรงค์ภาพ 3 ในไฮโมเช็กซ์ซาล." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 1 (มิถุนายน 2525): 37-44.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตและสุขภาพ. 1 (มีนาคม-กรกฎาคม 2524): 43-44, 82-87, 114-119, 147-149, 189-193.

_____. เพศ. กรุงเทพมหานคร: บ.สัมพันธ์พาณิชย์, 2525.

_____. "Sexual Deviation." ใน คู่มือจิตเวชศาสตร์. หน้า 266-267. สมภพ เรื่องตระกูล, บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: หจก. ภาพพิมพ์ 2528.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม และ สมศรี สุกุลนันท์. "ทำอย่างไรชีวิตคู่จึงจะยืนยาวและมีความสุข." นิตยสารรักลูก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2529.

โอภาส ธรรมานิช. "รักร่วมเพศ...ประเทศเจริญ." วิวัฒน์. 1 (3 พฤศจิกายน 2527): 39-42.

_____. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตและสุขภาพ. 1 (มิถุนายน 2524): 147.

เอนก อารีพรค และ สุัทนา อารีพรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525: 214-218.

Al-Issa, I. "Woman and Homosexuality." In P. Aries & A. Benjin (Eds.), The Psychopathology of Woman. pp. 207-223. U.S.A.: Prentice-Hall, Inc., 1980.

American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, 3rd ed. American Psychiatric Association, Washington, DC, 1984.

- Bandura, A. Social Foundation of Thought and Action A Social Cognitive Theory. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1986
- Blanchard, R., Clammensen, L.H., & Steiner, B.W. "Heterosexual and Homosexual Gender Dysphoria." Archives of Sexual Behavior. 16 (1987): 139-150.
- Bolles, R.C. Learning Theory. U.S.A.: Holt Rinehart & Winston, 1975.
- Bruno, F.J. "Homosexual Behavior." In Dictionary of Key Words in Psychology. pp. 100. London: Routledge & Kegan Paul, 1986.
- Bouton, R. A., et al. "Scales for Measuring Fear of AIDS and Homophobia." Journal of Personality Assessment. 51(1987): 606-614.
- Cappon, D. "Diagnosing the Homosexual Problem." In Toward an Understanding of Homosexuality. pp. 40-66. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1965.
- _____. "The Definition of The Homosexual Problem." In Toward and understanding of Homosexuality. pp. 1-8. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1985.
- Carlson, H. M., & Steuer, J. "Age, Sex-Role Categorization, and Psychological Health in American Homosexual and Heterosexual Men and Women." The Journal of Social Psychology. 125 (1985): 203-211.
- Carrier, J. M. "Childhood Cross-Gender Behavior and Adult Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 15(1986): 89-93.
- Chesser, E. "Female Homosexuality." In Strange Loves. The Human Aspects of Sexual Deviation. pp. 160-176. New York: William Morrow and Company, Inc., 1971.

Davenport, C. W. "A Follow-Up Study of 10 Feminine Boys."

Archives of Sexual Behavior. 15 (1986): 511-517.

Ellis, L., Burke, D., & Ames, M. A. "Sexual Orientation as a
Continuous Variable: A Comparison between the Sexes."

Archives of Sexual Behavior. 16(1987): 523-528.

Eysenck, H.J., Arnold, W. & Meili, R. "Homosexuality." Encyclopedia
of Psychology II. (1972): 66-67.

Eysenck, H. & Wilson, G. Know Your Own Personality. New York: Penguin
Books Ltd., 1975.

Foder, N. et al. "Homosexual." In N. Folder & F. Gaynor (Eds.),
Dictionary of Psychoanalysis; Sigmund Freud. pp. 85-86. New
York: Philosophical Library, Inc., 1958.

Freund, K., Langevin, R., Laws, R. & Serber, M. "Femininity and Preferred
Partner Age in Homosexual and Heterosexual Males." British
Journal of Psychiatry. 125 (July-December 1974): 442-446

Francoeur, R. T. "Sexual Orientations and Affectional Preferences."
In Becoming A Sexual Person. pp. 92, 511-558. New York:
John Wiley & Sons, Inc., 1982.

Gelder, M., Gath, D., & Mayou, R. "Sexual Problems." In Oxford
Textbook of Psychiatry. pp. 457-492. New York: Oxford
University Press, Inc., 1984.

Gonsiorek, J. C. "Results of Psychological Testing on Homosexual
Populations." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, &
M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological
and Biological Issues.) (pp. 71-80). Beverly Hills: Sage
Publication, 1982.

Green, R. "Gender Identity in Childhood and Later Sexual Orientation: Follow-up of 78 Males." American Journal of Psychiatry. 142 (March 1985): 339-341.

Hansen, G.L. "Measuring Prejudice Against Homosexuality (Homosexism) among College Students: A New Scal." The Journal of Social Psychology. 117 (1982) 233-236.

Hare, E.H. & Maran, P.A.P. "Parental Age and Birth Order in Homosexual Patients: A Replication of Slater's Study." British Journal of Psychiatry. 134 (1979): 178-182.

Harre', R. & Lamb, R. "Epidemiological Methods in Psychiatry: A Series of Topics." The Encyclopedic Dictionary of Psychology I. (1983): 205-207.

_____. "Homosexuality and Lesbianism." The Encyclopedic Dictionary of Psychology II. (1983): 200-201, 278-279.

Heino, F.L. Meyer-Bahlburg. "Gender Development: Social Influences and Prenatal Hormone Effects Introduction." Archives of Sexual Behavior. 13 (1984): 391-393.

Hockenberry, S. L., & Billingham, R. E. "Sexual Orientation and Boyhood Gender Conformity: Development of the Boyhood Gender Conformity Scale (BGCS)." Archives of Sexual Behavior. 16 (1987): 475-492.

Hyde, J. S. "Homosexuality and Bisexuality." In Understanding Human Sexuality. pp. 360-394. 2nd ed. New York: McGraw-Hill, Inc., 1982.

_____. Understanding Human Sexuality (2nd ed.). New York: McGraw-Hill, Inc., 1982.

- Kaplan, H. I., & Sadock, B. J. "Psychosexual Disorders." In Modern Synopsis of Comprehensive Textbook of Psychiatry. pp. 544-553. 3rd ed. Maryland: The Williams & Wilkins Company, 1981.
- Larson, P. C. "Gay Male Relationships." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp. 219-231). Beverly Hills: Sage Publications, 1981/1982.
- Marmor, J. "Homosexuality and Sexual Orientation Disturbances." In B. J. Sadock, H. I. Kaplan, & A. M. Freedman (Eds.), The Sexual Experience (pp. 374-390). U.S.A.: The Williams & Wilkins Company, 1976.
- _____. Homosexual Behavior a Modern Reappraisal. New York: Basic Books, Inc., 1980.
- Meredith, R. L., & Riester, R. W. "Psychotherapy, Responsibility and Homosexuality: Clinical Examination of Socially Deviant Behavior." Professional Psychology. 11 (April 1980): 174-191.
- Meyer, J. K. "Ego-dystonic Homosexuality." In H. I. Kaplan & B. J. Sadock (Eds.), Comprehensive Textbook of Psychiatry/IV: Vol 1. (pp. 1058-1065). U.S.A.: Williams & Wilkins, 1985.
- Moses, A. E., & Hawkins, R. O. Counseling Lesbian Women and Gay Men: A Life-Issues Approach. U.S.A.: The C.V. Mosby Company, 1982.
- Pattaya Yaisoon. Family Dynamic in Childhood of Male Homosexuals. Master's Thesis in Public Health. Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, 1984.

- Paul, W. "Social Issues and Homosexual Behavior (A Taxonomy of Categories and Themes in Anti-Gay Argument)." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp. 29-54). Beverly Hills: Sage Publications, 1981/1982.
- Paul, W., & Weinrich, J. D. "Whom and What We Study Definition and Scope of Sexual Orientations." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp. 23-28). Beverly Hills: Sage Publications, 1981/1982.
- _____. "Results of Psychological Testing on Homosexual Populations." In W. Paul, J.D. Weinrich, J.C. Gonsiorek, M.E. Hotvedt, (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological, and Biological Issues). pp. 71-80. Beverly Hills: Sage Publications, 1982.
- Pollak, M. "Male Homosexuality - or Happiness in the Ghetto." In P. Aries & A. Bejin (Eds.), Western Sexuality (pp. 40-75). Basil Blackwell Ltd., 1985.
- Pomeroy, W. B. "Parents and Homosexuality." In I. Rubin & L. A. Kirkendall (Eds.), Sex in the Adolescent Years: New Directions in Guiding and Teaching Youth (pp. 173-185). New York: Association Press, 1968.
- Riess, B. F. "Psychological Tests in Homosexuality." In J. Marmor (Ed.), Homosexual Behavior: A Modern Reappraisal (pp. 296-308). U.S.A.: Basic Books, Inc., 1980.

Remafedi, G. J. "Adolescent Homosexuality (Issues for Pediatricians)."

Clinical Pediatrics. 24 (September 1985): 481-485.

Rosen, D.H. Lesbianism. U.S.A.: Charles C Thomas.Publisher, 1974.

Saghir, M. T., & Robins, E. Male & Female Homosexuality

A Comprehensive Investigation. Baltimore: The Williams & Wilkins Company, 1973.

_____. "Clinical Aspects of Female Homosexuality." In J. Marmor (Ed.), Homosexual Behavior: A Modern Reappraisal (pp. 280-295). New York: Basic Books, Inc., 1980.

Sarrel, L.J. & Sarrel, P.M. "Answering Questions about One's Sexual Orientation." In Sexual Turning Points. pp. 30-34. Macmillan Publication Company, 1984.

Schaffer, K.F. "Homosexuality." In Sex Roles and Human Behavior. pp. 207-219. Massachusetts: Winthrop Publishers, Inc., 1981

Schmitt, J.P. & Kurder, L.A. "Correctes of Social Anxiety in College Students and Homosexuals." Journal of Personality Assesment. 48 (1984): 403-409.

Sergios, P.A. & Cody, J. "Psychological Attractiveness and Social Assertiveness Skills in Male Homosexual Dating Behavior and Partner Selection." The Journal of Social Psychology. 125 (1985): 505-514.

Siegelman, M. "Parental Background of Homosexual and Heterosexual Women." Britist Journal of Psychitry. 124 (January-June 1974): 14-21.

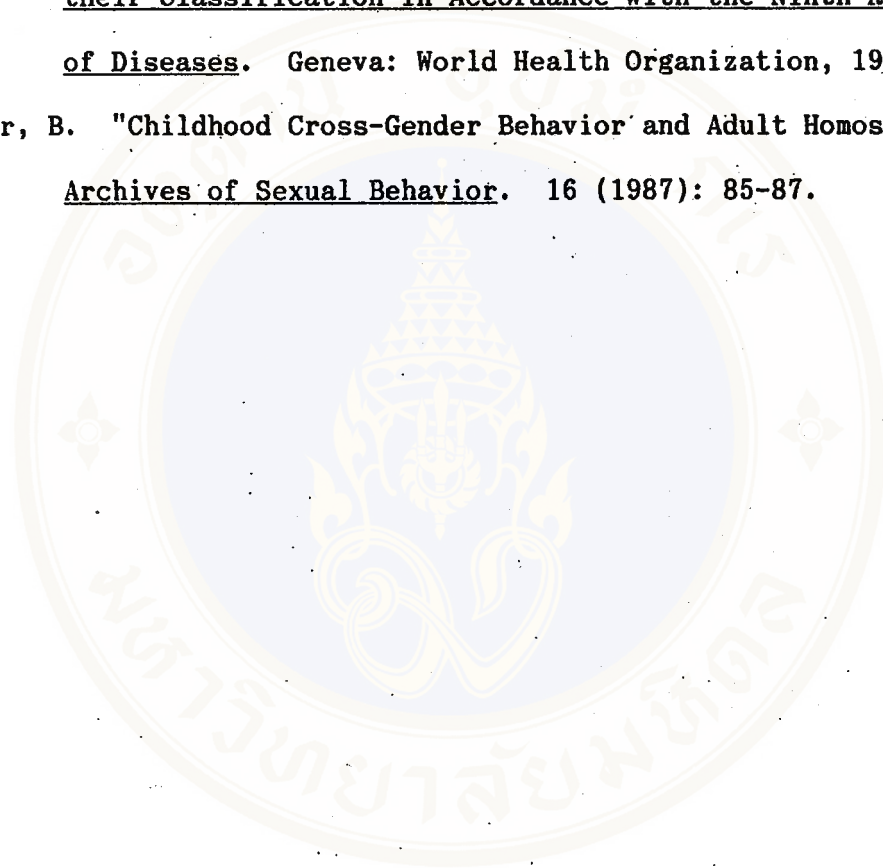
Silvertein, C. & White, E. The Joy of Gay Sex. An Intimate Guide for Gay Man to The Pleasures of Gay Lifestyle. New York: Simon and Schuster, 1977.

- Sisley, E.L. & Harris, B. The Joy of Lesbian Sex. A Tender and Liberated Guild to The Pleasures and Problems of Lesbian Lifestyle. New York: Simon and Schuster, 1977.
- Snyder, R.D. "Sex Roles (The Myth of Masculinity)." Journal of Applied Behavioral Science. 19 (January 1983): 111-113.
- Socarides, C. W. Homosexuality. 3rd ed. U.S.A., 1982.
- _____. "Homosexuality During Adolescence." In Homosexuality. pp. 177-191. 3rd ed. U.S.A., 1982.
- Sours, J. A. "Phallic-Oedepal Development: Deviation and Psychopathology of Sexual Behavior in Children." In B. J. Wolman (Ed.), Manual of Child Psychopathology (pp. 563-587). McGraw-Hill, Inc., 1972.
- Spence, J.T. & Halmleich, R.L. "Achievement Motivation: Background Literature." In Masculinity & Femininity (Their Psychological Dimensions, Correlates, & Antecedents.) pp. 72 Texas: University of Texas Press, 1979.
- Spitzer, R. L. "The Diagnostic Status of Homosexuality in DSM-III: A Reformulation of the Issues." American Journal of Psychiatry. 138 (February 1981): 210-215.
- Storms, M. D. "Theories of Sexual Orientation." Journal of Personality and Social Psychology. 38 (1980): 783-792.
- Whitam, F. L., & Zent, M. "A Cross-Cultural Assessment of Early Cross-Gender Behavior and Familial Factors in Male Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 13 (1984): 427-439.

Wohl, B. & Dunlop, R. "Psychological Development of heterosexual, bisexual, and homosexual Behavior." Archives of Sexual Behavior. 13 (1970): 190-191.

World Health Organization. Mental Disorders: Glossary and Guide to their Classification in Accordance with the Ninth Revision of Diseases. Geneva: World Health Organization, 1978.

Zuger, B. "Childhood Cross-Gender Behavior and Adult Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 16 (1987): 85-87.

ภาคผนวก ก
แบบรายงานพฤติกรรมรักร่วมเพศ
สำหรับเพชฌัญห

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้านักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาคลินิก กำลังสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม
จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่านเอง
โดยผู้วิจัยจะ เก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

นุจรี เตชะปัญญชัย
ผู้วิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. ลักษณะของแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 2.1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของท่านเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางสังคม
3. ความคิดเห็นของท่านที่ตอบแบบสอบถามนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่านเอง ไม่จำเป็นต้องเหมือน หรือตรงกับความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด
4. การตอบแบบสอบถามนี้ จะต้องตอบให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าท่านตอบไม่ครบ ขาดไปแม้แต่เพียงข้อเดียวก็จะทำให้แบบสอบถามชุดนี้นำไปใช้วิเคราะห์ผลไม่ได้

คำอธิบาย คำว่า"รักร่วมเพศ" ในแบบสอบถามนี้หมายถึงบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันหรือไม่ก็ได้ โดยที่สังคมมักเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า กระเทย เกย์ ทอม ดี๊ด ดี๋ ไฮโม หรือเลสเบียน เป็นต้น

ตอนที่ 1 ให้ท่านเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] และ/หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. อายุ.....ปี
2. ประเภทของโรงเรียน
 - [] สหศึกษา
 - [] ชายล้วน
 - [] หญิงล้วน
3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
 - [] มัธยมศึกษาปีที่ 4
 - [] มัธยมศึกษาปีที่ 5
 - [] มัธยมศึกษาปีที่ 6
 - [] ปวช.ปีที่ 1
 - [] ปวช.ปีที่ 2
 - [] ปวช.ปีที่ 3
4. นิกายศาสนา
 - [] พุทธ
 - [] คริสต์
 - [] อิสลาม
 - [] อื่น ๆ ระบุ.....

เฉพาะผู้วิจัย

--	--

--

--

--

--	--	--	--

5. เป็นบุตรคนที่.....ในจำนวนพี่น้อง.....คน (นับรวมตัวท่านด้วย)

6. อาชีพบิดา.....ตำแหน่ง.....

7. อาชีพมารดา.....ตำแหน่ง.....

8. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา

[] อยู่ด้วยกัน

[] แยกกันอยู่

[] บิดาถึงแก่กรรม

[] มารดาถึงแก่กรรม

[] ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม

9. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับ

[] บิดา มารดา

[] เพื่อน

[] บิดา

[] หอพักโรงเรียน

[] มารดา

[] หอพักเอกชน

[] ญาติ ระบุ.....

[] อื่น ๆ ระบุ.....

10. ท่านเคยแยกจากครอบครัวหรือไม่

[] ไม่เคย

[] เคย ได้แก่

[] อยู่โรงเรียนประจำ

[] อยู่หอพัก

[] อยู่ทั้งโรงเรียนประจำและหอพัก

[] อื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่

[] ไม่รู้จัก

[] รู้จัก ได้แก่

[] ญาติ ระบุ.....

[] เพื่อนสนิท

[] เพื่อนร่วมหอพัก และ/ หรือเพื่อนร่วมห้องเรียน

[] คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก

[] อื่น ๆ ระบุ.....

--

--

--

--

12. ก.การแสดงออกของบิดาของท่านต่อบุตร

(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- [] รักลูกเท่ากัน
- [] รักลูกไม่เท่ากัน
- [] รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
- [] รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
- [] ไม่รักลูกคนใดเลย
- [] อื่น ๆ ระบุ.....

13. ก.ลักษณะเด่นของบิดาของท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เป็นผู้นำ
- ☐ อบอุ่น
- ☐ เจ้าระเบียบ
- ☐ เย็นชา ห่วงเหิน
- ☐ อ่อนแอ สมยอม
- ☐ แข็งกระด้าง
- ☐ น่านับถือ
- ☐ มีเสน่ห์
- ☐ ไม่น่านับถือ
- ☐ ไม่มีเหตุผล

14. ก. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] รักใคร่สนิทสนมกันดี
- [] ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
- [] มีความขัดแย้งกันเสมอ
- [] ชอบบังคับเข้มงวด
- [] มีเวลาให้ลูก ๆ
- [] ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
- [] ห่วงเหินไม่เอาใจใส่
- [] ภูมิทัศน์เหมือนฉันเป็นลูกชาย
- [] ภูมิทัศน์เหมือนฉันเป็นลูกสาว
- [] เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป

ช.การส่งออกของมารดาของท่านต่อบุตร

(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ รักลูกเท่ากัน
- ☐ รักลูกไม่เท่ากัน
- ☐ รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
- ☐ รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
- ☐ ไม่รักลูกคนใดเลย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ข. ลักษณะเด่นของมารดาของท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เป็นผู้นำ
- ☐ อบอุ่น
- ☐ เจ้าระเบียบ
- ☐ ยืนชา ท่าง เทิน
- ☐ อ่อนแอ สมยอม
- ☐ แข็งกระด้าง
- ☐ น่านับถือ
- ☐ มีเสน่ห์
- ☐ ไม่น่านับถือ
- ☐ ไม่มีเหตุผล

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] รักใคร่สนิทสนมกันดี
- [] ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
- [] มีความขัดแย้งกันเสมอ
- [] ชอบบังคับเข้มงวด
- [] มีเวลาให้ลูก ๆ
- [] ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
- [] ห่างเหินไม่เอาใจใส่
- [] ภูมิปัญญาเหมือนฉันเป็นลูกชาย
- [] ภูมิปัญญาเหมือนฉันเป็นลูกสาว
- [] เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป

15. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของท่าน (กรณีหย่าร้าง / แยกกันอยู่หรือถึงแก่กรรม
โปรดระบุความสัมพันธ์ระหว่างอยู่ด้วยกัน) (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[] ชีวิตสมรสราบรื่น [] มารดามีอำนาจในการตัดสินใจปัญหาในครอบครัว
[] ห่างเหิน เย็นชาต่อกัน [] บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว
[] ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน [] ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว
[] บิดามีอำนาจในการตัดสินใจปัญหาในครอบครัว

16. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพี่น้อง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[] ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง [] ทะเลาะวิวาทกันเสมอ
[] ซิงคิงเด่นกันในหมู่พี่น้อง [] สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย
[] รู้สึกว่าด้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ [] สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง

17. ท่านรับรู้เรื่องเกี่ยวกับกรรมาเพศจากสื่อมวลชนใดมากที่สุด

[] โทรทัศน์ [] ละครเวที
[] วิทยุ [] วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป
[] ภาพยนตร์ [] วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เฉพาะ
กลุ่มกรรมาเพศ

18. ท่านรู้สึกว่าตนเองถูกเข้มงวดในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ

[] ใช่ [] ไม่ใช่

19. ท่านคิดว่าการเป็นทอม ดีในผู้หญิงหรือการเป็นเกย์ ดีในผู้ชายสำหรับสังคมไทย
ปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุเนื่องจาก (เลือกตอบเพียงข้อเดียวที่คิดว่าสำคัญที่สุด)

[] การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน
[] การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่
[] การถูกชักชวนจากคนที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่นญาติ อาจารย์
[] การมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ
[] การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่โรงเรียนประจำ
โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน
[] ต้องการหนีความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบและเป็นผู้นำของครอบครัว
[] ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย
[] การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น
[] การเลียนแบบดาราภาพยนตร์ นักร้อง
[] อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

- 2.1 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่า ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
1. ฉันพอใจในรูปร่างที่เป็นหญิงของตนเอง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
2. ฉันรู้สึกเป็นเจ้าของในตัวผู้หญิงที่ฉันชอบ และสนใจเป็นพิเศษ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
3. ฉันมีบุคลิกนุ่มนวลสมเป็นกุลสตรี	[]	[]	[]	[]	[]	_____
4. การมีเสน่ห์สำหรับเพศตรงข้ามเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
5. ฉันไม่ชอบการเป็นแม่	[]	[]	[]	[]	[]	_____
6. ในวัยเด็กฉันมองว่าผู้ชายและกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้ชายเป็นแบบอย่างทางทัศนคติและพฤติกรรมที่ฉันจะทำตาม	[]	[]	[]	[]	[]	_____
7. ในวัยเด็กฉันพอใจและภูมิใจที่ได้เกิดเป็นผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
8. ในวัยเด็กฉันมีท่าทางคล้ายเด็กชาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
9. ฉันชอบตัดผมสั้นแบบเด็กชายมาตั้งแต่วัยเด็ก	[]	[]	[]	[]	[]	_____
10. ฉันมีเพื่อนสนิทที่เป็นรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
11. ฉันชอบให้ผู้หญิงมาจีบ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
12. ผู้หญิงที่มีลักษณะ เป็นกุลสตรีดึงดูดความรู้สึกทางเพศของฉัน	[]	[]	[]	[]	[]	_____
13. ฉันรู้สึกเสียใจเมื่อไม่ได้รับความสนใจจากผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
14. ฉันอยากปกป้องและคุ้มครองผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	[]	[]	[]	[]	[]	_____

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
15. ขณะดูภาพยนตร์ที่มีฉากรักระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ฉันรู้สึกร่าเริงกว่าฉันเป็นผู้ชายในฉากนั้น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
16. ฉันไม่อยากจะแพนเป็นผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
17. การจินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
18. ฉันอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
19. ผู้ชายกระตุ้นความรู้สึกทางเพศของฉันได้ดีกว่าผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
20. ฉันพึงพอใจเมื่อมีผู้หญิงมาเล่าโลม	[]	[]	[]	[]	[]	_____
21. ฉันอยากเข้าร่วมกลุ่มกับคนที่ชอบเพศเดียวกัน	[]	[]	[]	[]	[]	_____
22. ฉันอยากมีเพื่อนสนิทเป็นรักร่วมเพศหญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
23. เพื่อนปฏิบัติร่าเริงกว่าฉันเป็นผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
24. เมื่อต้องจากผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ ฉันรู้สึกอึดอัดอย่างมาก	[]	[]	[]	[]	[]	_____

2.2 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความว่าท่านมีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อยมากน้อยเพียงใด แล้วประเมินว่าอยู่ในระดับใดตั้งแต่ บ่อยมาก บ่อย น้อย และไม่เคย หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ จึงตอบว่าปานกลาง แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะผู้วิจัย</u>
25. ฉันมีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดผู้ชายที่เอาใจใส่และดีต่อฉัน	[]	[]	[]	[]	[]	_____
26. ฉันเลือกใช้ของใช้ส่วนตัวและเครื่องประดับแบบผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
27. ในวัยเด็กฉันใช้คำลงท้ายว่า "อะ" แทนคำว่า "คะ" เหมือนเด็กหญิงทั่วไป	[]	[]	[]	[]	[]	_____

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะผู้วิจัย</u>
28. ฉันจินตนาการถึงการใช้ชีวิตคู่กับผู้หญิง ที่ฉันชอบ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
29. ฉันพอใจที่ได้ดื่มเหล้า สูบบุหรี่	[]	[]	[]	[]	[]	_____
30. ในวัยเด็กฉันเคยถูกล้อเลียนว่าเป็นทอมบอย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
31. ฉันไปงานเลี้ยงที่จัดเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
32. ฉันมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
33. ภาพเปลือยของผู้หญิงกระตุ้นให้ฉันเกิดความรู้สึกทางเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
34. ฉันและเพื่อนผู้หญิง เคยช่วยกันสำเร็จ ความใคร่	[]	[]	[]	[]	[]	_____

ตอนที่ 3

ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมิน
ความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่าไม่แน่ใจ แล้ว
ทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	<u>เห็นด้วย อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ ผู้วิจัย</u>
1. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็มีศีลธรรมพอ ๆ กัน กับผู้ที่ เป็นรักต่างเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
2. สังคมควรเปิดโอกาสให้ ผู้ที่เป็น รักร่วมเพศได้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	[]	[]	[]	[]	[]	_____
3. ถ้าฉันเป็นรักร่วมเพศฉันก็กล้ายอมรับ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
4. ฉันไม่ชอบผู้ที่แสดงท่าทางผิดเพศ เช่น ผู้ชายที่มีท่าทางกระตือรือร้นหรือผู้หญิง ที่มีท่าทางแบบผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
5. ฉันไม่อายที่จะถูกมอง ถ้าไปไหนในที่ สาธารณะกับพวกรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
6. โรคเอดส์ไม่ได้เกิดจากพวกรักร่วมเพศ เท่านั้น	[]	[]	[]	[]	[]	—
7. การเป็นรักร่วมเพศไม่ก่อให้เกิดการ เสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูล	[]	[]	[]	[]	[]	—
8. การมีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศก่อให้เกิด ปัญหาในชีวิตแต่งงาน	[]	[]	[]	[]	[]	—
9. สังคมควรควบคุมและจำกัดบทบาทการ แสดงออกทางสีลมวาลชนของ พวกรักร่วมเพศเช่นทางวิทยุ โทรทัศน์ การอภิปราย การจัดรายการ	[]	[]	[]	[]	[]	—
10. การเป็นรักร่วมเพศเป็นสิทธิส่วนบุคคล	[]	[]	[]	[]	[]	—
11. การเป็นรักร่วมเพศเป็นที่ชื่นชอบในกลุ่ม วัยรุ่น	[]	[]	[]	[]	[]	—
12. ไม่ควรมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ข่าวสาร ที่เกี่ยวกับพวกรักร่วมเพศโดยเฉพาะ	[]	[]	[]	[]	[]	—
13. ฉันไม่ต้องการทำงานกับพวกรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	—
14. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่ไม่มี ความละเอียดรอบคอบ	[]	[]	[]	[]	[]	—
15. ฉันไม่ชอบผู้ชายที่ประพฤติแบบ"ผู้หญิง"	[]	[]	[]	[]	[]	—
16. สังคมไม่ควรประณามบุคคลเพียง เพราะเขาเป็นรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	—
17. คนที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี	[]	[]	[]	[]	[]	—
18. พฤติกรรมรักร่วมเพศก่อให้เกิดความ สับสนในการแสดงออกแบบชายจริง หญิงแท้ในสังคม	[]	[]	[]	[]	[]	—
19. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็เหมือนบุคคลอื่น โดยทั่วไป เพียงแต่เขามีรสนิยม ทางเพศต่างจากคนทั่วไป	[]	[]	[]	[]	[]	—

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
20. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศสามารถเป็น พ่อหรือแม่ที่ดีได้	[]	[]	[]	[]	[]	_____
21. ฉันรังเกียจที่จะมีเพื่อนเป็นรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
22. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศไม่ควรประกอบอาชีพครู	[]	[]	[]	[]	[]	_____
23. พฤติกรรมแบบรักร่วมเพศไม่ถือว่าเป็น สิ่งชั่วร้ายสำหรับเด็กและวัยรุ่น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
24. การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ทำให้ฉัน รังเกียจพวกรักร่วมเพศมากขึ้น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
25. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศถือว่าเป็นผู้ที่มีความ ผิดปกติทางจิต	[]	[]	[]	[]	[]	_____
26. การเป็นรักร่วมเพศควรได้รับการพิจารณา ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
27. ฉันไม่ชอบผู้หญิงที่ประพฤติตนแบบ "ทอมบอย"	[]	[]	[]	[]	[]	_____

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ
สำหรับเพศชาย

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้านักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาคลินิก กำลังสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อพฤติกรรมรักรุ่มเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม
จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะ ไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่านเอง
โดยผู้วิจัยจะ เก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

นุจรี เตชะปัญญาชัย
ผู้วิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. ลักษณะของแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 2.1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของท่านเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางสังคม
3. ความคิดเห็นของท่านที่ตอบแบบสอบถามนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่านเอง ไม่จำเป็นต้องเหมือน หรือตรงกับความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด
4. การตอบแบบสอบถามนี้ จะต้องตอบให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าท่านตอบไม่ครบ ขาดไปแม้แต่เพียงข้อเดียวก็จะทำให้แบบสอบถามชุดนี้นำไปใช้วิเคราะห์ผลไม่ได้

คำอธิบาย คำว่า"รักร่วมเพศ" ในแบบสอบถามนี้หมายถึงบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันหรือไม่ก็ได้ โดยที่สังคมมักเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า กระเทย เกย์ ทอม ตุ๊ด ดี๊ ไฮโม หรือเลสเบี้ยน เป็นต้น

ตอนที่ 1 ให้ท่านเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] และ/หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. อายุ.....ปี
2. ประเภทของโรงเรียน
 - [] สหศึกษา
 - [] ชายล้วน
 - [] หญิงล้วน
3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
 - [] มัธยมศึกษาปีที่ 4
 - [] มัธยมศึกษาปีที่ 5
 - [] มัธยมศึกษาปีที่ 6
 - [] บวช.ปีที่ 1
 - [] บวช.ปีที่ 2
 - [] บวช.ปีที่ 3
4. นับถือศาสนา
 - [] พุทธ
 - [] คริสต์
 - [] อิสลาม
 - [] อื่น ๆ ระบุ.....

เฉพาะผู้วิจัย

☐☐☐☐

--	--	--	--

5. เป็นบุตรคนที่.....ในจำนวนพี่น้อง.....คน (นับรวมตัวท่านด้วย)

6. อาชีพบิดา.....ตำแหน่ง.....

7. อาชีพมารดา.....ตำแหน่ง.....

8. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา

[] อยู่ด้วยกัน

[] แยกกันอยู่

[] บิดาถึงแก่กรรม

[] มารดาถึงแก่กรรม

[] ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม

9. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับ

[] บิดา มารดา

[] เพื่อน

[] บิดา

[] หอพักโรงเรียน

[] มารดา

[] หอพักเอกชน

[] ญาติ ระบุ.....

[] อื่น ๆ ระบุ.....

10. ท่านเคยแยกจากครอบครัวหรือไม่

[] ไม่เคย

[] เคย ได้แก่

[] อยู่โรงเรียนประจำ

[] อยู่หอพัก

[] อยู่ทั้งโรงเรียนประจำและหอพัก

[] อื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่

[] ไม่รู้จัก

[] รู้จัก ได้แก่

[] ญาติ ระบุ.....

[] เพื่อนสนิท

[] เพื่อนร่วมหอพัก และ/ หรือเพื่อนร่วมห้องเรียน

[] คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก

[] อื่น ๆ ระบุ.....

--

--

--

--

12. ก.การส่งออกของบิดาของท่านต่อบุตร
(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ รักลูกเท่ากัน
- ☐ รักลูกไม่เท่ากัน
- ☐ รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
- ☐ รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
- ☐ ไม่รักลูกคนใดเลย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

13. ก.ลักษณะเด่นของบิดาของท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เป็นผู้นำ
- ☐ อบอุน
- ☐ เจ้าระเบียบ
- ☐ เย็นชา ท่างเหิน
- ☐ อ่อนแอ สมยอม
- ☐ แข็งกระด้าง
- ☐ น่านับถือ
- ☐ มีเสน่ห์
- ☐ ไม่น่านับถือ
- ☐ ไม่มีเหตุผล

14. ก.ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] รักใคร่สนิทสนมกันดี
- [] ให้ออกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
- [] มีความขัดแย้งกันเสมอ
- [] ชอบบังคับเข้มงวด
- [] มีเวลาให้ลูก ๆ
- [] ไม่ให้ออกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
- [] ห่วงเหินไม่เอาใจใส่
- [] ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย
- [] ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว
- [] เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป

ข. การแสดงออกของมารดาของท่านต่อบุตร
(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ รักลูกเท่ากัน
- ☐ รักลูกไม่เท่ากัน
- ☐ รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
- ☐ รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
- ☐ ไม่รักลูกคนใดเลย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ข. ลักษณะเด่นของมารดาของท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เป็นผู้นำ
- ☐ อบอุ่น
- ☐ เจ้าระเบียบ
- ☐ เย็นชา ห่างเหิน
- ☐ อ่อนแอ สมยอม
- ☐ แข็งกระด้าง
- ☐ น่านับถือ
- ☐ มีเสน่ห์
- ☐ ไม่น่านับถือ
- ☐ ไม่มีเหตุผล

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับท่าน
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ รักใคร่สนิทสนมกันดี
- ☐ ให้อิทธิพลตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
- ☐ มีความขัดแย้งกันเสมอ
- ☐ ชอบบังคับเข้มงวด
- ☐ มีเวลาให้ลูก ๆ
- ☐ ไม่ให้อิทธิพลในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
- ☐ ห่างเหินไม่เอาใจใส่
- ☐ ภูมิปัญญาเหมือนคนเป็นลูกชาย
- ☐ ภูมิปัญญาเหมือนคนเป็นลูกสาว
- ☐ เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป

15. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของท่าน (กรณีหย่าร้าง / แยกกันอยู่หรือถึงแก่กรรมโปรดระบุความสัมพันธ์ระหว่างอยู่ด้วยกัน) (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[] ชีวิตสมรสราบรื่น [] มารดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
[] ห่างเหิน เย็นชาต่อกัน [] บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว
[] ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน [] ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว
[] บิดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว

16. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพี่น้อง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[] ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง [] ทะเลาะวิวาทกันเสมอ
[] ซิงคิง เค่นกันหมู่พี่น้อง [] สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย
[] รู้ลึกว่าด้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ [] สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง

17. ท่านรับรู้เรื่องเกี่ยวกับกรรมาเพศจากสื่อมวลชนใดมากที่สุด

[] โทรทัศน์ [] ละครเวที
[] วิทยุ [] วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป
[] ภาพยนตร์ [] วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มกรรมาเพศ

18. ท่านรู้สึกว่าตนเองถูกข่มขืนในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ

[] ใช่ [] ไม่ใช่

19. ท่านคิดว่าการเป็นทอม ดีในผู้หญิงหรือการเป็นเกย์ ดีในผู้ชายสำหรับสังคมไทยปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุเนื่องมาจาก (เลือกตอบเพียงข้อเดียวที่คิดว่าสำคัญที่สุด)

[] การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน
[] การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่
[] การถูกชักชวนจากคนที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่นญาติ อาจารย์
[] การมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ
[] การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่โรงเรียนประจำโรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน
[] ต้องการหนีความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบและเป็นผู้นำของครอบครัว
[] ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย
[] การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น
[] การเลียนแบบดาราภาพยนตร์ นักร้อง
[] อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

- 2.1 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น แล้วประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่า ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
1. การมีเสน่ห์สำหรับเพศตรงข้ามเป็นสิ่ง ที่น่ายกย่อง	[]	[]	[]	[]	[]	—
2. ฉันอยากทำงานอาชีพด้านความสวยงาม เช่นช่างทำผมแต่งหน้า ออกแบบเสื้อผ้าสตรี	[]	[]	[]	[]	[]	—
3. ฉันต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครองจาก ผู้ชายฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	[]	[]	[]	[]	[]	—
4. ในวัยเด็กฉันชอบเล่นหรือทำกิจกรรม แบบเด็กผู้หญิง เช่นเล่นตุ๊กตา เย็บปัก ทำอาหาร	[]	[]	[]	[]	[]	—
5. ในวัยเด็กฉันเคยอยากเป็นผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	—
6. ในวัยเด็กฉันไม่ชอบเล่นภาคโปนหรือ เล่นเกมที่รุนแรงแบบเด็กผู้ชายเช่น ฟุตบอล	[]	[]	[]	[]	[]	—
7. ฉันมีท่าทางนุ่มนวลเหมือนผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	—
8. ในวัยเด็กฉันชอบคลุกคลีกับผู้ใหญ่ที่ เป็นผู้หญิง เช่นแม่ ญาติผู้หญิง ครูผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	—
9. ในวัยเด็กฉันรู้สึกคล้ายกับตัวเองเป็น เด็กผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	—
10. ในวัยเด็กฉันชอบแต่งกายด้วยเครื่อง แต่งกายของผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	—
11. ในวัยเด็กฉันชอบสะสมเครื่องใช้ส่วนตัว หรือเครื่องประดับของผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	—

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
12. ฉันเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนผู้ชายก็ต่อเมื่อมีคนที่ฉันสนใจอยู่ด้วย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
13. ในวัยเด็กฉันมีท่าทางคล้ายเด็กผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
14. ในวัยเด็กฉันรู้สึกเสียใจที่ไม่ได้เกิดเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
15. ผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาดีดึงดูดความรู้สึกทางเพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
16. ฉันไม่ชอบเสียงหัวเราะแบบผู้ชายของตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
17. ฉันมีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้ผู้ชายที่เอาใจใส่และดีต่อฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
18. ในวัยเด็กการแต่งตัวด้วยเครื่องแต่งกายของผู้หญิงทำให้ฉันตื่นเต้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
19. ฉันไม่ชอบการมีหนวดหรือเคราแบบผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
20. ผู้ชายมีเสน่ห์น่าสนใจกว่าผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
21. ฉันอยากมีเพื่อนสนิทเป็นพวกกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
22. ฉันเป็นคนที่ไม่มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
23. ฉันรู้สึกเป็นเจ้าของในตัวผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
24. เพื่อนปฏิบัติต่อฉันราวกับว่าฉันเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
25. มีคนพูดว่าฉันมีเสน่ห์ทางเพศสำหรับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
26. เมื่อต้องจากผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ ฉันรู้สึกอวรณ์อย่างมาก	☐	☐	☐	☐	☐	_____
27. ฉันไม่พอใจวัยอะ เพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
28. ขณะดูภาพยนตร์ที่มีฉากรักระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ฉันรู้สึกราวกับว่าตนเองเป็นผู้หญิงในฉากนั้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
29. ฉันพอใจที่ถูกเล่าโลมจากผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
30. ในขณะที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
ฉันจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย						
31. ฉันไม่ชอบการมีอวัยวะเพศมาตั้งแต่เด็ก	[]	[]	[]	[]	[]	_____
32. ฉันอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____

2.2 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความว่าท่านมีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อยมากน้อยเพียงใด แล้วประเมินว่าอยู่ในระดับใดตั้งแต่ บ่อยมาก บ่อย น้อย และไม่เคย หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ จึงตอบว่าปานกลาง แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะผู้วิจัย</u>
33. ในวัยเด็กฉันเข้ากลุ่มหรือเล่นกับเด็กหญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
34. ในวัยเด็กฉันมักได้รับเลือกให้แสดงเป็น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
ผู้หญิง เช่นการแสดงในงานกีฬาสี						
กิจกรรมของโรงเรียน						
35. ในวัยเด็ก พ่อแม่เคยให้ฉันแต่งตัวแบบผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	_____
36. ฉันอยากที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
พวกกรักร่วมเพศ						
37. ฉันใช้เครื่องใช้ส่วนตัวและ เครื่องประดับ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
แบบผู้หญิง						
38. ฉันหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
กับเพื่อนชาย						
39. ฉันคลุกคลีกับพวกกรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
40. เพื่อนผู้ชายให้ฉันเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
41. ในวัยเด็กฉันเคยแอบนำเครื่องแต่งกายของ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
แม่หรือญาติพี่น้องผู้หญิงมาใช้ เช่นเสื้อผ้า						
เครื่องสำอางค์ เครื่องประดับ						
42. ฉันมีความสุขเมื่อจินตนาการว่ามีผู้ชายมา	[]	[]	[]	[]	[]	_____
กอดและคลอเคลียอยู่ใกล้ ๆ						

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะผู้วิจัย</u>
43. ฉันจินตนาการถึงการใช้ชีวิตคู่ร่วมกับผู้ชายที่ฉันชอบ	[]	[]	[]	[]	[]	—
44. ฉันรู้สึกไม่พอใจเมื่อรู้ว่าผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษไปใกล้ชิดกับคนอื่น	[]	[]	[]	[]	[]	—
45. ฉันคอยทวงไยและ เอาใจใส่ผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	[]	[]	[]	[]	[]	—
46. ฉันเคยจับผู้ชายตัวกัน	[]	[]	[]	[]	[]	—
47. ฉันเคยเล่าโลมผู้หญิง	[]	[]	[]	[]	[]	—
48. ผู้ชายกระตุ้นให้ฉันเกิดความรู้สึกทางเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	—
49. ฉันมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	—
50. ฉันและ เพื่อนผู้ชาย เคยช่วยกันสำเร็จความใคร่	[]	[]	[]	[]	[]	—
51. ภาพเปลือยของผู้หญิงกระตุ้นให้ฉันเกิดความรู้สึกทางเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	—
52. ในวัยเด็กเมื่อพูดกับคนอื่นฉันใช้สรรพนามแทนตัวเองด้วยชื่อเล่น	[]	[]	[]	[]	[]	—

ตอนที่ 3

ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่าไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
1. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็มีศีลธรรมพอ ๆ กัน กับผู้ที่เป็นรักต่างเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	—
2. สังคมควรเปิดโอกาสให้ ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศได้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	[]	[]	[]	[]	[]	—
3. ถ้าฉันเป็นรักร่วมเพศฉันก็กล้ายอมรับ	[]	[]	[]	[]	[]	—

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
4. ฉันไม่ชอบผู้ที่แสดงท่าทางผิดเพศ เช่น ผู้ชายที่มีท่าทางกระตือรือร้นหรือผู้หญิง ที่มีท่าทางแบบผู้ชาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
5. ฉันไม่อายุที่จะถูกมอง ถ้าไปไหนในที่ สาธารณะกับพวกเราร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
6. โรคเอดส์ไม่ได้เกิดจากพวกเราร่วมเพศ เท่านั้น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
7. การเป็นเราร่วมเพศไม่ก่อให้เกิดการ เสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูล	[]	[]	[]	[]	[]	_____
8. การมีพฤติกรรมแบบเราร่วมเพศก่อให้เกิด ปัญหาในชีวิตแต่งงาน	[]	[]	[]	[]	[]	_____
9. สังคมควรควบคุมและจำกัดบทบาทการ แสดงออกทางสีลมลามกของ พวกเราร่วมเพศเช่นทางวิทยุ โทรทัศน์ การอภิปราย การจัดรายการ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
10. การเป็นเราร่วมเพศเป็นสิทธิส่วนบุคคล	[]	[]	[]	[]	[]	_____
11. การเป็นเราร่วมเพศเป็นที่ชื่นชอบในกลุ่ม วัยรุ่น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
12. ไม่ควรมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ข่าวสาร ที่เกี่ยวกับพวกเราร่วมเพศโดยเฉพาะ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
13. ฉันไม่ต้องการทำงานกับพวกเราร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
14. ผู้ที่เป็นเราร่วมเพศเป็นผู้ที่ไม่มี ละอายใจ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
15. ฉันไม่ชอบผู้ชายที่ประพฤติแบบ"ผู้หญิง"	[]	[]	[]	[]	[]	_____
16. สังคมไม่ควรประณามบุคคลเพียง เพราะ เขาเป็นเราร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
17. ครูที่เป็นเราร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี	[]	[]	[]	[]	[]	_____

	<u>เห็นด้วย</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>เฉพาะ</u>
	<u>อย่างยิ่ง</u>				<u>อย่างยิ่ง</u>	<u>ผู้วิจัย</u>
18. พฤติกรรมรักร่วมเพศก่อให้เกิดความ สับสนในการแสดงออกแบบชายจริง หญิงแท้ในสังคม	[]	[]	[]	[]	[]	_____
19. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็เหมือนบุคคลอื่น โดยทั่วไป เพียงแต่เขามีรสนิยม ทางเพศต่างจากคนทั่วไป	[]	[]	[]	[]	[]	_____
20. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศสามารถเป็น พ่อหรือแม่ที่ดีได้	[]	[]	[]	[]	[]	_____
21. ฉันรังเกียจที่จะมีเพื่อนเป็นรักร่วมเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	_____
22. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศไม่ควรประกอบอาชีพครู	[]	[]	[]	[]	[]	_____
23. พฤติกรรมแบบรักร่วมเพศไม่ถือว่าเป็น สิ่งชั่วร้ายสำหรับเด็กและวัยรุ่น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
24. การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ทำให้ฉัน รังเกียจพวกรักร่วมเพศมากขึ้น	[]	[]	[]	[]	[]	_____
25. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศถือว่าเป็นผู้ที่มีความ ผิดปกติทางจิต	[]	[]	[]	[]	[]	_____
26. การเป็นรักร่วมเพศควรได้รับการพิจารณา ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย	[]	[]	[]	[]	[]	_____
27. ฉันไม่ชอบผู้หญิงที่ประพฤติตนแบบ "ทอมบอย"	[]	[]	[]	[]	[]	_____

ภาควิชา ค
ลักษณะทั่วไปของเขตการศึกษา 10

ลักษณะทั่วไปของเขตการศึกษา 10

เขตการศึกษา 10 ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 7 จังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อุบลราชธานี มุกดาหาร นครพนม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยโสธร และมหาสารคาม ซึ่งในเขตนี้มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ ลักษณะทางสังคม และความเป็นอยู่ ดังนี้

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบสูง ทั้งที่เป็นที่ราบเรียบและที่ราบลูกคลื่น สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 140-200 เมตร และมีเทือกเขาภูพานส่วนปลายติดแม่น้ำโขง กับบางส่วนของเทือกเขาพนมดงรัก ทำให้มีอาณาเขตของเขตภูเขาสลับซับซ้อน และมีที่ราบระหว่างภูเขาอยู่เป็นช่วง ๆ ลักษณะพื้นที่จึงมีทั้งทุ่งนา ป่าโปร่ง ป่าดิบ และป่าประเภทอื่น ๆ สลับกันไปในเขตนี้ พื้นดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ความอุดมสมบูรณ์ต่ำเก็บน้ำไม่ได้ แต่ก็มีแม่น้ำสำคัญหลายสาย ที่ให้ความชุ่มชื้นแก่พื้นที่ได้แก่แม่น้ำมูล แม่น้ำชี และแม่น้ำโขงซึ่งอยู่ติดชายแดนไทย-ลาว นอกจากนั้นยังมีแม่น้ำสายสั้น ๆ และลำน้ำต่าง ๆ อีกหลายสายกระจายอยู่โดยทั่วไป

เนื่องจากเขตนี้อยู่ในเขตลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน ทำให้ลักษณะภูมิอากาศมีทั้งร้อนจัด หนาวจัด และฝนตกมาก โดยในปีหนึ่ง ๆ จะมี 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน อากาศจะร้อนจัด อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 33-38 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-กันยายน จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งจะหอบเอาไอน้ำจากมหาสมุทรอินเดียมาปะทะกับเทือกเขาสูงในประเทศลาว ทำให้เกิดภาวะฝนตกชุกและปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมาก แต่เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายเก็บกักน้ำไว้ได้น้อย ดังนั้นจึงมีภาวะแห้งแล้งและขาดแคลนน้ำเกิดขึ้นในฤดูแล้งทั้ง ๆ ที่มีฝนตกชุกในฤดูฝน

ฤคฤทรวา ตั้งแต่เดือนตุลาคม-มกราคม โดยทั่วไปอากาศจะหนาวจัด ฤคฤทรวาเฉลี่ย 8-15 องศาเซลเซียส และมีหมอกจัดในบางวัน

ลักษณะทางสังคมและสภาพความเป็นอยู่

ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนไทยอีสาน ก่อสฤทรวาไทย เชื้อชาติไทย ลาว จีน และญวน ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยสำเนียงอีสาน ยกเว้นในบริเวณย่านการค้าในตัวเมืองและในหมู่ข้าราชการที่จะพูดสำเนียงภาคกลาง นอกจากนั้นจะมีภาษาถิ่นเฉพาะของชนพื้นเมืองเผ่าต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในเขตนี้ ประชาชนส่วนใหญ่มีนิสัยรักสงบ ค่อนข้างถือสันโดษ ความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีนิสัยซื่อสัตย์สุจริต เชื้อคนง่าย เคารพเชื่อฟังบรรพบุรุษและญาติผู้ใหญ่ เคารพครัดในศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ค่านิยมของคนส่วนใหญ่ยังคงให้ความนิยมในตัวบุคคลที่มียศตำแหน่ง มีความรู้สูง มีฐานะร่ำรวย นอกจากนั้นยังมีการยอมรับ มีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐแนะนำ ส่งเสริมหรือจัดให้มีขึ้นในสังคม แต่ในขณะเดียวกันความรู้สึกว่าข้าราชการเป็นนายเหนือประชาชนซึ่งเคยมีอยู่เดิมก็มีแนวโน้มลดลงกว่าในอดีตที่ผ่านมา

นอกจากคนไทยอีสานแล้ว ในบางท้องถิ่นก็จะมีชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่แต่ดั้งเดิม ชนพื้นเมืองแต่ละเผ่าจะมีภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมเป็นของตนเอง แต่ส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ชอบความสันโดษ มีชีวิตที่เรียบง่าย และสามารถติดต่อกับชนกลุ่มอื่นโดยใช้ภาษาไทยอีสาน หรือไทยกลาง ในการสื่อสารกัน ชนพื้นเมืองเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็น 7 เผ่า คือ

1. เผ่าเมือง หรือเรียกว่าลาวขอนแก่น อาศัยอยู่ในตัวเมืองจังหวัดนครพนม และมุกดาหาร

2. เผ่าไทยย้อ พบอยู่ในเขตอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

3. เผ่าภูไท หรือเผ่าผู้ไท พบมากในเขตอำเภอเรณูนคร อำเภอธาตุพนม อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม และอำเภอดำชะอี จังหวัดมุกดาหาร ภาษาที่ชนเผ่านี้ใช้จะมีลักษณะเฉพาะคือจะมีสำเนียงและคำศัพท์เป็นภาษาไทยเดิมและไทยยูนาน เช่นคำว่า"ลู" "ตุ" เป็นต้น

4. ผ้าไทโซ่ อาศัยอยู่ในเขตอำเภอท่าอุเทน อำเภอนาหว้า อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

5. ผ้าแสง อาศัยอยู่เฉพาะในเขตตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง และที่บ้านท่าเรือ บ้านแสง บ้านซ่อม อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนมเท่านั้น

6. ผ้ากะเลิง ชนเผ่านี้มีภาษาพูดคล้ายชนเผ่าเมืองมาก แต่สำเนียงหนักเบา สั้นยาวจะแตกต่างกัน กลุ่มนี้จะพบในส่วใต้ของอำเภอเมืองนครพนม คือที่ตำบลท่าค้อ ตำบลขามเฒ่า และตำบลดงขวาง

7. ผ้าไทลาว หรือผ้าลาวขาว พบกระจายอยู่ทั่วไป

กลุ่มคนที่มีความสำคัญอีกกลุ่มหนึ่งในพื้นที่นี้คือกลุ่มญวนอพยพ ซึ่งเข้ามาอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2489 เนื่องจากเกิดสงครามอินโดจีนระหว่าง เวียดนามและฝรั่งเศสจากนั้นคนกลุ่มนี้ก็ได้ทยอยเข้ามาตั้งรกรากเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงแรกกลุ่มนี้ก็ได้กระจายออกไปอยู่ปะปนกับคนไทย แต่ในระยะหลังได้มีการจัดตั้งศูนย์รับผู้อพยพเพื่อควบคุมคนกลุ่มนี้ให้อยู่เฉพาะในเขตที่จัดไว้ให้เท่านั้น

ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 98 นับถือศาสนาพุทธ ที่เหลือมักจะนับถือศาสนาคริสต์ ซึ่งการนับถือศาสนานี้มีลักษณะที่จะให้ความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อศาสนาสูงมาก โดยนิยมแสดงออกด้วยการทำบุญ สร้างวัด โบสถ์ วิหาร หรืออื่น ๆ ซึ่งเป็นการจัดหาทางวัตถุธรรม มากกว่าที่จะนำพระธรรม คำสั่งสอน มาใช้ในชีวิตประจำวันจึงพบว่ามีวัดและสำนักสงฆ์เป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นประชาชนส่วนใหญ่ยังมีความศรัทธาต่อประเพณีต่าง ๆ ที่สืบทอดมาตั้งแต่ในอดีตกาล โดยส่วนใหญ่แล้วประเพณีเหล่านี้มักมีความใกล้ชิดหรือมีความเกี่ยวข้องกับพิธีและความเชื่อทางศาสนา ซึ่งประเพณีที่นิยมกันมากและถือปฏิบัติกันโดยทั่วไป คือ

1. ประเพณีทำบุญตาม "ฮีดสิบสอง" ซึ่งเป็นการทำบุญประจำแต่ละเดือนทั้ง 12 เดือน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความเป็นศิริมงคล ความเจริญรุ่งเรือง และความอุดมสมบูรณ์ภายในท้องถิ่น คือ

เดือนอ้าย (ธันวาคม) ทำบุญข้าวกรรม หรือทำบุญเข้ากรรม เป็นการปลงอาบัติตามวิธีของสงฆ์

เดือนยี่ (มกราคม) ทำบุญคุณลาน เป็นพิธีที่จัดขึ้นเพื่อทำบุญให้ทานเนื่องในโอกาสที่เก็บเกี่ยวข้าวโดยจะนำมารวมไว้ที่ลานนาข้าวเมื่อเสร็จพิธีจึงเก็บข้าวเข้ายุ้งฉางต่อไป

เดือนสาม (กุมภาพันธ์) ทำบุญข้าวจี เป็นพิธีสู่ขวัญข้าว หลังจากที่ได้ออกร้างทำนาในปีนั้น

เดือนสี่ (มีนาคม) ทำบุญเทศกาลประจำปีและบุญพระเวส เป็นงานบุญใหญ่ที่จัดขึ้นระหว่างหมู่บ้าน มีการทำบุญร่วมกัน และการแสดงเทศน์มหาชาติ

เดือนห้า (เมษายน) ทำบุญสงน้ำและงานสงกรานต์ เพื่อรดน้ำดำหัวญาติผู้ใหญ่ เพื่อแสดงความเคารพ

เดือนหก (พฤษภาคม) ทำบุญบั้งไฟ เพื่อขอฝนจากพระยาแถน ซึ่งถือเป็นเทพผู้ใหญ่ โดยจะแห่บั้งไฟในตอนเย็นวันวิสาขบูชา

เดือนเจ็ด (มิถุนายน) ทำบุญข้าวสละ หรือบุญข้าวสละ เพื่อบั้งขวัญข้าว ขับไล่ภูติผีปีศาจ และอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว

เดือนแปด (กรกฎาคม) ทำบุญเข้าพรรษา มีการแห่เทียนพรรษาซึ่งหล่อขึ้นอย่างสวยงาม

เดือนเก้า (สิงหาคม) ทำบุญข้าวประดับดิน เป็นการให้ทานแก่เปรต อสุรกาย ผู้ที่อยู่ในนรกอเวจี และบรรดาสัตว์ต่าง ๆ

เดือนสิบ (กันยายน) ทำบุญข้าวสาก หรือทำบุญสลากกัณฑ์

เดือนสิบเอ็ด (ตุลาคม) ทำบุญออกพรรษา มีการจัดงานฉลองโดยจัดการแข่งเรือยาว บัลดอยเรือไฟ (ลอยกระทง) และแห่มาสาทผึ้ง (ปราสาทผึ้ง) โดยเฉพาะในเขตอำเภอเมือง และอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จะมีการแข่งเรือในแม่น้ำมูลทุกปี

เดือนสิบสอง (พฤศจิกายน) ทำบุญกฐิน

2. ประเพณีบายศรีสู่ขวัญ เพื่อเรียกขวัญให้อยู่กับเนื้อกับตัว และอายุพรให้อยู่เย็นเป็นสุข เจริญก้าวหน้า ฯลฯ นิยมทำในหลาย ๆ โอกาส เช่นเมื่อมีเจ้านายหรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มาเยี่ยมหรือมารับตำแหน่งใหม่ หรืออาจทำเมื่อย้ายจากการเจ็บป่วย และเมื่อเดินทางกลับบ้านหลังจากที่จากบ้านไปนานก็ได้

3. ประเพณีอื่น ๆ ที่นิยมกันโดยทั่วไป เช่น พิธีโกนจุก บวชนาค แต่งงาน บวชเณรใหม่ ฯลฯ นอกจากนั้นยังมีประเพณีมัสการพระธาตุต่าง ๆ ที่เป็นที่เคารพเลื่อมใส เช่น พระธาตุพนม พระธาตุท่าอุเทน พระธาตุเรณู เป็นต้น ซึ่งประเพณีนี้ก็จะกระทำกันเป็นประจำทุกปี

สำหรับการศึกษาของประชาชนในเขตนี้ ก็คล้ายคลึงกับในชนบททั่วไปของประเทศ คือ กลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 60 ปี จะมีความรู้ในระดับอ่านออกเขียนได้ขึ้นไปประมาณร้อยละ 80 สำหรับกลุ่มที่อายุมากกว่า 60 ปีจะมีผู้สามารถอ่านออกเขียนได้เพียงร้อยละ 30-40 เท่านั้น โดยผู้ที่อยู่ในเขตชุมชน หรือในตัวเมืองจะได้รับการศึกษาในระดับสูงกว่าผู้ที่อยู่ในชนบท แต่ก็มีแนวโน้มว่าระดับการศึกษาของคนทั่วไปน่าจะมีระดับสูงขึ้นในอนาคต เพราะในปัจจุบันมีการรณรงค์เพื่อขจัดความไม่รู้หนังสือของประชาชนในหลาย ๆ วิธีการ และค่านิยมที่ต้องการส่งบุตรหลานให้เรียนหนังสือก็มีมากขึ้นในปัจจุบัน

สำหรับในเขตการศึกษานี้ มีการเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ในระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายในสายสามัญ ส่วนในสายวิชาชีพจะมีถึงระดับ ปวส. ซึ่งสถานศึกษาที่มีการเปิดการศึกษาในปัจจุบันมีดังนี้ คือ

1. โรงเรียนอนุบาล มีเฉพาะในเขตเทศบาลเมือง
2. ประถมศึกษา มีอยู่เกือบทุกหมู่บ้าน
3. มัธยมศึกษา มีอยู่ในทุกเขตสุขาภิบาลอำเภอ
4. อาชีวศึกษา มีเฉพาะในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อุบลราชธานี และร้อยเอ็ด
5. โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ และการศึกษาพิเศษ มีเฉพาะแห่งในจังหวัดอุบลราชธานีและนครพนม

ดังนั้นจึงมีเพียงระดับอุดมศึกษาที่ประชาชนจะต้องไปรับการศึกษาจากส่วนกลางหรือเขตการศึกษาอื่น ที่ใกล้ที่สุดคือนปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

สำหรับการประกอบอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในเขตนี้ ส่วนใหญ่มักประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมโดยร้อยละ 80 จะทำนาทั้งข้าวเหนียวและข้าวเจ้า นอกจากนั้นก็มีการทำไร่บอ มันล้มปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ถั่วลิสง การกลั่นกรรมส่วนใหญ่จะใช้วิธีการดั้งเดิม มีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้น้อยมาก ภาวะทางเศรษฐกิจจึงเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพภูมิอากาศในแต่ละช่วง ส่วนการเลี้ยงสัตว์มักทำเพื่อใช้ในครัวเรือน เช่นการเลี้ยงวัว ควาย เพื่อใช้ทำไร่ไถนา หรือเลี้ยงเป็ดไก่เพื่อกินเนื้อและไข่ เป็นต้น ทั้ง ๆ ที่บางพื้นที่สามารถที่จะพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นอาชีพได้ เช่นในเขตป่าห้วย ของจังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น สำหรับการประมงจะเป็นการประมงน้ำจืดเนื่องจากไม่มีอาณาเขตติดทะเล ส่วนใหญ่จะเป็นการประมงเพื่อใช้บริโภคภายในครอบครัวเท่านั้น ยกเว้นในจังหวัดนครพนมที่สามารถจับปลาจากแม่น้ำโขงมากเพียงพอที่จะจำหน่ายในจังหวัดใกล้เคียงได้ นอกเหนือจากนี้ก็มีการทำอุตสาหกรรมในครอบครัว โดยเฉพาะการเลี้ยงไหม ทอผ้าทั้งผ้าฝ้าย ผ้าไหม และการทอเสื่อ ซึ่งจะทำในช่วงว่างจากการทำนาและ เป็นงานที่สามารถเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนได้อีกด้วย สำหรับอาชีพอื่น ๆ เช่นงานอุตสาหกรรม ป่าไม้ ก็จะมีบริษัทรายใหญ่เข้ามาทำ และการขายสินค้าทางการเกษตรก็ต้องอาศัยพ่อค้าคนกลาง ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นกลุ่มที่มีเชื้อสายญวน ดังนั้นรายได้ของประชาชนจึงอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ โดยเฉลี่ยจะมีรายได้ประมาณ 2403-3921 บาท ต่อคนต่อปี ซึ่งต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมดซึ่งมีรายได้เท่ากับ 3499 บาท ต่อคนต่อปี อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันก็มีหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้ามาช่วยเหลือ แนะนำ ในการส่งเสริมการเพิ่มและการจัดจำหน่ายผลผลิตของประชากรอีกด้วย

เนื่องจากคนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ลักษณะความเป็นอยู่จึงเป็นแบบสังคมเกษตรกรรม ยกเว้นในเขตเมืองและชุมชนที่จะประกอบอาชีพทางการค้าขาย สภาพความเป็นอยู่จึงแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ภายในตัวเมือง และในชนบท ในตัวเมืองหรือในเขตอำเภอซึ่งเป็นย่านการค้าและธุรกิจ สภาพอาคารเป็นตึกแถว มั่นคงแข็งแรง แต่บ้านเรือนที่อยู่ในตรอกซอย หลังตึกแถวและรอบ ๆ ย่านการค้ามักจะเป็นเรือนไม้ชั้นเดียวได้ทุนสูงหรือเรือนไม้สองชั้น หลังคามุงกระเบื้องหรือสังกะสี สภาพแข็งแรงพอควร ส่วนในชนบทตามหมู่บ้านต่าง ๆ อาคารที่พักมักจะเป็นปลูกสร้างอย่างง่าย ๆ ใช้วัสดุที่ทำได้ในท้องถิ่น ส่วนใหญ่เป็นเรือนไม้ชั้นเดียวได้ทุนสูง ฝาผนังเป็นไม้ไผ่หรือไม้เนื้ออ่อน หลังคามุงแฝกหรือสังกะสี มีความมั่นคงแข็งแรงน้อย สภาพบ้านจะอยู่เป็นกลุ่มในหมู่บ้านใกล้เคียงกับพื้นที่ที่ใช้ประกอบอาชีพ สาธารณูปโภค

ต่าง ๆ จะมีเฉพาะในเขตเมืองและอำเภอเท่านั้น การคมนาคมที่สะดวกที่สุดคือการใช้รถยนต์ เพราะมีถนนลาดยาง ไปถึงเกือบทุกอำเภอ และมีถนนดินลูกรังถึงเกือบทุกหมู่บ้าน ส่วนทางน้ำ จะมีเฉพาะในบางท้องถิ่นเท่านั้นที่มีแม่น้ำเชื่อมถึง

จากลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่นี้เป็นชาวไทยอีสานที่มีความเป็นอยู่แบบสังคมเกษตรกรรม มีความเรียบง่าย รักสันโดษ มีศรัทธาและความเชื่อมั่นต่อศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน แต่ในขณะเดียวกันก็มีความซื่อ สุจริต และไว้วางใจคนง่าย จึงยอมรับสิ่งใหม่ ๆ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ง่ายด้วย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รศ.นพ. กวี สุวรรณกิจ

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ศิริราชพยาบาล

อ. กิตติกร มีทรัพย์

กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์

อ. ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ

ศูนย์สุขภาพจิต

ผศ. รัชชัย ตันติสุข

หน่วยวางแผนครอบครัว ศิริราชพยาบาล

ศจ.ดร. ดวงเดือน พันธมนาวิน

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผศ.ดร. สายฤดี วรกิจโกศล

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ผศ.พญ. อัมพร โอตระกูล

ภาควิชานามัยแม่และเด็ก

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาคผนวก จ
รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนสหศึกษา

โรงเรียนเบญจมมหาราช

โรงเรียนโสธรพิทยาคม

โรงเรียนกุคคหาร

โรงเรียนหญิงล้วน

โรงเรียนมารีนกุล

วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี

โรงเรียนชายล้วน

โรงเรียนสมเด็จ

วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี

ภาคผนวก จ
การจัดจำแนกกลุ่มอาชีพของบิดามารดา

การจัดจำแนกกลุ่มอาชีพของบิดามารดา

1. งานที่ใช้วิชาชีพเฉพาะทาง ได้แก่ผู้ที่ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมขั้นสูงหรือผู้ที่ได้รับการอบรมเฉพาะทางในเทคนิคต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ รวมถึงศิลปิน นักดนตรี นักประพันธ์ ซึ่งต้องใช้ความเฉลียวฉลาดปราดเปรื่องเฉพาะงาน เช่น นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ ครู วิศวกร นักการศึกษา เป็นต้น
2. งานบริหารและจัดการ ได้แก่ผู้ออกกฎหมาย ผู้พิจารณากำหนดนโยบาย ทั้งของรัฐและเอกชน งานอำนวยการ และงานจัดการขององค์การ เช่น นักบริหารของหน่วยงานของรัฐ ผู้จัดการองค์การของรัฐและเอกชน เป็นต้น
3. งานเสมียนพนักงานและการเงิน ได้แก่ผู้ประกอบอาชีพในสำนักงาน ทำงานเกี่ยวกับการจัดและรักษา บันทึกประวัติและสถิติทุกชนิด งานเกี่ยวกับการเงินและการธุรกิจ อุตสาหกรรม การติดต่อจดหมาย เก็บตัว บัญชีไปรษณีย์ และเลขานุการ
4. งานเกี่ยวกับการค้า ทำงานเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าและบริการทุกชนิด ทั้งค้าปลีกและค้าส่ง ผู้เร่ขายและโฆษณาสินค้า ผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำการใช้สินค้า ตัวแทนนายหน้าหาประกัน และผู้รับจำนำ
5. งานด้านบริการ ได้แก่การเสริมสวย การปรุงอาหาร ผู้ให้บริการ รักษาความปลอดภัย ตำรวจ เจ้าหน้าที่เรือนจำ และยาม
6. งานกลสิกรรม ได้แก่การเลี้ยงสัตว์ ประมง ทำไร่ ทำนา ทำสวน
7. งานการผลิตและการใช้อุปกรณ์ทางการขนส่ง ได้แก่การก่อสร้าง บำรุง รักษา และซ่อมทางหลวง หรืองานช่าง ผู้ใช้อุปกรณ์และผู้ทำงานประเภทช่างต่าง ๆ
8. งานทหาร ได้แก่ผู้ที่รับราชการทหาร ผู้รับราชการประจำในกองทัพ และกองกำลังเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง
9. อื่น ๆ คืองานที่ไม่อาจจัดเข้าอยู่ในกลุ่มใดได้